

Przegląd zmian w prawie podatkowym

Aktualne informacje dotyczące zmian w prawie podatkowym oraz projektów ustaw i rozporządzeń z tego zakresu.

Spis treści

VAT	11
Weszło w życie	11
1. Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 21 kwietnia 2020 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie kas rejestrujących	
2. Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 24 kwietnia 2020 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie towarów i usług, dla których obniża się stawkę podatku od towarów i usług, oraz warunków stosowania stawek obniżonych	
Wejdzie w życie	12
1. Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 22 kwietnia 2020 r. w sprawie wzorów deklaracji o podatku od towarów i usług dotyczących transakcji wewnątrzwspólnotowych w zakresie nowych środków transportu	
2. Rozporządzenie Ministra Finansów, Inwestycji i Rozwoju z dnia 15 października 2019 r. w sprawie szczegółowego zakresu danych zawartych w deklaracjach podatkowych i w ewidencji w zakresie podatku od towarów i usług	
Projekty	13
1. Projekt rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 11 maja 2020 r. w sprawie przedłużenia terminów prowadzenia ewidencji sprzedaży przy zastosowaniu kas rejestrujących z elektronicznym lub papierowym zapisem kopii	
2. Projekt rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 19 marca 2020 r. w sprawie deklaracji importowej o podatku od towarów i usług	
3. Projekt rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 13 marca 2020 r. w sprawie wzorów deklaracji o podatku od towarów i usług od podmiotów innych niż zarejestrowani jako podatnicy VAT czynni	
4. Projekt rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 10 marca 2020 r. w sprawie grup podatników lub rodzajów czynności, w odniesieniu do których możliwe jest używanie kas rejestrujących mających postać	

oprogramowania

5. Projekt rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 14 lutego 2020 r. **w sprawie informacji podsumowującej o dokonanych wewnątrzspółnotowych transakcjach i przemieszczeniach towarów w procedurze magazynu typu call-off stock**

Akcyza i cło 19

Weszło w życie 19

1. Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 30 kwietnia 2020 r. **w sprawie zmiany rozporządzenia zmieniającego rozporządzenie w sprawie środków skażających alkohol etylowy**

Wejdzie w życie 19

1. Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 17 lutego 2020 r. **zmieniające rozporządzenie w sprawie zwolnień wyrobów akcyzowych z obowiązku oznaczania znakami akcyzy**

Projekty 20

1. Projekt rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 8 maja 2020 r. **w sprawie zmiany rozporządzenia zmieniającego rozporządzenie w sprawie zwolnień wyrobów akcyzowych z obowiązku oznaczania znakami akcyzy**
2. Projekt rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 28 kwietnia 2020 r. **zmieniającego rozporządzenie w sprawie zwolnień od podatku akcyzowego**
3. Projekt rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 15 kwietnia 2020 r. **zmieniającego rozporządzenie w sprawie informacji o liczbie papierosów poszczególnych marek i ilości tytoniu do palenia oznaczonych maksymalną ceną detaliczną**
4. Projekt rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 23 marca 2020 r. **zmieniającego rozporządzenie w sprawie zgłoszeń celnych**
5. Projekt ustawy z dnia 23 stycznia 2020 r. **o zmianie ustawy - Prawo celne oraz niektórych innych ustaw**

Podatki dochodowe 27

Weszło w życie 27

1. Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 23 kwietnia 2020 r. **w sprawie zaniechania poboru odsetek za zwłokę od niektórych zaległości podatkowych z tytułu podatku dochodowego od osób fizycznych za 2019 r. w związku z COVID-19**
2. Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 9 lutego 2020 r. **zmieniające rozporządzenie w sprawie określenia wzorów deklaracji, zeznania, oświadczenia oraz informacji podatkowych obowiązujących w zakresie podatku dochodowego od osób prawnych**

Projekty **29**

1. Projekt rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 22 kwietnia 2020 r. **zmieniającego rozporządzenie w sprawie wyłączenia lub ograniczenia stosowania art. 41 ust. 12 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych**
2. Projekt rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 22 kwietnia 2020 r. **zmieniającego rozporządzenie w sprawie wyłączenia lub ograniczenia stosowania art. 26 ust. 2e ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych**
3. Projekt ustawy z dnia 24 stycznia 2020 r. **o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, ustawy o podatku od towarów i usług, ustawy o wymianie informacji podatkowych z innymi państwami oraz niektórych innych ustaw**
4. Ustawa z dnia 6 maja 2020 r. **o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne oraz niektórych innych ustaw**

Pozostałe **42**

Weszło w życie **42**

1. Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 14 maja 2020 r. **zmieniające rozporządzenie w sprawie egzaminu dla osób ubiegających się o wykonywanie czynności agencyjnych, czynności dystrybucyjnych zakładu ubezpieczeń oraz czynności dystrybucyjnych zakładu**

reasekuracji

- 2. Ustawa z dnia 14 maja 2020 r. o zmianie niektórych ustaw w zakresie działań osłonowych w związku z rozprzestrzenieniem się wirusa SARS-CoV-2**
- 3. Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 13 maja 2020 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie postępowania podmiotów prowadzących działalność w zakresie pośrednictwa w zbywaniu i odkupywaniu jednostek uczestnictwa oraz tytułów uczestnictwa, a także doradztwa inwestycyjnego w odniesieniu do takich instrumentów**
- 4. Ustawa z dnia 30 kwietnia 2020 r. o zmianie ustawy - Prawo energetyczne oraz ustawy o promowaniu energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji**
- 5. Rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 23 kwietnia 2020 r. w sprawie wpłat na pokrycie kosztów nadzoru nad instytucjami płatniczymi oraz opłat za niektóre czynności Komisji Nadzoru Finansowego**
- 6. Ustawa z dnia 3 kwietnia 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach wspierających realizację programów operacyjnych w związku z wystąpieniem COVID-19 w 2020 r.**
- 7. Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 16 marca 2020 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie zasad tworzenia rezerw na ryzyko związane z działalnością banków**
- 8. Ustawa z dnia 16 kwietnia 2020 r. o szczególnych instrumentach wsparcia w związku z rozprzestrzenieniem się wirusa SARS-CoV-2**
- 9. Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 22 kwietnia 2020 r. w sprawie określenia innych terminów przekazywania Narodowemu Bankowi Polskiemu sprawozdań**
- 10. Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 16 marca 2020 r. w sprawie wzorów oświadczenia o wyborze opodatkowania zryczałtowanym podatkiem od wartości sprzedanej produkcji oraz zeznań o wysokości tego podatku**

Wejdzie w życie

62

- 1. Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 6 maja 2020 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie obowiązkowego ubezpieczenia**

odpowiedzialności cywilnej z tytułu wykonywania czynności agencyjnych

2. Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 6 maja 2020 r. **zmieniające rozporządzenie w sprawie obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej z tytułu wykonywania działalności brokerskiej**
3. Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 23 kwietnia 2020 r. **zmieniające rozporządzenie w sprawie minimalnej sumy gwarancji ubezpieczeniowej z tytułu wykonywania czynności agencyjnych przez agentów oferujących ubezpieczenia uzupełniające**
4. Ustawa z dnia 11 września 2019 r. **o zmianie ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji oraz niektórych innych ustaw**

Projekty

65

1. Projekt rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 24 października 2019 r. **w sprawie szczegółowych warunków, jakim powinno odpowiadać memorandum informacyjne**
2. Projekt rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 11 maja 2020 r. **w sprawie zaniechania poboru odsetek za zwłokę od niezapłaconej w terminie daniny solidarnościowej w związku z COVID-19**
3. Poselski projekt ustawy **o dofinansowaniu kosztów stałych przedsiębiorców w warunkach zagrożenia ekonomicznego w następstwie wystąpienia COVID-19**
4. Projekt rozporządzenia Ministra Rozwoju z dnia 16 kwietnia 2020 r. **w sprawie udzielania przez Polską Agencję Rozwoju Przedsiębiorczości pomocy finansowej niezwiązanej z programami operacyjnymi**
5. Projekt rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 24 kwietnia 2020 r. **zmieniającego rozporządzenie w sprawie wniosków o wpis do rejestru agentów ubezpieczeniowych i agentów oferujących ubezpieczenia uzupełniające**
6. Projekt rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 22 kwietnia 2020 r. **w sprawie postępowania wierzycieli należności pieniężnych**
7. Projekt rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 16 kwietnia 2020 r.

zmieniającego rozporządzenie w sprawie wyznaczenia organów Krajowej Administracji Skarbowej do wykonywania niektórych zadań Krajowej Administracji Skarbowej oraz określenia terytorialnego zasięgu ich działania

- 8. Projekt rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 27 kwietnia 2020 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie zakresu działania i sposobu organizacji Komitetu Standardów Rachunkowości**
- 9. Projekt rozporządzenia Ministra Funduszy i Polityki Regionalnej z dnia 5 maja 2020 r. w sprawie udzielania pomocy na działalność badawczo-rozwojową związaną z wystąpieniem pandemii COVID-19, pomocy inwestycyjnej na infrastrukturę służącą do testowania i przygotowania do masowej produkcji produktów służących zwalczaniu pandemii COVID-19 oraz pomocy inwestycyjnej na produkcję produktów służących zwalczaniu pandemii COVID-19, w ramach programów operacyjnych na lata 2014-2020**
- 10. Projekt rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 17 kwietnia 2020 r. w sprawie sposobu, trybu oraz warunków prowadzenia działalności przez towarzystwa funduszy inwestycyjnych**
- 11. Projekt rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 17 kwietnia 2020 r. w sprawie określenia innego terminu podjęcia przez walne zgromadzenie spółki uchwały w sprawie polityki wynagrodzeń członków zarządu i rady nadzorczej**
- 12. Projekt rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 3 kwietnia 2020 r. w sprawie szczególnego trybu postępowania przy sprzedaży zajętych ruchomości ulegających szybkiemu zepsuciu oraz przechowywaniu i sprzedaży zajętych kosztowności**
- 13. Projekt rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 3 kwietnia 2020 r. w sprawie wstrzymania administracyjnych postępowań egzekucyjnych należności pieniężnych**
- 14. Projekt ustawy z dnia 19 marca 2020 r. o zmianie ustawy – Prawo bankowe i niektórych innych ustaw**
- 15. Projekt rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 2 kwietnia 2020 r.**

zmieniającego rozporządzenie w sprawie kapitału wewnętrznego, systemu zarządzania ryzykiem, programu oceny nadzorczej oraz badania i oceny nadzorczej, a także polityki wynagrodzeń w domu maklerskim

- 16.** Projekt rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 2 kwietnia 2020 r. **zmieniającego rozporządzenie w sprawie systemu zarządzania ryzykiem i systemu kontroli wewnętrznej, polityki wynagrodzeń oraz szczegółowego sposobu szacowania kapitału wewnętrznego w bankach**
- 17.** Projekt rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 27 marca 2020 r. **zmieniającego rozporządzenie w sprawie kryteriów i sposobu przeprowadzania badania i oceny nadzorczej w bankach**
- 18.** Projekt rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 2 kwietnia 2020 r. **zmieniającego rozporządzenie w sprawie identyfikatorów i numerów rozliczeniowych nadawanych niektórym usług płatniczych oraz unikatowych identyfikatorów nadawanych rachunkom płatniczym prowadzonym przez tych dostawców**
- 19.** Projekt rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 20 marca 2020 r. **w sprawie wyznaczenia organu do prowadzenia systemu teleinformatycznego przeznaczonego do przekazywania tytułów wykonawczych i innych dokumentów do naczelnika urzędu skarbowego**
- 20.** Projekt rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 31 marca 2020 r. **w sprawie określenia innych terminów obowiązków sprawozdawczych i informacyjnych**
- 21.** Poselski projekt ustawy **o pomocy przedsiębiorcom w czasie trwania stanu zagrożenia epidemicznego spowodowanego rozprzestrzenianiem się wirusa SARS-COV-2**
- 22.** Projekt rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 4 marca 2020 r. **zmieniającego rozporządzenie w sprawie nadania statutu Bankowemu Funduszowi Gwarancyjnemu**
- 23.** Projekt rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 4 marca 2020 r. **w sprawie wzorów wezwań do zapisywania się na sprzedaż lub zamianę akcji spółki publicznej, szczegółowego sposobu ich ogłaszania oraz warunków nabywania akcji w wyniku tych wezwań**

24. Projekt rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 14 lutego 2020 r. **w sprawie zakresu informacji wykazywanych w sprawozdaniach finansowych i skonsolidowanych sprawozdaniach finansowych, wymaganych w prospekcie dla emitentów z siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, dla których właściwe są polskie zasady rachunkowości**
25. Projekt rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 20 stycznia 2020 r. **w sprawie adnotacji w sprawie przekazania egzekucji do rzeczy albo prawa majątkowego**
26. Projekt rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 18 lutego 2020 r. **w sprawie przekazywania tytułu wykonawczego i innych dokumentów do organu egzekucyjnego**
27. Projekt rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 12 lutego 2020 r. **w sprawie wzorów zarządzenia zabezpieczenia**
28. Projekt rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 18 lutego 2020 r. **w sprawie wzorów tytułów wykonawczych stosowanych w egzekucji administracyjnej**
29. Projekt rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 10 lutego 2020 r. **w sprawie dopuszczania instrumentów finansowych niebędących papierami wartościowymi do obrotu na rynku regulowanym**
30. Projekt ustawy z dnia 24 marca 2020 r. **o udzielaniu pomocy publicznej w celu ratowania lub restrukturyzacji przedsiębiorców**
31. Projekt ustawy z dnia 2 marca 2020 r. **o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw**
32. Projekt ustawy z dnia 27 lutego 2020 r. **o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu oraz niektórych innych ustaw**
33. Projekt ustawy z dnia 3 stycznia 2020 r. **o zmianie ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych oraz ustawy o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej**
34. Projekt rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 18 grudnia 2019 r. **w sprawie**

odbierania przez Komisję Nadzoru Finansowego zgłoszeń naruszeń rozporządzenia 596/2014 oraz rozporządzenia 2017/1129

35. Projekt rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 18 lutego 2020 r. **w sprawie wzorów dokumentów stosowanych w egzekucji należności pieniężnych**

36. Senacki projekt ustawy **o zmianie ustawy o finansach publicznych**

37. Ustawa z dnia 14 lutego 2020 r. **o zmianie niektórych ustaw w związku z promocją prozdrowotnych wyborów konsumentów**

38. Projekt ustawy **o doręczeniach elektronicznych**

39. Projekt rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 maja 2020 r. **zmieniającego rozporządzenie w sprawie Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD)**

40. Projekt rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 21 stycznia 2020 r. **zmieniającego rozporządzenie w sprawie obowiązków sprawozdawczych w zakresie obrotu papierami wartościowymi emitowanymi przez Skarb Państwa**

41. Projekt ustawy z dnia 23 września 2019 r. **o zmianie ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych**

VAT

Weszło w życie

- 1. Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 21 kwietnia 2020 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie kas rejestrujących**

Rozporządzenie weszło w życie z dniem 25 kwietnia 2020 r.

Na podstawie przepisów ustawy o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw dalej zwana: „specustawą”, wprowadza się zmiany do ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług, dalej zwana: „ustawą o VAT”, mające na celu wprowadzenie możliwości przesyłania paragonów fiskalnych w formie elektronicznej do klienta, za jego zgodą i w uzgodniony z nim sposób.

W związku ze zmianami wprowadzonymi projektowaną specustawą, niezbędnym jest dostosowanie przepisów rozporządzenia z dnia 29 kwietnia 2019 r. w sprawie kas rejestrujących (Dz. U. poz. 816), w taki sposób, aby przewidywały możliwość wydawania paragonów w postaci elektronicznej, tzw. e-paragonów, z kas rejestrujących.

[Link](#)

- 2. Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 24 kwietnia 2020 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie towarów i usług, dla których obniża się stawkę podatku od towarów i usług, oraz warunków stosowania stawek obniżonych**

Rozporządzenie weszło w życie z dniem 25 kwietnia 2020 r.

Rozporządzenie ułatwi niesienie pomocy rzeczowej w postaci darowizn określonych towarów z kategorii sprzętu komputerowego dla placówek oświatowych, w związku z ogłoszonym stanem epidemii COVID-19 na terenie kraju. W związku z tym, że obecnie szkoły funkcjonują „w sposób zdalny” – nauka odbywa się za pośrednictwem urządzeń elektronicznych, niezbędne jest odpowiednie wyposażenie w urządzenia spełniające te wymagania zarówno uczniów, jak i nauczycieli, tak, aby nauczanie było kontynuowane w sposób sprawny i efektywny.

Rozporządzenie ma na celu umożliwienie czasowego (do dnia 30 czerwca 2020 r.) stosowania 0% stawki VAT w odniesieniu do darowizn sprzętu komputerowego w postaci komputerów przenośnych takich jak laptopy i tablety, na rzecz:

- 1) placówek oświatowych (czyli szkół i przedszkoli publicznych i niepublicznych, szkół wyższych i placówek opiekuńczo-wychowawczych),
- 2) organizacji humanitarnych, charytatywnych lub edukacyjnych oraz operatora OSE, o którym mowa w ustawie z dnia 27 października 2017 r. o Ogólnopolskiej Sieci Edukacyjnej (Dz. U. poz. 2184 oraz z 2019 r. poz. 1815) – w celu dalszego nieodpłatnego przekazania placówkom oświatowym.

Warunkiem stosowania przedmiotowej preferencji będzie zawarcie pomiędzy podatnikiem dokonującym darowizny towarów i obdarowanymi pisemnej umowy darowizny, dodatkowo, w przypadku dokonania darowizny na rzecz organizacji humanitarnych, charytatywnych lub edukacyjnych oraz operatora Ogólnopolskiej Sieci Edukacyjnej, wymagane jest posiadanie przez podatnika kopii umowy darowizny tego sprzętu dokonanej przez te organizacje na rzecz placówek oświatowych.

[Link](#)

Wejdzie w życie

1. Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 22 kwietnia 2020 r. **w sprawie wzorów deklaracji o podatku od towarów i usług dotyczących transakcji wewnątrzspółnotowych w zakresie nowych środków transportu**

Rozporządzenie wejdzie w życie z dniem 1 lipca 2020 r.

Niniejsze rozporządzenie określa nowe wzory dwóch deklaracji: deklaracji o podatku od towarów i usług od wewnątrzspółnotowego nabycia nowych środków transportu (VAT-10) oraz deklaracji o podatku od towarów i usług od wewnątrzspółnotowej dostawy nowych środków transportu (VAT-11).

Powyższe stanowi wykonanie delegacji zawartej w art. 99 ust. 14b ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2020 r. poz. 106), w związku ze zmianami wprowadzonymi ustawą z dnia 4 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2019 r. poz. 1520), polegającymi na zniesieniu obowiązku odrębnego składania deklaracji podatkowych miesięcznych i kwartalnych oraz ewidencji, poprzez nałożenie na podatników obowiązku

składania deklaracji zgodnie z wzorem dokumentu elektronicznego obejmującego deklarację i ewidencję.

Dodatkowe zmiany uzasadnione są potrzebą dokonania standaryzacji formularzy i mają charakter techniczno – redakcyjny.

[Link](#)

2. Rozporządzenie Ministra Finansów, Inwestycji i Rozwoju z dnia 15 października 2019 r. **w sprawie szczegółowego zakresu danych zawartych w deklaracjach podatkowych i w ewidencji w zakresie podatku od towarów i usług**

Rozporządzenie wejdzie w życie z dniem 1 lipca 2020 r.

Rozporządzenie określa szczegółowy zakres danych objętych deklaracjami, o których mowa w art. 99 ust. 1- 3 ustawy o VAT, niezbędny do rozliczenia podatku, obliczenia jego wysokości, w tym wysokości podstawy opodatkowania, podatku należnego i podatku naliczonego, a także dane dotyczące podatnika. Ponadto określa szczegółowy zakres danych objętych ewidencją, o których mowa w art. 109 ust. 3 ustawy o VAT, pozwalający na prawidłowe rozliczenie podatku oraz prawidłowe sporządzenie informacji podsumowującej.

[Link](#)

Projekty

1. Projekt rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 11 maja 2020 r. **w sprawie przedłużenia terminów prowadzenia ewidencji sprzedaży przy zastosowaniu kas rejestrujących z elektronicznym lub papierowym zapisem kopii**

Projektowane rozporządzenie wydaje się w związku z zaistniałą trudną sytuacją związaną z rozprzestrzenianiem się wirusa SARS-CoV-2 powodującego chorobę COVID-19 oraz podejmowanymi szeroko przez administrację publiczną działaniami mającymi na celu minimalizację zagrożenia funkcjonowania społeczeństwa i państwa, jak również rozwiązania o charakterze wspierającym przedsiębiorców. Na podstawie delegacji art. 145b ust. 5 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz.U. z 2020 r. poz. 106 i 568). Minister właściwy do spraw finansów publicznych może, przedłużać terminy prowadzenia ewidencję sprzedaży przy zastosowaniu kas rejestrujących z elektronicznym lub papierowym zapisem kopii i terminy z art. 145b ust. 3 ustawy z dnia

11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług, określając rodzaje czynności, dla których termin został przedłużony, oraz dzień upływu przedłużonego terminu, uwzględniając specyfikę prowadzonej działalności gospodarczej oraz możliwości prowadzenia kontroli celno-skarbowej.

Obecne terminy wymiany kas na kasy on-line zgodnie z ustawą to I grupa podatników - 30 czerwca 2020 r. i II grupa podatników - 31 grudnia 2020 r., projektowana zmiana odpowiednio przesuwa I grupę podatników na 31 grudnia 2020 r. i II grupę podatników na 30 czerwca 2021 r.

Projekt przewiduje przedłużenie terminu na prowadzenie ewidencji sprzedaży przy zastosowaniu kas rejestrujących z elektronicznym lub papierowym zapisem kopii dla I grupy podatników w terminie do dnia 31 grudnia 2020 r., tj. podatników:

- świadczących usługi związane z wyżywieniem wyłącznie świadczonych przez stacjonarne placówki gastronomiczne, w tym również sezonowo, oraz usług w zakresie krótkotrwałego zakwaterowania,
- dokonujących sprzedaży węgla, brykietu i podobnych paliw stałych wytwarzanych z węgla, węgla brunatnego, koksu i półkoksu przeznaczonych do celów opałowych.

Proponuje się również przedłużenie terminu na prowadzenie ewidencji sprzedaży przy zastosowaniu kas rejestrujących z elektronicznym lub papierowym zapisem kopii dla drugiej grupy podatników w terminie do dnia 30 czerwca 2021 r. przez podatników świadczących usługi: fryzjerskie, kosmetyczne i kosmetologiczne, budowlane, w zakresie opieki medycznej świadczonej przez lekarzy i lekarzy dentyistów, prawnicze, związane z działalnością obiektów służących poprawie kondycji fizycznej – wyłącznie w zakresie wstępu.

Wprowadzenie tego rozwiązania ma na celu umożliwienie dalszego prowadzenia działalności gospodarczej narażonej na znaczne ograniczenia w funkcjonowaniu czy wręcz ich zamknięcie spowodowane trudnościami, jakie pojawiają się w zakresie płynności finansowej w związku z rozprzestrzenianiem się skutków choroby zakaźnej wywołanej wirusem SARS CoV-2. Zakłada się, że projekt umożliwi prowadzenie działalności gospodarczej w obecnej trudnej sytuacji epidemiologicznej na świecie i związane z nią coraz większe konsekwencje ekonomiczne.

Stan: 14.05.2020 r. – projekt znajduje się na etapie opiniowania.

Projekt przewiduje, że rozporządzenie wejdzie w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

[Link](#)

2. Projekt rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 19 marca 2020 r. w sprawie deklaracji importowej o podatku od towarów i usług

W związku ze zmianą delegacji ustawowej określonej w art. 33b ust. 5 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2020 r. poz. 106) wprowadzoną przepisem art. 1 pkt 8 ustawy z dnia 4 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1520), istnieje potrzeba wydania nowego rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie deklaracji importowej o podatku od towarów i usług.

Projekt, co do zasady, jest kontynuacją obecnego rozporządzenia Ministra Rozwoju i Finansów z dnia 24 lutego 2017 r. w sprawie deklaracji importowej dla podatku od towarów i usług (Dz. U. poz. 417 oraz z 2019 r. poz. 415).

Zmiana w art. 33b ust. 5 pkt 2 ustawy o VAT ma charakter porządkujący i polega na dostosowaniu nomenklatury używanej w tym przepisie do nomenklatury, o której mowa w art. 33b ust.1 ustawy o VAT. Od 20 sierpnia 2016 r. bowiem w art. 33b ust. 1 ustawy o VAT „*pojedyncze pozwolenia*” zostały zastąpione „*odprawą scentralizowaną*”.

Zmiana polegająca na zmianie delegacji ustawowej powoduje konieczność wydania nowego rozporządzenia, w praktyce jednakże nie wpływa na zmianę zakresu obowiązującego rozporządzenia.

Jednocześnie projektowane rozporządzenie wprowadza zmiany o charakterze aktualizującym i ujednociającym we wzorze deklaracji importowej:

1) zmianie ulega nazwa wzoru deklaracji w ten sposób, że wyraz „dla” zastępuje się wyrazem „o”;

2) przy ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług zaktualizowany został publikator;

3) w „Terminie składania” po wyrazach „deklaracji podatkowej” wykreślone zostały wyrazy „dla podatku od towarów i usług”;

4) w pozycji 10 zrezygnowano z wymogu wpisywania PESEL dla podmiotów będących osobami fizycznymi;

5) w opisie pozycji 29:

a) wyrazy „Kwota podatku podlegająca” zastąpione zostały wyrazami „Podatek podlegający”;

b) po wyrazach „deklaracja podatkowa” wykreślone zostały wyrazy „dla podatku od towarów i usług”;

6) usunięta została pozycja o nazwie: „ Adres e-mail”;

7) zmianie ulega też pouczenie w zakresie zastosowania przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji oraz zaktualizowany został publikator przy tej ustawie;

8) w Informacji o dokonanych importach towarów w pozycji 6 zrezygnowano z wymogu wpisywania PESEL dla podmiotów będących osobami fizycznymi.

Stan: 18.05.2020 r. – projekt został skierowany do podpisu ministra.

Projekt przewiduje, że rozporządzenie wejdzie w życie po upływie 7 dni od dnia ogłoszenia.

[Link](#)

3. Projekt rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 13 marca 2020 r. w sprawie wzorów deklaracji o podatku od towarów i usług od podmiotów innych niż zarejestrowani jako podatnicy VAT czynni

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 99 ust. 14 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2020 r. poz. 106), zwanej dalej „ustawą”, w związku ze zmianami wprowadzonymi ustawą z dnia 4 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. poz. 1520) oraz ustawą z dnia 9 sierpnia 2019 r. o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. poz. 1751).

Z uwagi na fakt, iż rozporządzenie Ministra Finansów, Inwestycji i Rozwoju w sprawie wzorów deklaracji dla podatku od towarów i usług (Dz.U. z 2019 r. poz. 2104) utraci moc z dniem 1 kwietnia 2020 r. aby uniknąć luki w prawie należy wydać rozporządzenie w sprawie deklaracji o podatku od towarów i usług: VAT-8 i VAT-9M - obowiązujących od 1 kwietnia 2020 r.

Określenie wzorów deklaracji o podatku od towarów i usług VAT-8 i VAT-9M oraz Objaśnień do deklaracji. Jednolity wzór deklaracji ułatwi podatnikom podatku od towarów i usług wykonywanie obowiązku podatkowego.

Stan: 5.05.2020 r. – projekt znajduje się na etapie Komisji Prawniczej.

Projekt przewidywał, że rozporządzenie wejdzie w życie z dniem 1 kwietnia 2020 r.

[Link](#)

4. Projekt rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 10 marca 2020 r. w sprawie grup podatników lub rodzajów czynności, w odniesieniu do których możliwe jest używanie kas rejestrujących mających postać oprogramowania

Jednym z instrumentów umożliwiających kontrolę prawidłowości rozliczeń w podatku VAT jest obowiązek prowadzenia ewidencji sprzedaży przy zastosowaniu kas rejestrujących przez podatników dokonujących sprzedaży na rzecz osób fizycznych nieprowadzących działalności gospodarczej oraz rolników ryczałtowych. Nowe rozwiązanie pozwoli na stosowanie do prowadzenia ewidencji sprzedaży na rzecz osób fizycznych nieprowadzących działalności gospodarczej oraz rolników ryczałtowych kas mających postać oprogramowania, co ma zachęcić przedsiębiorców do wyjścia z szarej strefy poprzez łatwą dostępność i obniżenie całkowitych kosztów posiadania kas rejestrujących. Kasy te mają stanowić alternatywę dla użytkowanych dotychczas przez podatników kas rejestrujących. Kasy te, tak jak kasy on-line, będą posiadały funkcję przesyłu danych do systemu teleinformatycznego za pośrednictwem sieci telekomunikacyjnej. Pozwoli to na ciągłe, zautomatyzowane i bezpośrednie przesyłanie danych z kas z prowadzonej ewidencji oraz o zdarzeniach fiskalnych, które zaistniały podczas ich użytkowania. Zgromadzone dane służyć będą dla celów analitycznych i kontrolnych. System kontroli przekazywania danych dotyczących ewidencji sprzedaży prowadzonej za pomocą kas rejestrujących stanowi jedno z kluczowych narzędzi do walki z tzw. szarą strefą, co przyczynia się do wzmocnienia uczciwej konkurencji wśród przedsiębiorców. W związku z tym, proponuje się umożliwienie wprowadzenia stosowania tego typu kas dla wskazanych grup podatników w branży transportowej, aby ułatwić i poprawić warunki prowadzenia przez nich działalności gospodarczej.

Wprowadzenie tego rozwiązania na rynku transportowym ma na celu zwalczanie nierównej konkurencji, wynikającej m.in. z tego, iż niektóre podmioty budują swój biznes i przewagę konkurencyjną na działaniu niezgodnym z przepisami prawa, uchylając się od płacenia podatków. Stosowanie kas w postaci oprogramowania ma zwiększyć efektywność działań administracji skarbowej w zakresie zwalczania nierejestrowanej sprzedaży detalicznej oraz unikania i uchylania się od opodatkowania w zakresie podatku VAT poprzez wprowadzone mechanizmy kontrolne w czasie rzeczywistym.

Stan: 12.05.2020 r. – projekt znajduje się na etapie opiniowania.

Projekt przewiduje, że rozporządzenie wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

[Link](#)

5. Projekt rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 14 lutego 2020 r. w sprawie informacji podsumowującej o dokonanych wewnątrzwspólnotowych transakcjach i przemieszczeniach towarów w procedurze magazynu typu call-off stock

W celu umożliwienia podatnikom realizacji obowiązku nałożonego projektowanym art. 100 ust. 1 pkt 5 konieczne jest wydanie nowego rozporządzenia, dostosowującego wzory informacji podsumowującej (VAT-UE) oraz korekty informacji podsumowującej (VAT-UEK) do projektowanych przepisów ustawy o VAT. Projektowane rozporządzenie określi nowe wzory:

1) informacji podsumowującej o dokonanych wewnątrzwspólnotowych transakcjach i przemieszczeniach towarów w procedurze magazynu typu call-off stock i (VAT-UE), oraz

2) korekty informacji podsumowującej o dokonanych wewnątrzwspólnotowych transakcjach i przemieszczeniach towarów w procedurze magazynu typu call-off stock (VAT-UEK).

Stan: 16.03.2020 r. – projekt znajduje się na etapie uzgodnień.

Projekt przewidywał, że rozporządzenie wejdzie w życie z dniem 1 kwietnia 2020 r.

[Link](#)

Akcyza i cło

Weszło w życie

1. Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 30 kwietnia 2020 r. **w sprawie zmiany rozporządzenia zmieniającego rozporządzenie w sprawie środków skażających alkohol etylowy**

Rozporządzenie weszło w życie z dniem 30 kwietnia 2020 r.

[Link](#)

Wejdzie w życie

1. Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 17 lutego 2020 r. **zmieniające rozporządzenie w sprawie zwolnień wyrobów akcyzowych z obowiązku oznaczania znakami akcyzy**

Rozporządzenie wejdzie w życie z dniem 1 lipca 2020 r.

Rozporządzenie wprowadza ułatwienia dla przedsiębiorców polegające na czasowym zwolnieniu wytworzonego na terytorium kraju, importowanego oraz nabywanego wewnątrzspółnotowo płynu do papierosów elektronicznych oraz wyrobów nowatorskich przeznaczonych do sprzedaży przed dniem 1 lipca 2020 r. z obowiązku oznaczania legalizacyjnymi znakami akcyzy. Na podstawie przepisów ustawy z dnia 22 listopada 2018 r. zmieniającej ustawę o zmianie ustawy o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2018 r. poz. 2404) wytworzony na terytorium kraju, importowany oraz nabywany wewnątrzspółnotowo płyn do papierosów elektronicznych i wyroby nowatorskie będą od dnia 1 lipca 2020 r. podlegały obowiązkowi oznaczania znakami akcyzy, w tym również wyroby znajdujące się już w sprzedaży, które podlegały będą obowiązkowi oznaczenia legalizacyjnymi znakami akcyzy. Z uwagi na bardzo dużą ilość punktów sprzedaży przedmiotowych wyrobów oznaczenie legalizacyjnymi znakami akcyzy wszystkich wyrobów znajdujących się w sprzedaży będzie wiązało się z wycofaniem wszystkich przedmiotowych wyrobów z półek sklepowych i całego łańcucha dostaw, a co za tym idzie z dużymi kosztami logistycznymi oraz wstrzymaniem sprzedaży. Wstrzymanie procesu dystrybucji i sprzedaży wyrobów może wpłynąć także na powstanie strat budżetowych z tytułu zmniejszonych wpływów z tytułu podatku VAT.

Rozporządzenie wprowadza czteromiesięczne zwolnienie z obowiązku oznaczania legalizacyjnymi znakami akcyzy tj. do dnia 31 października 2020 r. płynu do papierosów elektronicznych i wyrobów nowatorskich, przeznaczonych do sprzedaży przed dniem 1 lipca 2020 r.

[Link](#)

Projekty

1. Projekt rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 8 maja 2020 r. **w sprawie zmiany rozporządzenia zmieniającego rozporządzenie w sprawie zwolnień wyrobów akcyzowych z obowiązku oznaczania znakami akcyzy**

Z uwagi na siłę wyższą jaką jest pandemia koronawirusa, wytwórca znaków akcyzy ma bardzo duże trudności z produkcją samoprzylepnych banderol na płyn do papierosów elektronicznych. Wobec zagrożenia braku wytworzenia znaków akcyzy na te wyroby, podjęto decyzję o wprowadzeniu czasowego zwolnienia z banderolowania płynu do papierosów elektronicznych. Przedkładany projekt rozporządzenia wprowadza czasowe zwolnienie z obowiązku oznaczania podatkowymi znakami akcyzy płynu do papierosów elektronicznych w stosunku, do którego obowiązek podatkowy w podatku akcyzowym powstał po dniu 30 czerwca 2020 r. oraz przedłuża czasowe zwolnienie z obowiązku oznaczania legalizacyjnymi znakami akcyzy płynu do papierosów elektronicznych w stosunku, do którego obowiązek podatkowy w podatku akcyzowym powstał do dnia 31 grudnia 2020 r.

Projekt ma na celu zmianę rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 17 lutego 2020 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie zwolnień wyrobów akcyzowych z obowiązku oznaczania znakami akcyzy (Dz. U. poz. 291), polegającą na wprowadzeniu od dnia 1 lipca 2020 r. czasowego zwolnienia z obowiązku oznaczania podatkowymi znakami akcyzy płynu do papierosów elektronicznych oraz przedłużeniu czasowego zwolnienia z obowiązku oznaczania legalizacyjnymi znakami akcyzy tego wyrobu. Projekt rozporządzenia wprowadza sześciomiesięczne zwolnienie z obowiązku oznaczania znakami akcyzy tj. do dnia 31 grudnia 2020 r. płynu do papierosów elektronicznych. Jednocześnie mając na uwadze, że proces produkcji banderol na wyroby nowatorskie przebiega bez zakłóceń oraz przewidując możliwą sytuację gospodarczą kraju po zakończeniu epidemii, zwolnieniem z oznaczania podatkowymi znakami akcyzy nie objęto wyrobów nowatorskich. Utrzymano natomiast zwolnienie wyrobów nowatorskich z oznaczania legalizacyjnymi znakami akcyzy do dnia 31 października 2020 r.

wprowadzone ww. rozporządzeniem Ministra Finansów z dnia 17 lutego 2020 r. zmieniającym rozporządzenie w sprawie zwolnień wyrobów akcyzowych z obowiązku oznaczania znakami akcyz (Dz. U. poz. 291).

Stan: 13.05.2020 r. – projekt znajduje się na etapie konsultacji publicznych.

Projekt przewiduje, że rozporządzenie wejdzie w życie z dniem 1 lipca 2020 r.

[Link](#)

2. Projekt rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 28 kwietnia 2020 r. **zmieniającego rozporządzenie w sprawie zwolnień od podatku akcyzowego**

W związku z sytuacją epidemiologiczną sygnalizowany jest spadek w kraju sprzedaży piwa. Dotyka to przede wszystkim lokale gastronomiczne, które ze względu na wprowadzone ograniczenia w zakresie profilaktyki zapobiegającej rozprzestrzenianiu się koronawirusa praktycznie nie prowadzą działalności, a także małe sklepy, w których jest to wyrób wpływający na wysokość obrotów. W związku z powyższym w lokalach m.in. z tzw. HoReCa (hotele, restauracje, catering/ cafe) pozostaje niesprzedane piwo z przekroczonym terminem przydatności do spożycia. Polski Związek Producentów Piwa, a tym samym browary w nim zrzeszone, deklarują pomoc tym jednostkom poprzez odbieranie piw przeterminowanych. Jednocześnie Polski Związek Producentów Piwa zawnioskował o możliwość pomniejszenia należnego podatku akcyzowego o kwotę podatku zapłaconego od zwracanych przeterminowanych piw. W związku z powyższym nowelizowane rozporządzenie w sprawie zwolnień od podatku akcyzowego wprowadza przepisy, które pozwolą na skorzystanie z ulgi w akcyzie w przypadku zniszczenia piw, które przekroczyły dopuszczalny termin do spożycia – bez względu na to, czy zwrot piwa z rynku dokona się z inicjatywy klienta, czy z inicjatywy producenta.

W rozporządzeniu wprowadza się § 44a, który stanowi, że w przypadku zwrotu piwa z zapłaconą akcyzą, które przekroczyło termin przydatności do spożycia, podatnik może dokonać obniżenia kwoty akcyzy, do której zapłacenia jest obowiązany, o kwotę akcyzy zapłaconej od zwróconego piwa. Podatnik może dokonać obniżenia w przypadku całkowitego zniszczenia piwa w składzie podatkowym albo w miejscu jego produkcji na podstawie art. 47 ust. 1 pkt 5 ustawy o podatku akcyzowym albo za zgodą właściwego naczelnika urzędu skarbowego - w innym miejscu spełniającym warunki niszczenia wyrobów na podstawie przepisów odrębnych, w obecności przedstawiciela naczelnika urzędu celno-skarbowego. Wprowadzenie możliwości odliczenia podatku akcyzowego również w przypadku zwrotu związanego z przekroczeniem terminu przydatności do

spożycia pozwoli lepiej zapobiegać sytuacjom, w których takie piwo mogłoby zostać sprzedane konsumentowi oraz ma pomóc przedsiębiorcom dokonującym obrotu piwem, dotkniętym przepisami dotyczącymi profilaktyki rozprzestrzeniania się koronawirusa.

Stan: 28.04.2020 r. – projekt znajduje się na etapie uzgodnień.

Projekt przewiduje, że rozporządzenie wejdzie w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

[Link](#)

3. Projekt rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 15 kwietnia 2020 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie informacji o liczbie papierosów poszczególnych marek i ilości tytoniu do palenia oznaczonych maksymalną ceną detaliczną

Potrzeba wydania rozporządzenia zmieniającego rozporządzenie Ministra Finansów z 27 grudnia 2010 r. w sprawie informacji o liczbie papierosów poszczególnych marek i ilości tytoniu do palenia oznaczonych maksymalną ceną detaliczną (Dz. U. z 2018 r. poz. 476) wynika z konieczności dostosowania treści rozporządzenia do zmiany domeny internetowej właściwej Ministerstwu Finansów.

Stan: 4.05.2020 r. – projekt znajduje się na etapie uzgodnień.

Projekt przewiduje, że rozporządzenie wejdzie w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

[Link](#)

4. Projekt rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 23 marca 2020 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie zgłoszeń celnych

Przedstawiony projekt ma na celu uwzględnienie sygnałów przedsiębiorców dokonujących zgłoszeń celnych towarów zwolnionych z należności celnych na podstawie art. 25 i 26 rozporządzenia Rady (WE) nr 1186/2009 z dnia 16 listopada 2009 r. ustanawiającego wspólnotowy system zwolnień celnych (Dz. Urz. UE L 324 z 10.12.2009, str. 23), zwanego dalej „rozporządzeniem ustanawiającym wspólnotowy system zwolnień celnych”.

Propozycja zmiany ww. rozporządzenia wprowadza uproszczenie polegające na umożliwieniu składania zbiorczych zgłoszeń celnych w odniesieniu do przesyłek zwolnionych z cła na podstawie art. 25 i 26 rozporządzenia ustanawiającego wspólnotowy system zwolnień celnych i niezwolnionych z podatku w trybie przepisów odrębnych, czyli

przesyłek będących prezentami od osób fizycznych dla osób fizycznych, których wartość nie przekracza równowartości 45 euro.

Stan: 20.04.2020 r. – projekt znajduje się na etapie konsultacji publicznych.

Projekt przewiduje, że rozporządzenie wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

[Link](#)

5. Projekt ustawy z dnia 23 stycznia 2020 r. **o zmianie ustawy - Prawo celne oraz niektórych innych ustaw**

Założeniem proponowanego rozwiązania jest ujednoczenie procesu wydawania decyzji związanych z wymiarem należności celnych i podatkowych z tytułu importu towarów. Projekt przewiduje stosowanie do postępowań w sprawie podatków importowych oraz opłat związanych z importem paliw (opłata paliwowa, opłata emisyjna) proceduralnych przepisów celnych uzupełnionych jedynie pomocniczo odpowiednimi przepisami Ordynacji podatkowej. Ujednoczenie procedury dotyczyłoby zarówno postępowań w I instancji, postępowań odwoławczych oraz postępowań w trybach nadzwyczajnych. Wymaga to dokonania zmian w przepisach podatkowych oraz przepisach regulujących opłaty związane z importem paliw, a mianowicie w:

- ustawie z dnia 11 marca 2004 r. **o podatku od towarów i usług,**
- ustawie z dnia 6 grudnia 2008 r. **o podatku akcyzowym,**
- ustawie z dnia 27 października 1994 r. **o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym, w zakresie opłaty paliwowej,**
- ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. - **Prawo ochrony środowiska,** w zakresie opłaty emisyjnej.

W konsekwencji ujednoczenia, do postępowań w sprawie należności celnych, podatku VAT i podatku akcyzowego z tytułu importu towarów oraz opłat związanych z importem paliw byłyby stosowane przepisy celne uzupełnione jedynie pomocniczo odpowiednimi przepisami Ordynacji podatkowej. Dostosowanie w odwrotnym kierunku, tj. dostosowanie przepisów celnych do przepisów Ordynacji podatkowej nie może być brane pod uwagę, gdyż znaczna część proceduralnych przepisów celnych unormowana została w stosowanych wprost rozporządzeniach unijnych, tj. rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz. Urz. UE L 269 z 10.10.2013, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „UKC”, i jego przepisach delegowanych i wykonawczych, obowiązujących od dnia 1 maja 2016 r.

Postępowanie celne od dnia 1 maja 2016 r. regulowane jest przepisami unijnymi (UKC oraz przepisy wykonawcze i delegowane do UKC), ustawą z dnia 19 marca 2004 r. – Prawo celne, uzupełnioną odpowiednimi przepisami Ordynacji podatkowej. Nowa procedura wprowadzona przepisami unijnymi w znaczny sposób uprościła i odformalizowała postępowanie celne, poprzez m.in. zapewnienie możliwości podejmowania czynności wyjaśniających bez konieczności wszczynania postępowania, uproszczenie treści decyzji, ograniczenie ilości dokumentów w postępowaniu etc. W ww. rozporządzeniach uregulowano kwestie wydawania i zarządzania decyzjami wydawanymi na wniosek, prawa do wysłuchania strony i składania wyjaśnień, ważności decyzji w Unii Europejskiej, trybu unieważniania, cofania i zmiany korzystnych decyzji, jak również wydawania decyzji bez wniosku. Regulacje te wprowadzają proste i ekonomicznie uzasadnione procedury w postępowaniu celnym, gwarantując jednocześnie przedsiębiorcom czynny udział w postępowaniu.

Zastosowanie tych zasad do postępowań podatkowych nie powinno powodować negatywnych konsekwencji dla prawidłowości postępowań w sprawie wymiaru podatków, bowiem co do zasady obejmują one swoim zakresem obowiązujące obecnie regulacje Działu IV Ordynacji podatkowej.

Należy zauważyć, iż po ponad dwóch latach stosowania unijnych przepisów celnych zarówno organy celne, jak i przedsiębiorcy (importerzy) dostrzegają zalety nowych rozwiązań i sugerują zastosowanie podobnego uproszczenia w postępowaniu podatkowym. Należy bowiem pamiętać, że stroną postępowania celnego i podatkowego jest ten sam podmiot, który zainteresowany jest kompleksowym, sprawnym załatwieniem sprawy związanej z wymiarem należności celnych i podatkowych.

Korzyścią wynikającą z przyjęcia proponowanego rozwiązania będzie również zapewnienie większej przejrzystości powiązań pomiędzy wymiarem należności celnych i podatkowych z tytułu importu towarów, zwiększenie efektywności i zmniejszenie kosztów prowadzonego postępowania poprzez ograniczenie kosztów nadmiernej wysyłki korespondencji oraz ujednoczenie trybu i terminów załatwienia spraw celnych i podatkowych. Ujednoczenie trybu wydawania decyzji związanych z wymiarem należności importowych wyeliminuje ponadto konieczność ustanawiania przez podmiot nowego pełnomocnika w postępowaniu podatkowym na podstawie przepisów Ordynacji podatkowej.

Projekt wprowadza również rozwiązanie polegające na odstępieniu od wymogu wydawania decyzji w sprawie wpisu do wykazu gwarantów (art. 52 ustawy z dnia 19 marca 2004 r. - Prawa celnego) oraz decyzji w sprawie wpisu na listę agentów celnych (art. 80 tej ustawy). W obu ww. przypadkach zewnętrznym wyrazem spełnienia przesłanek wymienionych w przepisach prawa cennego jest wpis do wykazu/na listę Nie

ma zatem konieczności wydawania dodatkowo decyzji w tym zakresie. Proponowane rozwiązanie polegające na odstępianiu od wymogu wydawania przez właściwy organ decyzji administracyjnej o spełnieniu przesłanek warunkujących wpis do wykazu/na listę przyczyni się do odbiurokratyzowania i usprawnienia tego procesu. Zmiana ta wpisuje się ponadto w ideę wydawania przez organy celne decyzji korzystnych, określoną w unijnych przepisach prawa celnego, zgodnie z którą decyzja uwzględniająca w całości wniosek strony nie ma określonej formy i może przybrać formę akceptacji organu lub komunikatu w systemie informatycznym.

Zmiana dotycząca sposobu informowania respondentów o obowiązku sprawozdawczym (INTRASTAT) umożliwi zapewnienie z odpowiednim wyprzedzeniem dostępności informacji o wysokości progów statystycznych dla podmiotów zobowiązanych do przekazywania statystyce publicznej informacji o dokonanych obrotach towarowych z krajami Unii Europejskiej i przyczyni się do lepszej i bardziej kompletnej sprawozdawczości w ramach statystyki handlu zagranicznego.

Projektowane zmiany w ustawie z dnia 13 października 1995 r. **o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników** mają skutkować możliwością uzyskania numer PESEL na podstawie art. 7 ust. 2 ustawy z dnia 24 września 2010 r. o ewidencji ludności (Dz. U. z 2019 r. poz. 1397, z późn. zm.) w związku z koniecznością zapewnienia tego identyfikatora dla celów podatkowych (art. 3 w ust. 1 pkt 1 ustawy o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników). Powyższe przyczyni się do ograniczenia ewentualnych nieprawidłowości (podatkowych) po stronie podatników (głównie cudzoziemców) poprzez zapewnienie prawidłowej identyfikacji, płatników (w tym zatrudniających cudzoziemców) w celu umożliwienia prawidłowego wypełnienia zobowiązań w zakresie identyfikacji (w tym składania PIT-11) i organów podatkowych borykających się z identyfikacją niektórych podatników konieczną m.in. do prawidłowego ich rozliczenia.

Zmiana przepisów ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. **o grach hazardowych** ma charakter dostosowawczy i upraszczający; celem jest umożliwienie podmiotom dokonania zgłoszenia/przekazywania wymaganych prawem informacji za pomocą środków komunikacji elektronicznej. Ponadto podmioty urządzające gry hazardowe będą mogły prowadzić rejestr zaświadczeń pracowników zarówno w postaci papierowej jak i elektronicznej. Projekt zakłada również przeniesienie obowiązku zatwierdzania wpisu do Rejestru, jego zmiany lub wykreślenia z poziomu centralnego na poziom innego organu Krajowej Administracji Skarbowej, co przyczyni się do optymalizacji procedury wpisu do Rejestru (jego zmiany lub wykreślenia) oraz sprawnego, niezwłocznego załatwienia, przy jednoczesnym zachowaniu wysokiego standardu wykonywania zadań powierzonych przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

Zmiana organu nakładającego kary pieniężne na przedsiębiorców telekomunikacyjnych i dostawców usług płatniczych nieprzestrzegających obowiązków wskazanych w ustawie z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych wpisuje się również ww. proces optymalizacji procedur.

Zmiany przepisów ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. **o Krajowej Administracji Skarbowej** mają na celu ujednoczenie trybu prowadzenia kontroli celno-skarbowej. Założeniem jest, że będzie mogła się odbywać jedna kontrola, która zakończy się protokołem.

Stan: 3.03.2020 r. – projekt znajduje się na etapie Komitetu Stałego Rady Ministrów. Projekt przewiduje, że ustawa wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

[Link](#)

Podatki dochodowe

Weszło w życie

1. Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 23 kwietnia 2020 r. **w sprawie zaniechania poboru odsetek za zwłokę od niektórych zaległości podatkowych z tytułu podatku dochodowego od osób fizycznych za 2019 r. w związku z COVID-19**

Rozporządzenie weszło w życie z dniem 1 maja 2020 r.

Zgodnie z upoważnieniem zawartym w art. 15za ust. 2 ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. poz. 374, 567 i 568), minister właściwy do spraw finansów publicznych może, w drodze rozporządzenia, zaniechać w całości lub w części poboru odsetek za zwłokę od zaległości podatkowych, określając w szczególności rodzaj podatku, zakres terytorialny zaniechania, okres, w którym następuje zaniechanie, i grupy obowiązanych, których dotyczy zaniechanie, mając na względzie okres obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego i stanu epidemii w związku z COVID-19 oraz skutki nimi wywołane.

Rozporządzenie przewiduje zaniechanie poboru odsetek za zwłokę naliczonych w okresie od dnia 1 maja 2020 r. do dnia 1 czerwca 2020 r. od zaległości podatkowych z tytułu podatku dochodowego od osób fizycznych wynikającego z zeznań o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) w 2019 r., o których mowa w art. 45 ust. 1 i 1a ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1387, z późn. zm.), w części przypadającej na dokonane w tym okresie wpłaty, o których mowa w art. 45 ust. 4 tej ustawy, podlegające zaliczeniu na poczet tych zaległości podatkowych.

Zaniechanie poboru odsetek za zwłokę naliczonych od wskazanych wyżej zaległości podatkowych nastąpi także w razie zaliczenia nadpłaty lub zwrotu podatku na poczet tych zaległości.

Zaniechanie poboru odsetek za zwłokę będzie miało zastosowanie na całym terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Zaniechanie poboru odsetek za zwłokę ułatwi podatnikom wywiązanie się z obowiązku zapłaty podatku dochodowego od osób fizycznych za 2019 r.

[Link](#)

2. Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 9 lutego 2020 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie określenia wzorów deklaracji, zeznania, oświadczenia oraz informacji podatkowych obowiązujących w zakresie podatku dochodowego od osób prawnych

Rozporządzenie weszło w życie z dniem 17 kwietnia 2020 r.

Rozporządzenie zmienia rozporządzenie z dnia 14 listopada 2019 r. wydane przez Ministra Finansów, Inwestycji i Rozwoju w sprawie określenia wzorów deklaracji, zeznania, oświadczenia oraz informacji podatkowych obowiązujących w zakresie podatku dochodowego od osób prawnych wprowadzające do obrotu prawnego nowe wzory zeznań i informacji (Dz. U. poz. 2337). Rozporządzenie to weszło w życie z dniem 1 grudnia 2019 r.

Obecnie, w związku z uchwaleniem w dniu 19 lipca 2019 r. ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia zatorów płatniczych (Dz. U. poz. 1649), która weszła w życie z dniem 1 stycznia 2020 r., zaistniała bowiem konieczność opracowania nowych, a także zmodyfikowania dotychczasowych formularzy podatkowych umożliwiających wykonanie przez podatników obowiązków podatkowych wynikających ze znowelizowanych przepisów.

Wyżej wymieniona ustawa nowelizująca wprowadziła bowiem do ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych możliwość odliczania od podstawy opodatkowania (powiększania straty podatkowej) przez podatnika będącego wierzycielem, wierzytelności, dla których upłynął 90 dniowy termin płatności i które nie zostały uregulowane oraz zbyte do dnia złożenia zeznania podatkowego (vide art. 18f ust. 1 pkt 1 i ust. 2 pkt 1 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych).

Na dłużnika zaś ustawodawca nałożył obowiązek podwyższania podstawy opodatkowania (zmniejszania straty podatkowej) w sytuacji gdy nie dokonał on płatności w terminie 90 dni od dnia ich wymagalności (vide art. 18f ust. 1 pkt 2 i ust. 2 pkt 2 ww. ustawy). Wyżej określone uprawnienia i obowiązki dotyczą również podatników osiągających dochody (ponoszących stratę) z kwalifikowanych praw własności intelektualnej (vide art. 18f ust. 1 w związku z art. 24d ust. 3 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych). Wierzytelności i zobowiązania, o których mowa powyżej, zostały określone w art. 4 pkt 1a ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 118 i 1649).

W związku z tymi zmianami rozporządzenie wprowadza zmodyfikowane wzory zeznań:

- CIT-8-zeznanie wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) i należnego podatku przez podatnika podatku dochodowego od osób prawnych,
- CIT-8AB zeznanie o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) i należnego podatku przez podatkową grupę kapitałową oraz informacji CIT/IP o wysokości dochodu (poniesionej straty) z kwalifikowanych praw własności intelektualnej.

Wypełniając zaś normę prawną zawartą w przepisie art. 18f ust.19 ww. ustawy wprowadzono także wzory nowych formularzy:

- informacja CIT/WZ o wierzytelnościach i zobowiązaniach zmniejszających lub zwiększających podstawę opodatkowania (stratę), wynikających z transakcji handlowych, stanowiąca załącznik do zeznania CIT-8 oraz
- informacja CIT/WZG o wierzytelnościach i zobowiązaniach zmniejszających lub zwiększających podstawę opodatkowania (stratę) wynikających z transakcji handlowych, składana przez spółkę tworzącą podatkową grupę kapitałową.

Dodatkowo przedmiotowe rozporządzenie określa wzory informacji, które wymagają zmian o charakterze dostosowawczym i porządkowym, tj.:

- CIT-8/O informacja o odliczeniach od dochodu i od podatku oraz dochodach wolnych od podatku;
- CIT/BR – informacja o odliczeniach od podstawy opodatkowania kosztów uzyskania przychodów poniesionych na działalność badawczo-rozwojową;
- CIT/8S i CIT/8SP informacja o wysokości dochodu osiągniętego z działalności gospodarczej prowadzonej na terenie specjalnej strefy ekonomicznej na podstawie zezwolenia lub na terenie określonym w decyzji o wsparciu;
- CIT/PGK informacja o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) przez spółkę tworzącą podatkową grupę kapitałową);
- CIT/WW informacja o wysokości dochodu osiągniętego z odpłatnego zbycia walut wirtualnych oraz podatku dochodowego od osób prawnych.

[Link](#)

Projekty

1. Projekt rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 22 kwietnia 2020 r. **zmieniającego rozporządzenie w sprawie wyłączenia lub ograniczenia stosowania art. 41 ust. 12 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych**

Projektowane rozporządzenie ma na celu zmianę rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 31 grudnia 2018 r. w sprawie wyłączenia lub ograniczenia stosowania art. 41 ust 12 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, wydanego na podstawie delegacji ustawowej, zawartej w art. 41 ust. 29 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych. Zgodnie z przedmiotową delegacją Minister Finansów może w drodze rozporządzenia określić grupy podatników, grupy płatników lub czynności, w przypadku których zostanie wyłączone lub ograniczone stosowanie nowych zasad poboru podatku u źródła, określone w art. 41 ust. 12 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych.

Z uwagi na ogłoszenie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej stanu epidemii w związku z zakażeniami wirusem SARS-CoV-2, w § 1 przedłuża się wyłączenie stosowania art. 41 ust 12 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, co jest umotywowane koniecznością ograniczenia obowiązków związanych z poborem podatku u źródła dla przedsiębiorców, a także potrzebą zapewnienia właściwej wydolności po stronie administracji skarbowej. Z uwagi na brak możliwości precyzyjnego określenia terminu ustania stanu epidemii oraz załagodzenia dla przedsiębiorców skutków tego stanu zaproponowano odroczenie do końca 2020 r. terminu określonego w § 4 zmienianego rozporządzenia.

Mając na uwadze obowiązujący stan epidemii w projekcie rozporządzenia zaproponowano odroczenie do końca roku 2020 terminu określonego w § 4 zmienianego rozporządzenia.

Stan: 23.04.2020 r. – projekt znajduje się na etapie konsultacji publicznych.

Projekt przewiduje, że rozporządzenie wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

[Link](#)

2. Projekt rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 22 kwietnia 2020 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie wyłączenia lub ograniczenia stosowania art. 26 ust. 2e ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych

Projektowane rozporządzenie ma na celu zmianę rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 31 grudnia 2018 r. w sprawie wyłączenia lub ograniczenia stosowania art. 26 ust. 2e ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, wydanego na podstawie delegacji ustawowej, zawartej w art. 26 ust. 9 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych. Zgodnie z przedmiotową delegacją Minister Finansów może w drodze rozporządzenia określić grupy podatników, grupy płatników lub czynności, w przypadku których zostanie

wyłączone lub ograniczone stosowanie nowych zasad poboru podatku u źródła, określone w art. 26 ust. 2e ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych.

Z uwagi na ogłoszenie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej stanu epidemii w związku z zakażeniami wirusem SARS-CoV-2, w § 1 przedłuża się wyłączenie stosowania art. 26 ust 2e ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, co umotywowane jest koniecznością ograniczenia obowiązków związanych z poborem podatku u źródła dla przedsiębiorców, a także potrzebą zapewnienia właściwej wydolności po stronie administracji skarbowej. Z uwagi na brak możliwości precyzyjnego określenia terminu odwołania stanu epidemii oraz załagodzenia dla przedsiębiorców skutków tego stanu, zaproponowano odroczenie do końca 2020 r. terminu określonego w § 4 zmienianego rozporządzenia.

Mając na uwadze obowiązujący stan epidemii w projekcie rozporządzenia zaproponowano odroczenie do końca roku 2020 w odniesieniu do terminu określonego w § 4 zmienianego rozporządzenia.

Stan: 23.04.2020 r. – projekt znajduje się na etapie konsultacji publicznych.

Projekt przewiduje, że rozporządzenie wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

[Link](#)

3. Projekt ustawy z dnia 24 stycznia 2020 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, ustawy o podatku od towarów i usług, ustawy o wymianie informacji podatkowych z innymi państwami oraz niektórych innych ustaw

Zmiany w zakresie podatków dochodowych

Celem regulacji jest implementacja dyrektywy Rady (UE) 2017/952 z dnia 29 maja 2017 r. zmieniającej dyrektywę (UE) 2016/1164 w zakresie rozbieżności w kwalifikacji struktur hybrydowych dotyczących państw trzecich (zwanej dalej: „ATAD 2”).

Zmiany w ustawie o podatku od towarów i usług

Zmiany w zakresie wdrożenia dyrektywy Rady UE (2018/1910).

Projektowana zmiana (tzw. „quick fix”) wiąże się z koniecznością implementacji do polskiego porządku prawnego przepisów dyrektywy Rady UE (2018/1910) z 4 grudnia 2018 r. zmieniającej dyrektywę 2006/112/WE w odniesieniu do harmonizacji i uproszczenia niektórych przepisów w systemie podatku od wartości dodanej dotyczących opodatkowania handlu między państwami członkowskimi.

Projekt zmierza do usprawnienia, ujednoczenia i uszczelnienia aktualnego systemu VAT w niżej wymienionych obszarach:

- 1) wprowadzenia uproszczeń i zharmonizowania zasad korzystania z procedury magazynu typu call-off stock w handlu transgranicznym;
- 2) zharmonizowania regulacji w zakresie tzw. transakcji łańcuchowych;
- 3) uznania numeru identyfikacji VAT nabywcy oraz złożenia prawidłowej informacji podsumowującej za przesłankę materialną do zastosowania zwolnienia z prawem do odliczenia (stawki 0%) w odniesieniu do wewnątrzwspólnotowej dostawy towarów.

Ad.1

Procedura dotycząca magazynów typu call-off stock nie została bezpośrednio uregulowana w przepisach dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz. Urz. L Nr 347 z 11.12.2006, s. 1, ze zm.), zwanej dalej: „dyrektywą VAT”. Możliwość wprowadzenia tego typu uproszczenia w regulacjach krajowych poszczególnych państw członkowskich wynikała z interpretacji przepisów obowiązującej dyrektywy VAT (art. 14 ust. 1 w zrt. z art. 138, art. 17 ust. 1 w zw. z art. 138 ust. 2 lit. c, art. 20-21, art. 23, art. 63 i art. 68). W związku z brakiem jednolitych regulacji w tym obszarze w ramach Unii Europejskiej zaobserwować można było znaczące różnice między poszczególnymi państwami członkowskimi: były bowiem takie państwa, jak Polska, które posiadały regulacje dotyczące magazynów typu call-off stock (w Polsce rozwiązanie takie funkcjonuje od 1 grudnia 2008 r., pod nazwą magazynów konsygnacyjnych), były również takie, które takich regulacji w swoim ustawodawstwie krajowym nie posiadały; różnice występowały również w ramach poszczególnych krajowych uregulowań w tym zakresie w tych państwach członkowskich, które z takiego uproszczenia skorzystały.

Dyrektywa 2018/1910 oraz rozporządzenie wykonawcze 2018/1912, uszczegóławiające zawartość ewidencji prowadzonych przez dostawcę i nabywcę w ramach procedury magazynu typu call-off stock, wprowadzają rozwiązanie upraszczające i ujednoczające stosowanie przepisów dotyczących VAT w tym zakresie w obrębie jednolitego rynku unijnego.

Jak wskazuje motyw 5 dyrektywy 2018/1910 „Magazyn typu call-off stock, odnosi się do sytuacji, w której w chwili transportu towarów do innego państwa członkowskiego dostawca zna już tożsamość osoby nabywającej towary, której zostaną one dostarczone na późniejszym etapie i po ich przybyciu do państwa członkowskiego przeznaczenia.”. Obecnie, w państwach, w których nie funkcjonował taki magazyn, prowadziło to do zaistnienia zdarzenia uznanego za wewnątrzwspólnotową dostawę (w państwie członkowskim wyjścia towarów) oraz zdarzenia uznanego za wewnątrzwspólnotowe nabycie (w państwie członkowskim przybycia towarów), a następnie „krajowej” dostawy

w państwie członkowskim przybycia. Powyższe wymagało od dostawcy dokonania stosownej identyfikacji do celów VAT w państwie członkowskim przybycia towarów. Aby tego uniknąć, wprowadzono – jednolite w ramach UE – rozwiązanie, dzięki któremu takie transakcje będą pod pewnymi warunkami uznawane za powodujące (po stronie dostawcy) dostawę zwolnioną z prawem do odliczenia (stawka 0%) w państwie członkowskim wyjścia i wewnątrzwspólnotowe nabycie (po stronie nabywcy) opodatkowane w państwie członkowskim przybycia.

Przewidywany projekt ustawy, implementując postanowienia wskazanej dyrektywy, zmienia istniejące w polskiej ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2018 r. poz. 2174, ze zm.), zwanej dalej „ustawą o VAT”, regulacje w ww. zakresie, dostosowując je do przepisów wprowadzonych dyrektywą 2018/1910.

Ustawa o VAT przewiduje obecnie szczególne regulacje dotyczące magazynu konsygnacyjnego, który – co do zasady – spełnia przesłanki uznania go za magazyn typu call-off stock. Dyrektywa 2018/1910 wprowadza jednak przepisy, które w pewnym zakresie różnią się od tych, które funkcjonują obecnie w polskich przepisach dotyczących VAT (m.in. ww. dyrektywa kształtuje tę instytucję szerzej, np. uwzględniając działalność handlową czy wprowadzając instytucję substytucji), co pociąga za sobą konieczność dokonania zmian w ustawie o VAT.

W związku z projektowanymi zmianami w zakresie procedury magazynu typu call-off stock, przewiduje się również zmiany w ustawie z dnia 10 września 1999 r. - Kodeks karny skarbowy oraz w ustawie z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej. Zmiany dokonane w ustawie - Kodeks karny skarbowy mają na celu zobligowanie podatnika prowadzącego magazyn wykorzystywany w procedurze magazynu typu call-off stock do złożenia zawiadomienia o prowadzeniu takiego magazynu. Natomiast zmiany w ustawie o Krajowej Administracji Skarbowej mają na celu dostosowanie procedury kontroli celno-skarbowej do możliwości kontrolowania towarów znajdujących się w magazynach wykorzystywanych w procedurze magazynu typu call-off stock.

Ad.2

W aspekcie tzw. transakcji łańcuchowych podkreślić należy, że obecne zasady dotyczące miejsca opodatkowania takich transakcji nie zostały uregulowane na szczeblu unijnym, lecz wynikają z orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej (np. wyrok z dnia 6 kwietnia 2006 r. w sprawie C-245/04 Emag Handel Eder OHG oraz wyrok z dnia 16 grudnia 2010 r. w sprawie C-430/09 Euro Tyre Holding BV). Zgodnie z przywołanymi wyrokami, w celu prawidłowego przyporządkowania wysyłki lub transportu

wewnątrzwspólnotowego jednej z dokonanych dostaw, należy dokonać całościowej oceny wszystkich okoliczności z tym związanych pozwalających na ustalenie, która dostawa spełnia wszystkie przesłanki związane z dostawą wewnątrzwspólnotową. Są to złożone schematy transakcyjne i powodują wiele niejasności w praktyce, a ich zastosowanie w państwach członkowskich jest niejednolite. Aby uniknąć stosowania przez państwa członkowskie różnych podejść, co mogłoby prowadzić do podwójnego opodatkowania lub nieopodatkowania, a także w celu uproszczenia, ujednoczenia oraz zwiększenia pewności prawa dla podmiotów gospodarczych, dyrektywa 2018/1910 wprowadza wspólną zasadę, zgodnie z którą, o ile spełnione są określone warunki, transport towarów należy przypisać jednej określonej dostawie w ramach łańcucha transakcji.

Projektowane zmiany spowodują ujednoczenie rozliczania podatku VAT w ramach transakcji łańcuchowych poprzez wprowadzenie definicji podmiotu pośredniczącego oraz wskazanie jednolitych reguł co do określania tzw. transakcji ruchomej przy wysyłce lub transporcie towaru pomiędzy różnymi państwami członkowskimi. Zgodnie z obecnie obowiązującymi przepisami ustawy o VAT ustalenie tzw. dostawy ruchomej w łańcuchu dostaw opiera się na każdorazowym analizowaniu warunków transakcji celem właściwego ustalenia dostawy, której przypisane winno być przemieszczenie. Przepis art. 22 ust. 2 ustawy o VAT przewiduje zasadę, zgodnie z którą, jeżeli towar jest wysyłany lub transportowany przez nabywcę, który dokonuje również jego dostawy (w trzelementowym łańcuchu będzie to zatem drugi w kolejności podmiot), przyjmuje się, że wysyłka lub transport są przyporządkowane dostawie dokonanej dla tego nabywcy. Jednakże, jeżeli z warunków dostawy wynika, że wysyłkę lub transport należy przyporządkować dostawie dokonywanej przez nabywcę towaru, który dokonuje również jego dostawy (drugi w kolejności podmiot), to dostawę ruchomą należy przypisać dostawie dokonywanej przez tego nabywcę i wyłączona jest możliwość przyporządkowania atrybutu ruchomości dla dostawy dokonywanej na rzecz tego nabywcy. Przez warunki dostawy, o których mowa w art. 22 ust. 2 ustawy o VAT, należy rozumieć w szczególności warunki (okoliczności), w ramach których dochodzi do przeniesienia prawa do rozporządzenia towarem jak właściciel pomiędzy stronami.

W związku z implementacją dyrektywy 2018/1910 ulegną modyfikacji wskazane powyżej zasady związane z analizowaniem warunków dostawy przy transakcjach łańcuchowych poprzez wprowadzenie reguły ogólnej, zgodnie z którą transakcją ruchomą będzie transakcja, w której nabywcą jest podmiot pośredniczący (przy czym podmiot pośredniczący to podmiot inny niż pierwszy w kolejności dostawca i ostatni w kolejności nabywca). Wyjątkiem od tej reguły (domniemania) będzie przyporządkowanie wysyłki lub transportu towarów do dostawy dokonanej przez ww. podmiot pośredniczący, pod warunkiem że podmiot ten przekaże swojemu dostawcy numer identyfikacyjny VAT

nadany mu przez państwo członkowskie, z którego towary są wysyłane lub transportowane.

Z uwagi na to, że dyrektywa 2018/1910 wprowadza uproszczenie wyłącznie do transakcji unijnych, w których podmiot pośredniczący wysyła lub transportuje towar, należało zaprojektować przepisy dotyczące eksportu oraz takich transakcji unijnych, w których wysyłka lub transport są dokonane przez pierwszego lub ostatniego w kolejności podatnika w łańcuchu.

Ad. 3

Jeżeli chodzi o numer identyfikacyjny VAT UE w odniesieniu do zastosowania zwolnienia z prawem do odliczenia (stawki 0%) do dostawy towarów w handlu wewnątrzspółnotowym, projektowane przepisy, implementujące dyrektywę 2018/1910, wprowadzają wymóg posiadania ważnego numeru identyfikacyjnego VAT przez nabywcę w państwie członkowskim innym niż państwo, w którym rozpoczyna się transport towarów, jako przesłanki materialnej umożliwiającej dostawcy zastosowanie zwolnienia (stawki 0%).

W obecnych przepisach ustawy o VAT istnieje wymóg posiadania numeru identyfikacyjnego VAT nabywcy. Jednakże w związku z wykładnią Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej numer ten stanowi jedynie przesłankę formalną, co prowadzi do braku możliwości kwestionowania prawa podatnika do zwolnienia od podatku transakcji wewnątrzspółnotowej (stawka 0%) w przypadku spełnienia warunków materialnych (wywóz z jednego państwa członkowskiego do drugiego) mimo braku spełnienia warunków formalnych zwolnienia.

Ponadto, obecne polskie przepisy zobowiązują dostawcę do składania informacji podsumowującej VAT-UE, jednakże również w tym przypadku jest to formalna, a nie materialna przesłanka do zastosowania zwolnienia (stawki 0%). Dane zawarte w informacji podsumowującej VAT-UE dostawcy są dostępne za pośrednictwem systemu VIES dla organów podatkowych państwa członkowskiego nabywcy, które jest w ten sposób informowane o przybyciu na terytorium tego państwa towarów podlegających opodatkowaniu. Nabywca musi zadeklarować wewnątrzspółnotowe nabycie w swojej deklaracji VAT, a jego organy podatkowe mają możliwość porównania tej deklaracji z danymi dostawcy zawartymi w systemie VIES (tj. porównania z danymi państwa członkowskiego dostawy). Dlatego też złożenie prawidłowej informacji podsumowującej odgrywa kluczową rolę w walce z różnego rodzaju oszustwami w Unii Europejskiej. Z tego względu dyrektywa 2018/1910 wprowadza obowiązek złożenia prawidłowej informacji podsumowującej jako przesłanki materialnej, w przypadku niespełnienia której zwolnienie

(stawka 0%) nie będzie miało zastosowania, z wyjątkiem sytuacji, gdy dostawca należycie uzasadni swoje uchybienie.

Wykonanie wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w sprawie C-307/16.

Niniejszy projekt realizuje również wyrok Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w sprawie C-307/16, w którym orzeczono o braku możliwości uzależniania zastosowanie zwolnienia w eksporcie przewidzianego w art. 146 ust. 1 lit. b dyrektywy VAT od obowiązku osiągnięcia przez podatnika minimalnego pułapu obrotów za poprzedni rok podatkowy lub, w braku spełnienia tego warunku, zawarcia umowy z podmiotem uprawnionym do zwrotu VAT podróznym. W obecnych przepisach ustawy o VAT (art. 127 ust. 6) w zakresie systemu zwrotu podatku podróznym sprzedawcy mogą dokonywać zwrotu podatku podróznym, od towarów nabytych u tego sprzedawcy, pod warunkiem osiągnięcia obrotów za poprzedni rok podatkowy powyżej 400.000 zł. Oznacza to, że przepisy w zakresie określonego w art. 127 ust. 6 ustawy o VAT warunku osiągnięcia przez sprzedawcę minimalnej wysokości obrotów za poprzedni rok podatkowy naruszają przepisy prawa unijnego. Niezbędna jest w tym zakresie zmiana przepisów polegająca na odstąpieniu od tego warunku.

Zmiany w zakresie informacji o schematach podatkowych (MDR)

Celem regulacji jest:

- 1) dopełnienie poprzez zmianę przepisów ustawy o wymianie informacji podatkowych z innymi państwami transpozycji dyrektywy Rady (UE) 2018/822 z dnia 25 maja 2018 r. zmieniającej dyrektywę 2011/16UE w zakresie obowiązkowej automatycznej wymiany informacji w dziedzinie opodatkowania w odniesieniu do podlegających zgłoszeniu uzgodnień transgranicznych (zwanej dalej: dyrektywą MDR),
- 2) wprowadzenie zmian w Ordynacji podatkowej o charakterze doprecyzującym obowiązujące przepisy w zakresie informacji o schematach podatkowych (MDR).

Zmiany w zakresie podatków dochodowych

Projektowana ustawa w ramach działań uszczelniających system podatków dochodowych ma przeciwdziałać rozbieżnościom w kwalifikacji struktur hybrydowych, które są wykorzystywane przez międzynarodowe korporacje do stosowania agresywnej optymalizacji podatkowej. Niedopasowania hybrydowe występują, gdy państwa mają różne przepisy w kwalifikowaniu pod względem podatkowym dochodów lub podmiotów, co może powodować podwójne zaliczenie płatności do kosztów uzyskania przychodów (DD – double deduction) lub z jednej strony zaliczenie do kosztów uzyskania przychodów i brak zaliczenia do przychodów po drugiej stronie (D/NI – deduction/no inclusion). Przepisy ATAD 2 obejmują różnice w relacjach pomiędzy systemami opodatkowania przedsiębiorstw w państwach członkowskich i nakazują wprowadzenie uregulowań, które

spowodują odmowę zaliczenia płatności do kosztów uzyskania przychodów lub nakażą zaliczenie kwoty do przychodu.

Celem wprowadzenia nowych przepisów jest zwiększenie odporności polskiego rynku, a tym samym rynku wewnętrznego Unii Europejskiej, na rozbieżności w kwalifikacji struktur hybrydowych.

Zmiany w zakresie ustawy o podatku od towarów i usług

Zmiany związane z implementacją do polskiego porządku prawnego:

- przepisów unijnych, w szczególności dyrektywy 2018/1910 oraz
- wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w sprawie C-307/16 Stanisław Pieńkowski.

W zakresie implementacji dyrektywy 2018/1910 projektowana ustawa wprowadza nowe regulacje dotyczące procedury magazynu typu call-off stock (w tym modyfikuje regulacje dotyczące magazynów konsygnacyjnych obecnie istniejących w ustawie o VAT), modyfikuje przepisy dotyczące transakcji łańcuchowych oraz przepisy w zakresie warunków niezbędnych do zastosowania zwolnienia z podatku dostawy towarów w transakcjach wewnątrzspółnotowych (stawka 0%). Oczekiwany efekt to uproszczenie, modernizacja i ujednoczenie oraz w niektórych obszarach uszczelnienie przepisów dotyczących VAT mających zastosowanie do transakcji transgranicznych.

Konsekwencją wyroku TSUE w sprawie C-307/16 Stanisław Pieńkowski dotyczącego systemu zwrotu podatku podróznym w zakresie przepisów krajowych uzależniającej możliwość korzystania ze zwolnienia od osiągnięcia minimalnego pułapu obrotów albo od zawarcia umowy z podmiotem uprawnionym do zwrotu VAT podróznym jest zmiana przepisów polegająca na rezygnacji z określonego w art. 127 ust. 6 ustawy o VAT warunku osiągnięcia w poprzednim roku podatkowym obrotów powyżej 400.000 zł uprawniającego sprzedawcę do dokonywania samodzielnego zwrotu podatku VAT podróznym dokonującym zakupów w systemie TAX FREE.

Zmiany w zakresie informacji o schematach podatkowych (MDR)

Zmiany w ustawie o wymianie informacji podatkowych z innymi państwami nakładają na Szefa Krajowej Administracji Skarbowej obowiązek przekazywania informacji o schematach podatkowych transgranicznych organom podatkowym państw członkowskich (oraz w ograniczonym zakresie Komisji Europejskiej), jak również zakres, sposób i termin przekazania tej informacji. Zakres przekazywanych informacji obejmować będzie informacje uzyskiwane na podstawie art. 86a § 1 pkt 5 i 86f § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2019 r. poz. 900, z późn. zm.). Informacja ma być przekazywana automatycznie docelowo w przeciągu miesiąca od

zakończenia kwartału, w którym organ otrzymał informację od podmiotu obowiązane. Pierwsza wymiana ma jednak nastąpić do dnia 31 października 2020 r.

W ramach zmian w ustawie Ordynacja podatkowa, projekt przewiduje również zmianę w zakresie retrospektywnego przekazywania informacji o schematach podatkowych transgranicznych, która dotyczy obowiązków wspomagającego. Zmiana ta ma związek z obecnie obowiązującymi przepisami rozdziału 11a Ordynacji podatkowej (tj. przyjętymi rozwiązaniami przez polskiego ustawodawcę implementującego przepisy dyrektywy MDR). Dyrektywa MDR przewiduje obowiązek retrospektywnego raportowania przez „pośrednika” i „właściwego podatnika”, tj. podmiotach zdefiniowanych w przepisach dyrektywy. Polskie regulacje implementujące unijną definicję „pośrednika” wprowadziły natomiast pojęcia promotora i wspomagającego.

Aby zapewnić spójność z celem dyrektywy MDR konieczne jest także uszczegółowienie przesłanek obowiązku przekazywania do Szefa Krajowej Administracji Skarbowej informacji o schemacie podatkowym transgranicznym, który spełnia przesłankę szczególnej cechy rozpoznawczej, o której mowa w art. 86a § 1 pkt 13 lit. a tiret drugie ustawy Ordynacja podatkowa (tj. schemacie podatkowym, w którym uczestniczy odbiorca płatności z „raju podatkowego”).

Projekt przewiduje wprowadzenie zmian w przepisach rozdziału 11a działu III Ordynacji podatkowej związanych z nadawaniem numeru schematu podatkowego (NSP), w tym doprecyzowanie przepisów dotyczących pełnomocnictw szczególnych na gruncie przepisów o schematach podatkowych (dodanie art. 86na Ordynacji podatkowej).

Stan: 11.03.2020 r. – przedstawione zostało sprawozdanie Komisji stałej do monitorowania systemu podatkowego.

Projekt przewidywał, że ustawa wejdzie w życie z dniem 1 kwietnia 2020 r.

[Link](#)

4. Ustawa z dnia 6 maja 2020 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne oraz niektórych innych ustaw

Celem regulacji jest:

- 1) dostosowanie z dniem 1 stycznia 2021 r. przepisów o podatku dochodowym do obecnie obowiązującej PKWiU 2015.

Obecnie obowiązująca PKWiU 2015 została wprowadzona rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 4 września 2015 r. i obowiązuje od dnia 1 stycznia 2016 r.

W rozporządzeniu tym, oraz w wyniku kolejnych nowelizacji dokonanych rozporządzeniami Rady Ministrów, postanowiono, że dla celów opodatkowania podatkiem dochodowym od osób prawnych, podatkiem dochodowym od osób fizycznych oraz zryczałtowanym podatkiem dochodowym w formie ryczałtu od przychodów ewidencjonowanych oraz karty podatkowej, do dnia 31 grudnia 2020 r. stosuje się Polską Klasyfikację Wyrobów i Usług wprowadzoną rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 29 października 2008 r. w sprawie Polskiej Klasyfikacji Wyrobów i Usług (PKWiU).

- 2) ograniczenie liczby rocznych obliczeń podatku (PIT-40A) sporządzanych przez organy rentowe poprzez likwidację obowiązku sporządzania rocznego obliczenia podatku (PIT-40A) dla niektórych podatników. Wprowadzenie zmian w katalogu negatywnych przesłanek (art. 34 ust. 7 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych), której wystąpienie spowoduje obowiązek wystawienia zamiast PIT-40A, rocznej informacji podatkowej PIT-11A.
- 3) kompleksowe uregulowanie kwestii wnioskowania przez podatnika do organu rentowego o niepominiejszanie o 1/12 kwoty zmniejszającej podatek. Zmiana rozszerza skuteczność złożonego przez podatnika wniosku na lata następne, aż do jego wycofania, a także wskazuje, że organ rentowy ma obowiązek uwzględnienia złożonego „wycofania” wniosku w miesiącu jego złożenia przez podatnika lub najpóźniej w miesiącu następnym,
- 4) wprowadzenie szczególnej klauzuli przeciwko unikaniu opodatkowania w zakresie regulacji dotyczącej zaliczania do kosztów uzyskania przychodów kosztów hipotetycznych odsetek oraz doprecyzowanie innych istniejących przepisów (art. 15cb ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych),
- 5) wprowadzenie zmian o charakterze doprecyzującym obowiązujące przepisy.

W efekcie wdrożenia aktualnie obowiązującej PKWiU 2015 do przepisów o podatku dochodowym nastąpi zmiana przepisów ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne, które wymagają dostosowania do nowo wprowadzonej PKWiU 2015.

Zmiany mają charakter dostosowawczy. Ich celem jest jedynie przyporządkowanie nowych symboli i nazw grupowań PKWiU, bez merytorycznej zmiany przepisów podatkowych.

W efekcie projektowanych zmian nastąpi rozszerzenie katalogu przypadków, w których organ rentowy jest zwolniony z obowiązku sporządzania rocznego obliczenia podatku. Zmiana ta wychodzi naprzeciw postulatom Zakładu Ubezpieczeń Społecznych

(ZUS). O wprowadzenie tej regulacji postulował ZUS, który w 2019 r. podczas akcji rozliczeniowej podatku za 2018 r. odczuł bardzo znaczący wzrost liczby zajęć komorniczych, z którymi zwróciły się organy egzekucyjne. Zmiana zawiera zmiany w katalogu negatywnych przesłanek, których wystąpienie (przynajmniej jednej) skutkuje brakiem obowiązku sporządzania PIT-40A. Zmiana ta poprawi sytuację organów rentowych, gdyż w 2021 r. (przy rozliczeniu dokonywanym za 2020 r.) zostanie ograniczona liczba podatników, dla których organy rentowe będą obowiązane sporządzać roczne obliczenie podatku (PIT-40A). W konsekwencji, w ocenie ZUS, organy egzekucyjne (komornicy sądowi) zamiast do organów rentowych zwrócą się w sprawie egzekucji do organów podatkowych.

Kolejnym rozwiązaniem jest zmiana w zakresie składania wniosku o niepominiejszenie przez organ rentowy zaliczki o 1/12 kwoty zmniejszającej podatek. Zmiana ta polega na tym, że raz złożony wniosek będzie obowiązywał aż do jego odwołania. W obecnym stanie prawnym wniosek ten obowiązuje wyłącznie do końca roku, w którym został złożony. Przepis ten wpłynie na zmniejszenie obowiązków biurokratycznych wobec podatników.

Proponuje się wprowadzenie szczególnej klauzuli przeciwko unikaniu opodatkowania dotyczącej art. 15cb ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych,

Pozostałe zmiany mają m.in. na celu:

- 1) umożliwienie niestosowania przepisów dotyczących zwiększania przychodów lub wyłączania z kosztów uzyskania przychodów w podatkach dochodowych PIT i CIT oraz dotyczących odpowiedzialności solidarnej w VAT, w przypadku dokonania przez podatników płatności na rachunki, niezamieszczone w wykazie podatników VAT, o którym mowa w art. 96b ust. 1 ustawy o VAT,
- 2) doprecyzowanie przepisów dotyczących preferencyjnego opodatkowania dochodów z kwalifikowanych praw własności intelektualnej (tzw. IP Box),
- 3) rozszerzenie definicji deklaracji zawartej w art. 3 pkt 5 Ordynacji podatkowej o sprawozdania składane na podstawie art. 107 ustawy z dnia 16 października 2019 r. o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych (Dz. U. poz. 2200),
- 4) doprecyzowanie przepisów dotyczących indywidualnych rachunków podatkowych (art. 61b Ordynacji podatkowej),
- 5) umożliwienie organom podatkowym doręczania pism przy pomocy usługi hybrydowej polegającej na przekształceniu przez operatora wyznaczonego dokumentu elektronicznego w przesyłkę listową (zmiana art. 144b Ordynacji podatkowej),
- 6) dostosowanie art. 294 § 1 pkt 4 Ordynacji podatkowej do ustawy o działach administracji rządowej poprzez zastąpienie zwrotu „pracownicy Ministerstwa

Finansów” zwrotem „pracownicy urzędu obsługującego” ministra właściwego do spraw finansów publicznych,

- 7) wprowadzenie możliwości wyboru opodatkowania 3% zryczałtowanym podatkiem dochodowym przychodów z odsetek i dyskonta od emisji obligacji dokonanej przez spółkę celową, z której zobowiązania zostały przejęte przez podatnika, na zasadach określonych w art. 21 ustawy z dnia 23 października 2018 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, ustawy – Ordynacja podatkowa oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 2193),
- 8) doprecyzowanie art. 44 ust. 17 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych określającego zasady ustalania zaliczek w przypadku zatorów płatniczych,
- 9) wprowadzenie możliwości przesyłania paragonów fiskalnych w formie elektronicznej do klienta, za jego zgodą i w uzgodniony z nim sposób, zniesienie od 1 października 2019 r. obowiązku opłacania składek na Fundusz Pracy i Solidarnościowy Fundusz Wsparcia Osób Niepełnosprawnych z tytułu stypendium doktoranckiego otrzymywanego przez doktorantów.

Stan: 7.05.2020 r. – ustawę przekazano Prezydentowi oraz Marszałkowi Senatu.

Ustawa wejdzie w życie z dniem 1 lipca 2020 r., z wyjątkami.

[Link](#)

Pozostałe

Weszło w życie

1. Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 14 maja 2020 r. **zmieniające rozporządzenie w sprawie egzaminu dla osób ubiegających się o wykonywanie czynności agencyjnych, czynności dystrybucyjnych zakładu ubezpieczeń oraz czynności dystrybucyjnych zakładu reasekuracji**

Rozporządzenie weszło w życie z dniem 19 maja 2020 r.

Rozporządzenie wprowadza do rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 21 sierpnia 2018 r. w sprawie egzaminu dla osób ubiegających się o wykonywanie czynności agencyjnych, czynności dystrybucyjnych zakładu ubezpieczeń oraz czynności dystrybucyjnych zakładu reasekuracji (Dz. U. poz. 1746) możliwości przeprowadzenia egzaminu agencyjnego zdalnie z wykorzystaniem systemu teleinformatycznego bez konieczności bezpośredniego udziału czynnika ludzkiego i przeprowadzania go w jednostkowo skonkretyzowanym miejscu. Modyfikacja przepisów rozporządzenia zakłada wyłączenie możliwości wspólnego przeprowadzania egzaminów przez kilka zakładów ubezpieczeń albo zakładów reasekuracji, jak i możliwości obserwacji egzaminu przez pracownika UKNF. Rozwiązanie umożliwi elastyczne wbudowanie go w systemy teleinformatyczne zakładów ubezpieczeń. Zakład jedynie przed wdrożeniem rozwiązania i przeprowadzeniem pierwszego egzaminu w tym trybie, zobowiązany będzie do przekazania Komisji Nadzoru Finansowego informacji o funkcjonalnościach wykorzystywanego systemu teleinformatycznego w kontekście obowiązku zapewnienia skutecznej identyfikacji osób zdających egzamin, samodzielności ich pracy oraz przestrzegania czasu przewidzianego na egzamin. Projektowane rozwiązanie nie ma charakteru zmiany ciągłej, lecz miałyby zastosowanie wyłącznie w okresach objętych szczególnymi reżimami, tj. w przypadku ogłoszenia stanu zagrożenia epidemicznego, stanu epidemii albo stanu nadzwyczajnego.

[Link](#)

2. Ustawa z dnia 14 maja 2020 r. **o zmianie niektórych ustaw w zakresie działań osłonowych w związku z rozprzestrzenianiem się wirusa SARS-CoV-2**

Ustawa weszła w życie z dniem 16 maja 2020 r., z wyjątkami.

Ustawa stanowi kontynuację i uzupełnienie rozwiązań przyjętych w ustawie z dnia 16 kwietnia 2020 r. o szczególnych instrumentach wsparcia w związku z rozprzestrzenieniem się wirusa SARS-CoV-2 i ma na celu wprowadzenie kolejnych kilkudziesięciu rozwiązań zapewniających przeciwdziałanie negatywnym skutkom społeczno-gospodarczym oraz regulacji wspierających poszczególne grupy społeczne.

Do najważniejszych regulacji zawartych w ustawie należą:

1. Pomoc i ułatwienia dla przedsiębiorców:

- umożliwienie dokapitalizowania Agencji Rozwoju Przemysłu S.A, której działalność pozwoli na ograniczenie problemów przedsiębiorców związanych z pozyskaniem finansowania na realizację projektów inwestycyjnych,
- rozszerzenie zwolnienia – umożliwienie skorzystania ze zwolnienia z opłacania składek osobom opłacającym składki na własne ubezpieczenia w sytuacji, gdy ich przychód był wyższy niż 300% prognozowanego przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia brutto w gospodarce narodowej w 2020 r. ale ich dochód z tej działalności w lutym 2020 r. nie był wyższy niż 7000 zł.
- wydłużenie terminów na realizację niektórych obowiązków sprawozdawczych, przedłużenie terminów ważności niektórych dokumentów jeżeli w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii upływa termin ich ważności, m.in. certyfikatów bezpieczeństwa w transporcie kolejowym, licencji maszynisty, świadectw kwalifikacyjnych spawaczy, operatorów spawania oraz zgrzewaczy tworzyw sztucznych,
- wprowadzenie przepisów przewidujących możliwość zmiany warunków wykonywania pracy cudzoziemców zgodnie z przepisami ustawy o COVID-19 bez konieczności zmiany czy wydania nowego zezwolenia lub wpisu nowego oświadczenia o powierzeniu wykonywania pracy cudzoziemcowi,
- stosowanie wyjątkowego zwolnienia z wymogu uzyskania zezwolenia na pracę w okresie stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii oraz 30 dni po ich odwołaniu w sektorach, w których wymagane są zezwolenia na pracę sezonową,
- zwolnienie z obowiązku opłat należności statków żeglugi śródlądowej wykorzystywanych w prowadzeniu działalności gospodarczej polegającej na przewozie ładunków, pasażerów i wykonywaniu prac technicznych, a także osób fizycznych uprawiających żeglugę na drogach wodnych w sezonie żeglugowym,
- wydłużenie terminu z 30 kwietnia do 30 września 2020 r. na przeprowadzenie audytu zewnętrznego za 2019 r. przedsiębiorców prowadzących recykling, inny proces odzysku odpadów opakowaniowych lub eksportujących te odpady,
- przesunięcie terminów obowiązujących w procedurze dematerializacji akcji, □ wsparcie dla podmiotów zajmujących się sprzedażą energii elektrycznej – poprzez zmianę zasad

wnoszenia zabezpieczeń transakcji zakupu energii elektrycznej na Towarowej Giełdzie Energii S.A. (TGE). Rozwiązanie to służy ograniczeniu zagrożenia utraty płynności finansowej przez spółki obrotu – sprzedawców energii elektrycznej, co sprzyjać będzie utrzymaniu ciągłości dostaw energii do jej odbiorców końcowych.

2. Ograniczenie skutków pandemii dla przewoźników kolejowych i autobusowych:

- wprowadzenie dwóch mechanizmów wsparcia dla przewoźników kolejowych: bezpośrednie przekazywanie środków finansowych operatorom przewozów o charakterze użyteczności publicznej w transporcie kolejowym, co ma na celu przyspieszenie całej procedury przekazania rekompensaty (zapewniając tym samym płynność finansową tych operatorów) oraz dodatkowe wsparcie finansowe udzielane przewoźnikom kolejowym, w celu realizacji zobowiązań organizatorów wobec operatorów, w wysokości w jakiej zobowiązania te nie mogą być zrealizowane, z uwagi na ograniczenia limitów środków przewidzianych w budżecie organizatora przed epidemią COVID-19,
- wsparcie dla przewoźników autobusowych mające na celu utrzymanie funkcjonowania komunikacji autobusowej na liniach regularnych dla przewoźników autobusowych w czasie zmniejszonej mobilności pasażerów, tj. czasowe, od 1 kwietnia 2020 r. do 31 grudnia 2020 r., zwiększenie dopłaty do kwoty deficytu 1 wozokilometra zrealizowanego w ramach linii komunikacyjnej (w przewozach autobusowych o charakterze użyteczności publicznej) z 1 zł do 3 zł,
- umożliwienie udzielenia gwarancji Skarbu Państwa na zaciągnięcie przez PKP PLK kredytu w EBI do 100 mln EUR z przeznaczeniem na finansowanie realizacji projektu polegającego na nabyciu oraz modernizacji sprzętu,
- zawieszenie przeprowadzania szkoleń oraz okresowych sprawdzianów wiedzy i umiejętności maszynistów, zaś w przypadku pracowników zatrudnionych na stanowiskach bezpośrednio związanych z prowadzeniem i bezpieczeństwem ruchu kolejowego oraz z prowadzeniem określonych rodzajów pojazdów kolejowych – zawieszenie przeprowadzania egzaminów okresowych.

3. Pomoc dla rolników i producentów rolnych:

- zmiany organizacyjne dla podmiotów zajmujących się wytwarzaniem i oceną materiału siewnego roślin rolniczych i warzywnych, materiału rozmnożeniowego i nasadzeniowego roślin warzywnych i ozdobnych oraz materiału szkółkarskiego, tj. odstąpienie od przeprowadzania szkoleń dla próbobiorców, kwalifikatorów i analityków nasiennych oraz odstąpienie od przeprowadzania regularnych kontroli,

- umożliwienie składanie zgłoszeń podjęcia działalności w zakresie rolnictwa ekologicznego, wniosków o udzielenie pozwoleń na zastosowanie odstępstw warunków produkcji ekologicznej oraz wniosków dostawców wegetatywnego materiału rozmnożeniowego i nasion do celów uprawy o rejestrację lub zmianę rejestracji w bazie danych, za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej.

4. Ochrona i pomoc dla osób będących w trudnej sytuacji:

- podwyższenie kwoty kryterium dochodowego uprawniającej do świadczeń z funduszu alimentacyjnego do 900 zł wraz z wprowadzeniem zasady „złotówka za złotówkę”,
- wprowadzenie w Kodeksie cywilnym zasady, zgodnie z którą nieważna będzie umowa, w której osoba fizyczna zobowiązuje się do przeniesienia własności nieruchomości (służącej zaspokojeniu jej potrzeb mieszkaniowych) w celu zabezpieczenia roszczeń wynikającej z umowy niezwiązanej z działalnością gospodarczą lub zawodową – mechanizm ten ma na celu wyeliminowanie sytuacji, w których osoby fizyczne zmuszane są do dokonywania niekorzystnych dla nich rozporządzeń nieruchomością, w której zamieszkują,
- wprowadzenie w kodeksie postępowania cywilnego przepisu stanowiącego, że termin licytacji lokalu mieszkalnego lub nieruchomości gruntowej zabudowanej budynkiem mieszkalnym (służącej zaspokojeniu potrzeb mieszkaniowych dłużnika) wyznacza się wyłącznie na wniosek wierzyciela w przypadku, w którym wysokość egzekwowanej należności głównej stanowiłaby co najmniej równowartość 1/20 sumy oszacowania,
- wydłużenie terminów wiążących spółdzielnie socjalne w zakresie utrzymania odpowiedniego poziomu zatrudnienia oraz przeprowadzenia pierwszej lustracji, których niedotrzymanie powiązane jest z postawieniem podmiotu w stan likwidacji, o 12 miesięcy liczonych od dnia odwołania stanu nadzwyczajnego, stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii,
- umożliwienie wydania decyzji w sprawie świadczenia na podstawie nieprawomocnego orzeczenia lekarza orzecznika ZUS, aby na wniosek osoby uprawnionej, ZUS mógłby wydać decyzję w sprawie świadczenia uzależnionego od niezdolności do pracy lub niezdolności do samodzielnej egzystencji,
- wprowadzenie mechanizmu dotyczącego ochrony dochodu rodziny, tj. powiększenie kwoty wolnej od egzekucji o 25% na każdego członka rodziny, który nie uzyskuje dochodów i pozostaje na utrzymaniu pracownika,
- zmiana kodeksu karnego mająca na celu zwiększenie ochrony osób fizycznych zaciągających zobowiązania finansowe niezwiązane z prowadzoną przez nie działalnością gospodarczą lub zawodową i przeciwdziałanie lichwie,
- przyznanie pomocy żywnościowej w ramach Programu Operacyjnego Pomoc Żywnościowa 2014–2020 (POPŻ) także cudzoziemcom, potrzebującym pomocy, poddanym

kwarantannie lub izolacji w warunkach domowych, przebywających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej legalnie niezależnie od ich statusu,

- uregulowanie sposobu realizacji przez Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców pomocy dla osób, które otrzymały decyzję o nadaniu statusu uchodźcy lub udzieleniu ochrony międzynarodowej i nie mogą rozpocząć programu integracyjnego realizowanego przez Powiatowe Centra Pomocy Rodzinie,
- włączenie do katalogu spraw pilnych rozpatrywanych przez sądy w okresie stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii odwołań od orzeczeń wydanych przez wojewódzkie zespoły do spraw orzekania o niepełnosprawności,
- pozostawienie prawa do dodatkowego zasiłku opiekuńczego z powodu konieczności osobistego sprawowania opieki – w przypadku zamknięcia żłobka, klubu dziecięcego, przedszkola, szkoły lub innej placówki, do których uczęszcza dziecko albo w przypadku niemożności sprawowania opieki przez nianię lub dziennego opiekuna z powodu COVID-19, ze względu na konieczność osobistego sprawowania opieki nad dzieckiem legitymującym się orzeczeniem o znacznym lub umiarkowanym stopniu niepełnosprawności do ukończenia 18 lat albo dzieckiem z orzeczeniem o niepełnosprawności lub orzeczeniem o potrzebie kształcenia specjalnego; dodatkowy zasiłek opiekuńczy będzie przysługiwał również ubezpieczonemu zwolnionemu od wykonywania pracy z powodu konieczności osobistego sprawowania opieki nad dorosłą osobą niepełnosprawną, w przypadku zamknięcia szkoły, ośrodka rewalidacyjno-wychowawczego, ośrodka wsparcia, warsztatu terapii zajęciowej lub innej placówki pobytu dziennego o podobnym charakterze, do których uczęszcza dorosła osoba niepełnosprawna,
- umożliwienie świadczenia pracy pracownikom jednostek organizacyjnych pomocy społecznej z zachowaniem prawa do pełnego wynagrodzenia z tego tytułu – w wyjątkowych okolicznościach, w których świadczenie pracy jest możliwe (w miarę istniejących możliwości – co oznacza, że nie będzie można osobie przebywającej w kwarantannie takiego obowiązku narzucić – wymagana będzie jej zgoda).

5. Rozszerzenie katalogu spraw, których załatwienie będzie możliwe drogą elektroniczną:

- umożliwienie abonentom rozwiązywania umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych w formie dokumentowej (np. wiadomość e-mail), a także zapewnienie abonentom narzędzia monitorowania wykorzystania usług, które są rozliczane w oparciu o czas albo ilość wykorzystanych danych lub jednostek taryfikacyjnych oraz wprowadzenie nowych uprawnień abonentów związanych ze zmianą dostawcy usługi Internetu,

- umożliwienie wniesienia pisma do sądu powszechnego przy użyciu platformy ePUAP (w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii),
- umożliwienie dokonywania doręczeń przez sąd za pomocą: platformy ePUAP, portalu informacyjnego sądów powszechnych oraz podanego przez adresata w piśmie procesowym adresu poczty elektronicznej przeznaczonej do doręczeń,
- umożliwienie złożenia oświadczenia o spełnianiu warunków do korzystania ze zwolnienia od wnoszenia opłat abonamentowych poprzez stronę internetową operatora wyznaczonego lub za pomocą poczty elektronicznej,
- umożliwienie cudzoziemcowi, który uzyskał w Rzeczypospolitej Polskiej status uchodźcy lub ochronę uzupełniającą, złożenie wniosku o udzielenie pomocy mającej na celu wspieranie procesu integracji – za pomocą środków komunikacji elektronicznej.

6. Elektronizacja procedur oraz umożliwienie wykorzystanie środków porozumiewania się na odległość:

- umożliwienie przekazywania przez przedsiębiorstwa energetyczne odbiorcom (za ich zgodą) projektów umów/projektów zmian w zawartych umowach oraz powiadomień w formie elektronicznej w trakcie obowiązywania stanu zagrożenia epidemiologicznego albo stanu epidemii,
- wprowadzenie w pełni elektronicznego procesu przekazywania klientom informacji o stanie konta ubezpieczonego, na żądanie ubezpieczonego, informacja ta udostępniana będzie również w formie pisemnej,
- umożliwienie udzielania nieodpłatnej pomocy prawnej lub świadczenie nieodpłatnego poradnictwa obywatelskiego za pośrednictwem środków porozumiewania się na odległość oraz poza lokalem punktu przypadku ogłoszenia stanu zagrożenia epidemicznego, stanu epidemii albo wprowadzenia stanu nadzwyczajnego.

7. Usprawnienia i wsparcie w zakresie szkolnictwa wyższego i edukacji:

- przesunięcie o rok terminu, w którym postępowania w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego i tytułu oraz przewody doktorskie prowadzone na podstawie uchylonej ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz stopniach i tytule w zakresie sztuki, odpowiednio umarza się albo zamyka się,
- wydłużenie okresu przejściowego, w którym do osiągnięć publikacyjnych kandydata do stopnia, niezbędnych do jego uzyskania, można zaliczyć m.in. artykuły naukowe opublikowane w czasopiśmie spoza nowego wykazu czasopism, które zostały uwzględnione w wykazie z 2017 r., i została im przyznana wysoka liczba punktów,

- rozszerzenie rozwiązań dotyczących zawieszenia spłaty kredytu studenckiego o odsetki – kredytobiorca po złożeniu wniosku do instytucji kredytującej uzyska zawieszenie nie tylko raty kapitałowej, ale również odsetkowej, na okres do 6 miesięcy,
- umożliwienie instytutom Sieci Badawczej Łukasiewiczy korzystanie ze źródeł finansowania dostępnych dla instytutów badawczych,
- wskazanie explicite sposobu postępowania w przypadku zwiększania funduszu stypendialnego środkami finansowymi przeznaczonymi na utrzymanie i rozwój potencjału dydaktycznego, co pozytywnie przełoży się na realizację zadań uczelni obejmujących wsparcie finansowe studentów,
- umożliwienie, w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii, wyrażenia przez ministra właściwego dla danej kwalifikacji zgody na przeprowadzanie przez daną instytucję certyfikującą walidacji efektów uczenia się wymaganych dla kwalifikacji rynkowej z wykorzystaniem systemu teleinformatycznego,
- upoważnienie ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania do wyłączenia w 2020 r., w drodze rozporządzenia, stosowania niektórych przepisów ustawy Karta Nauczyciela dotyczących awansu zawodowego i urlopu wypoczynkowego nauczycieli, a także wprowadzenia w tym zakresie odrębnych uregulowań, co zapewni właściwe funkcjonowanie jednostek systemu oświaty w roku szkolnym 2019/2020, przygotowanie nowego roku szkolnego 2020/2021, w tym przeprowadzenie egzaminów oraz umożliwi zapewnienie w 2020 r. warunków do realizacji zadań jednostek systemu oświaty oraz innych podmiotów realizujących zadania określone w ustawie z dnia 26 stycznia 1982 r. – Karta Nauczyciela.

8. Usprawnienie działania sądów w trakcie epidemii poprzez:

- dodanie nowych przepisów, zgodnie z którymi w sprawach rozpoznawanych według przepisów Kodeksu postępowania cywilnego, rozprawę lub posiedzenie jawne przeprowadza się przy użyciu urządzeń technicznych umożliwiających przeprowadzenie ich na odległość z jednoczesnym bezpośrednim przekazem obrazu i dźwięku; członkowie składu, z wyjątkiem przewodniczącego i referenta sprawy, będą mogli brać udział w posiedzeniu za pomocą środków komunikacji elektronicznej (ta sama zasada dotyczy także postępowań prowadzonych przez wojewódzki sąd administracyjny),
- dodanie przepisu, zgodnie z którym jeżeli w sprawie rozpoznawanej według przepisów Kodeksu postępowania cywilnego postępowanie dowodowe zostało przeprowadzone w całości, sąd może zamknąć rozprawę i wydać wyrok na posiedzeniu niejawnym po uprzednim odebraniu od stron stanowisk na piśmie,
- umożliwienie aplikantom aplikacji sędziowskiej oraz prokuratorskiej na odbywanie praktyki przy wykorzystaniu środków bezpośredniego porozumiewania się na odległość,

- dodanie przepisu, zgodnie z którym notariusz będzie mógł wydrukować dokument elektroniczny sporządzony przez podmiot publiczny i opatrzyć wydruk datą pewną, o ile dokument ten jest niezbędny do przeprowadzenia czynności notarialnej (wydruk będzie miał moc prawną),
- umożliwienie Krajowej Radzie Sądownictwa oraz Prezydium i zespołom Krajowej Rady Sądownictwa, a także kolegialnym organom sądów odbywania posiedzeń i podejmowania uchwał przy użyciu środków komunikacji elektronicznej,
- umożliwienie odbywania posiedzeń organów kolegialnych prokuratury, w tym Krajowej Rady Prokuratorów przy wykorzystaniu środków technicznych umożliwiających bezpośrednio porozumiewanie się na odległość.

Do innych działań przewidzianych w ustawie należy m.in.:

- przesunięcie terminów na założenie sprawozdań z zakresu gospodarki odpadami komunalnymi za 2019 r. oraz przesunięcie terminu wykonania przez wójta, burmistrza lub prezydenta miasta analizy stanu gospodarki odpadami komunalnymi za 2019 r.;
- przedłużenie okresów ważności dokumentów o charakterze terminowym, takie jak karta pobytu członka rodziny obywatela UE, karta stałego członka rodziny obywatela UE oraz dokument potwierdzający prawo stałego pobytu wydawany obywatelom UE, wydawane obywatelom Unii Europejskiej oraz członkom ich rodzin oraz przedłużenie ważności polskich dokumentów tożsamości cudzoziemca oraz dokumentów „zgoda na pobyt tolerowany” wydawanych na podstawie ustawy o cudzoziemcach – do 30-tego dnia od odwołania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii;
- umożliwienie adresatowi przesyłki pocztowej rejestrowanej udzielenia pełnomocnictwa pocztowego w miejscu jego pobytu bez ograniczeń i konieczności wychodzenia z domu (pełnomocnictwo takie udzielane byłoby w zwykłej formie pisemnej) w czasie m.in. stanu zagrożenia epidemicznego, stanu epidemii;
- tymczasowe zawieszenie obowiązywania przepisu art. 33 ust. 2a ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji, który ogranicza normy godzin nadliczbowych funkcjonariuszy Policji – rozwiązanie to zapewni sprawność organizacyjną Policji, w szczególności w przypadku istotnego zwiększenia się liczby policjantów zakażonych wirusem COVID-19 lub przebywających na obowiązkowej kwarantannie;
- wskazanie, że żołnierzom zawodowym i funkcjonariuszom wykonującym zadania służbowe związane z przeciwdziałaniem COVID-19, za okres nieobecności w służbie spowodowany poddaniem się obowiązkowej kwarantannie, izolacji lub przebywania na zwolnieniu lekarskim z powodu COVID-19, przysługuje prawo do 100% uposażenia (wraz z dodatkami o charakterze stałym) w okresie ogłoszenia stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii;

- uwzględnienie okresu niewykonywania pracy nauczycielskiej, pracy w szczególnych warunkach/pracy o szczególnym charakterze lub pracy górniczej w okresie zagrożenia epidemicznego/stanu epidemii dla celów ustalenia uprawnień emerytalnych;
- wprowadzenie zasady ustalania wysokości emerytury w czerwcu 2020 r. w taki sam sposób, jak przy ustalaniu wysokości emerytury w maju bieżącego roku, jeżeli jest to korzystniejsze dla ubezpieczonego;
- umożliwienie organom lub podmiotom zawierającym umowy, których przedmiotem jest wydatkowanie środków Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych, w szczególności starostom i samemu Państwowemu Funduszowi Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych, wprowadzenie zmian do umów zawieranych z przedsiębiorcami, aby ułatwić stronom wywiązanie się z postanowień umownych;
- rezygnacja z przeprowadzania postępowania kwalifikacyjnego dla pracowników służby cywilnej ubiegających się o mianowanie w 2020 r.;
- nałożenie na podmioty dostarczające audiowizualne usługi medialne na żądanie (VOD) obowiązku dokonywania wpłat na rzecz PISF ustalanego w oparciu o przychód uzyskiwany z tytułu opłat za dostęp do udostępnianych publicznie audiowizualnych usług medialnych na żądanie albo przychodu uzyskanego z tytułu emisji przekazów handlowych;
- w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii ogłoszonych w związku z COVID-19, jednostkom organizacyjnym Lasów Państwowych dokonującym sprzedaży drewna nie będą przysługiwały żadnego rodzaju odsetki za opóźnienie, w tym również odsetki ustawowe za opóźnienie w transakcjach handlowych, rekompensata za koszty odzyskiwania należności oraz kary umowne za nierealizowanie harmonogramu sprzedaży;
- umożliwienie Ministrowi Finansów zaniechania poboru odsetek za zwłokę od niezapłaconej w terminie płatności daniny solidarnościowej, która podlega wpłacie przez osoby fizyczne obowiązane do jej zapłaty w terminie do dnia 30 kwietnia roku kalendarzowego, tj. w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego i stanu epidemii w związku z COVID-19; przewidziano również zwolnienie ww. osób z odpowiedzialności karnej skarbowej za późniejsze złożenie deklaracji o wysokości daniny solidarnościowej i jej zapłacenie;
- wskazanie, że przy wydawaniu zaświadczeń o niezaleganiu w podatkach lub stwierdzające stan zaległości – w okresie objętym zaniechaniem poboru odsetek – nie uwzględnia się zaległości, od których zaniechano poboru odsetek; regulacja będzie stosowana także do ustalania spełnienia warunku braku istnienia zaległości podatkowych w celu skorzystania z wsparcia finansowego w ramach programów rządowych.

[Link](#)

3. Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 13 maja 2020 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie postępowania podmiotów prowadzących działalność w zakresie pośrednictwa w zbywaniu i odkupywaniu jednostek uczestnictwa oraz tytułów uczestnictwa, a także doradztwa inwestycyjnego w odniesieniu do takich instrumentów

Rozporządzenie weszło w życie z dniem 15 maja 2020 r.

Rozporządzenie przedłużyło termin na dostosowanie się do wymogów wynikających z rozporządzenia Ministra Finansów, Inwestycji i Rozwoju z dnia 3 października 2019 r. w sprawie postępowania podmiotów prowadzących działalność w zakresie pośrednictwa w zbywaniu i odkupywaniu jednostek uczestnictwa oraz tytułów uczestnictwa, a także doradztwa inwestycyjnego w odniesieniu do takich instrumentów o dwa miesiące, tj. do dnia 15 lipca 2020 r.

[Link](#)

4. Ustawa z dnia 30 kwietnia 2020 r. o zmianie ustawy - Prawo energetyczne oraz ustawy o promowaniu energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji

Ustawa weszła w życie z dniem 13 maja 2020 r.

Zmiany ustawy – Prawo energetyczne wynikają z konieczności wdrożenia do polskiego porządku prawnego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/692 z dnia 17 kwietnia 2019 r. zmieniającej dyrektywę 2009/73/WE dotyczącą wspólnych zasad rynku wewnętrznego gazu ziemnego (dalej „dyrektywa gazowa”).

Zmiany wprowadzone niniejszą dyrektywą mają zapewnić, aby zasady mające zastosowanie do gazociągów łączących państwa członkowskie miały również zastosowanie, w obrębie Unii, do gazociągów do i z państw trzecich (tj. niebędących państwami członkowskimi Unii Europejskiej ani EFTA). Ma to zapewnić spójność ram prawnych w Unii, a jednocześnie pozwoli uniknąć zakłóceń konkurencji na wewnętrznym rynku energii w Unii i negatywnego wpływu na bezpieczeństwo dostaw. Zwiększy to również przejrzystość i wzmocni pewność prawa dla uczestników rynku, w szczególności inwestorów w infrastrukturę gazową i użytkowników systemu, w odniesieniu do mającego zastosowanie systemu prawnego.

Rewizja dyrektywy gazowej w kształcie przyjętym 17 kwietnia br. przez Parlament i Radę jest narzędziem do zapewnienia stosowania prawa UE wobec infrastruktury

gazowej łączącej państwa członkowskie z państwami trzecimi. Dokonane zmiany zapewniają większą spójność i przejrzystość regulacji, a przez to większą pewność prawa.

Koniecznym rozwiązaniem jest nowelizacja ustawy - Prawo energetyczne, celem przesądzenia, że przepisami III pakietu energetycznego objęte są, oprócz połączeń gazowych między państwami członkowskimi UE, również te łączące rynek UE z państwami trzecimi, co stanowiło istotę przyjętej w kwietniu dyrektywy.

Podstawowym narzędziem interwencji jest zmiana definicji gazociągu międzysystemowego z art. 3 pkt 11d. ustawy. Definicja implementuje nową definicję „połączenia wzajemnego” stanowiąc, że gazociąg międzysystemowy to „gazociąg przesyłowy przebiegający przez granicę Rzeczypospolitej Polskiej mający na celu połączenie systemów przesyłowych państw członkowskich Unii Europejskiej lub państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub łączący system przesyłowy z infrastrukturą gazową innego państwa.”. Rozwiązanie takie nie pozostawia wątpliwości co do zakresu przyjętej definicji, która obejmuje wszystkie gazociągi przesyłowe przebiegające przez granicę RP, niezależnie od tego, czy łączą one Polskę z systemem gazowym państwa członkowskiego Unii Europejskiej i EFTA czy też państwa niebędącego stroną żadnej z tych umów.

Ponadto, zmienia się, m.in., art. 4i, art. 9c, art. 15f i art. 23 dotyczących odpowiednio zwolnienia przedsiębiorstwa z obowiązku świadczenia usług, gdy wniosek dotyczy nowej infrastruktury, obowiązku przekazania Prezesowi URE informacji o zawarciu porozumień technicznych w kwestiach dotyczących eksploatacji gazociągów międzysystemowych z państwami trzecimi, spoczywającym na operatorze systemu przesyłowego oraz kompetencji Prezesa URE w zakresie współpracy z odpowiednimi organami państw członkowskich UE, EFTA i państw trzecich w odniesieniu do gazociągów międzysystemowych z państwami trzecimi i gazociągów kopalnianych. Ponadto, w projektowanym art. 15h nałożono na ministra właściwego do spraw energii obowiązek powiadomienia Komisji Europejskiej o zamiarze prowadzenia negocjacji umowy międzynarodowej w sprawie eksploatacji gazociągów międzysystemowych z państwami trzecimi oraz przekazywania Komisji innych właściwych informacji w toku negocjacji i po ich zakończeniu – w celu implementacji wprowadzonej dyrektywą procedury upoważnienia. Celem europejskiego prawodawcy wyrażonym w motywie 4 dyrektywy 2019/692/UE było zapewnienie, aby infrastruktura, wobec której nie miały uprzednio zastosowania przepisy prawa Unii Europejskiej, w dalszym ciągu miała możliwość niestosowania przepisów dyrektywy, związku z czym w art. 2 projektowanej ustawy doprecyzowano warunki przyznania zwolnienia z wykonywania określonych obowiązków nowelizowanej ustawy.

[Link](#)

5. Rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 23 kwietnia 2020 r. w sprawie wpłat na pokrycie kosztów nadzoru nad instytucjami płatniczymi oraz opłat za niektóre czynności Komisji Nadzoru Finansowego

Rozporządzenie weszło w życie z dniem 29 kwietnia 2020 r.

Wydanie rozporządzenia w sprawie wpłat na pokrycie kosztów nadzoru nad instytucjami płatniczymi oraz opłat za niektóre czynności Komisji Nadzoru Finansowego (KNF) wynika z upoważnienia ustawowego zawartego w art. 115 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. z 2019 r. poz. 659, z późn. zm.). Ustawa z dnia 9 listopada 2018 r. o zmianie niektórych ustaw w związku ze wzmocnieniem nadzoru nad rynkiem finansowym oraz ochrony inwestorów na tym rynku (Dz. U. poz. 2243, z późn. zm.), która weszła w życie z dniem 1 stycznia 2019 r., wprowadziła zmiany w zakresie finansowania kosztów nadzoru. Koszty nadzoru są finansowane bez pośrednictwa budżetu państwa, bezpośrednio z przychodów Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego (UKNF), państwowej osoby prawnej działającej w oparciu o plan finansowy. Zgodnie z art. 19a ust. 7 ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2020 r. poz. 180, z późn. zm.), dodanym przez ustawę z dnia 9 listopada 2018 r. o zmianie niektórych ustaw w związku ze wzmocnieniem nadzoru nad rynkiem finansowym oraz ochrony inwestorów na tym rynku, wpłaty i opłaty na pokrycie kosztów nadzoru ustala się w oparciu o kwotę ustaloną w planie finansowym UKNF, a po zakończeniu roku obrotowego UKNF ustala się różnicę pomiędzy planowanymi a wykonanymi kosztami nadzoru, którą uwzględnia się w rozliczeniu kosztów nadzoru w danym roku kalendarzowym. Zmiany zasad pokrywania kosztów nadzoru oznaczają konieczność zmiany poszczególnych rozporządzeń określających sposób ponoszenia tych kosztów przez podmioty objęte nadzorem, w tym także instytucje płatnicze.

[Link](#)

6. Ustawa z dnia 3 kwietnia 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach wspierających realizację programów operacyjnych w związku z wystąpieniem COVID-19 w 2020 r.

Ustawa weszła w życie z dniem 18 kwietnia 2020 r., z wyjątkami.

[Link](#)

7. Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 16 marca 2020 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie zasad tworzenia rezerw na ryzyko związane z działalnością banków

Rozporządzenie weszło w życie z dniem 17 kwietnia 2020 r.

Zmiany rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie zasad tworzenia rezerw na ryzyko związane z działalnością banków (Dz. U. z 2019 r. poz. 520) mają przyczynić się do wsparcia podmiotów sektora bankowości spółdzielczej, przede wszystkim w związku z wystąpieniem szczególnych warunków dla ich funkcjonowania wywołanych epidemią koronawirusa SARS-CoV-2 oraz choroby COVID-19.

Zmiany uwzględniają rekomendacje Komisji Nadzoru Finansowego przedstawione w pakiecie Impulsów Nadzorczych na rzecz Bezpieczeństwa Rozwoju, obejmującym przede wszystkim działania służące wzmocnieniu odporności sektora bankowego oraz propozycje umożliwiające funkcjonowanie podmiotom nadzorowanym w obecnym środowisku rynkowym.

Wprowadzenie zmian, w tym rozłożenie w czasie obowiązku tworzenia rezerw i związane z tym uwolnienie kapitału banków, pozwoli lepiej przygotować się bankom do zarządzania różnymi kategoriami ryzyka, które mogą zmaterializować się w związku z epidemią wirusa SARS-COV-2 oraz choroby COVID-19.

Wprowadzenie zmian w zakresie harmonogramów/limitów uwzględniania zabezpieczeń kredytowych w rachunku rezerw celowych oraz umożliwienie bankom naliczania opóźnienia w spłacie kredytu po drugiej zmianie terminu (harmonogramu) spłaty kredytów, określonego w umowie kredytowej, od których liczone jest opóźnienie w spłacie, jeżeli pierwsza zmiana terminu (harmonogramu) została dokonana przed wejściem w życie projektowanego rozporządzenia.

[Link](#)

8. Ustawa z dnia 16 kwietnia 2020 r. o szczególnych instrumentach wsparcia w związku z rozprzestrzenianiem się wirusa SARS-CoV-2

Ustawa weszła w życie z dniem 18 kwietnia 2020 r., z wyjątkami.

Do najważniejszych regulacji zawartych w projekcie ustawy należą:

1. W obliczu intensyfikacji nadzwyczajnych działań zmierzających do powstrzymania COVID-19 i towarzyszącej tej pandemii sytuacji kryzysowej, niezbędne jest zabezpieczenie środków kierowanych na cel określony ustawą z dnia 2 marca 2020 r. w

sposób wykluczający podejmowanie w stosunku do nich czynności z zakresu przymusu egzekucyjnego, zarówno realizowanego w ramach postępowania cywilnego i czynności komorników sądowych, jak i administracyjnych organów egzekucyjnych. Nie powinno budzić żadnych wątpliwości założenie, że środki – zarówno przeznaczane w ramach budżetowego finansowania działań z zakresu świadczenia opieki zdrowotnej – jak i te pochodzące z innych źródeł, takich jak darowizny instytucji i osób prywatnych, powinny być wolne od zajęcia egzekucyjnego. Dotychczasowe rozwiązania prawne w tym zakresie nie odpowiadają warunkom stawianym przez sytuację nadzwyczajną – walki z pandemią;

2. Wprowadzenie w usługach komórkowych nielimitowanego dostępu do „publicznych” stron internetowych (strony w domenie gov.pl, usługi umożliwiające zdalną diagnostykę medyczną, usługi e-learningu umożliwiające zdalną pracę nauczycieli i uczniów);
3. Pomoc dla służby zdrowia, w tym m.in.:
 - wsparcie w ramach Funduszu Szerokopasmowego wyposażenia placówek ochrony zdrowia w szybkie łącza internetowe i sprzęt umożliwiający prowadzenia zdalnej diagnostyki medycznej (celem ograniczenia konieczności fizycznych kontaktów pacjentów z lekarzami) oraz równoległe wyposażenie osób ze szczególnych grup społecznych (osoby starsze, osoby niepełnosprawne) w urządzenia i usługi umożliwiające wykonywanie codziennych aktywności (w tym korzystanie z usług ochrony zdrowia) w sposób zdalny. Fundusz Szerokopasmowy będzie mógł być zasilony jednorazową dotacją z budżetu państwa w wysokości 87 mln zł;
 - zachowanie uprawnień niezbędnych do udzielania kwalifikowanej pierwszej pomocy przez ratowników jednostek współpracujących z systemem Państwowego Ratownictwa Medycznego, w przypadku wygaśnięcia ważności stosownych zaświadczeń albo szkoleń, czy też terminów akredytacji dla szkół pielęgniarstwa;
 - elektronizacja przekazywania dokumentów do Narodowego Funduszu Zdrowia;
4. Pomoc dla przedsiębiorców.

W obszarze szeroko rozumianej przedsiębiorczości celem projektowanej ustawy jest niwelowanie skutków jakie niesie za sobą epidemia COVID-19 dla przedsiębiorców wykonujących działalność gospodarczą na terytorium RP i zapewnienie zwiększenia efektywności działania władz publicznych, poprzez stworzenie mechanizmów wspierających zachowanie płynności finansowej przedsiębiorstw.

Jednym z rekomendowanych rozwiązań w zakresie wsparcia przedsiębiorców w okresie stanu zagrożenia epidemicznego oraz w stanie epidemii, jest uruchomienie instrumentów interwencji, polegających na umożliwieniu przedsiębiorcom, którzy znaleźli się w trudnej sytuacji finansowej, ubiegania się o różne formy wsparcia finansowego. Podmiotem, za pośrednictwem którego państwo realizuje pomoc dla przedsiębiorców jest

Agencja Rozwoju Przemysłu S.A., jako podmiot dysponujący odpowiednimi kompetencjami i instrumentami finansowymi, wyspecjalizowany w restrukturyzacji oraz udzielaniu wsparcia dla przedsiębiorców oraz wybranych branż.

Projektowana ustawa umożliwi wdrożenie przez ARP S.A. rozwiązań przewidujących zaoferowanie przedsiębiorcom różnych instrumentów wspierających bieżącą płynność finansową, w oparciu o filary, na podstawie których kapitał zostanie skierowany w pierwszej kolejności tam, gdzie obecnie występuje jego deficyt, w tym przede wszystkim do sektora transportowego zapewniająca utrzymanie finansowania leasingowania floty transportowej, która realizowana będzie poprzez wyspecjalizowaną spółkę zależną od ARP S.A., tj. ARP Leasing sp. z o.o. Pomoc polegać będzie również na udzielaniu pożyczek płynnościowych umożliwiających wsparcie bieżącego funkcjonowania przedsiębiorcy z 15 miesięczną karencją w spłacie.

Do innych działań przewidzianych w projekcie ustawy należy m.in.:

- **Zwiększenie dostępności pożyczek dla mikroprzedsiębiorców.**

Rozszerzenie kręgu mikroprzedsiębiorców, którzy będą uprawnieni do skorzystania z pożyczki, o podmioty, które nie zatrudniają pracowników poprzez rezygnację z warunku utrzymania przez mikroprzedsiębiorcę stanu zatrudnienia w stosunku do stanu zatrudnienia na dzień 29 lutego 2020 r. Aby skorzystać z umorzenia pożyczki mikroprzedsiębiorca będzie musiał prowadzić działalność przez okres 3 miesięcy od dnia udzielenia pożyczki. Warunek ten będzie miał zastosowanie do wszystkich pożyczek, tj. również tych, które zostaną udzielone do dnia wejścia w życie przedmiotowej zmiany.

- **Rozszerzenie zakresu podmiotów uprawnionych do zwolnienia ze składek**

Rozszerzenie kręgu przedsiębiorców, którzy będą uprawnieni do skorzystania z 3-miesięcznych „wakacji składowych” tj. zwolnienia ze składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy, Fundusz Solidarnościowy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych lub Fundusz Emerytur Pomostowych o płatników zgłaszających do ubezpieczenia do 49 osób z zastrzeżeniem, że płatnicy zatrudniający od 10 do 49 osób podlegających ubezpieczeniom społecznym zostaliby zwolnieni z opłacania składek w wysokości 50% łącznej kwoty nieopłaconych należności z tytułu składek wykazanych w deklaracji rozliczeniowej złożonej za dany miesiąc. Dodatkowo, proponuje się objąć zwolnieniem ze składek wszystkich płatników składek będących spółdzielniami socjalnymi, bez względu na liczbę pracowników, a także zmianę polegającą na tym, że do liczby osób objętych ubezpieczeniami społecznymi, nie wlicza się pracowników młodocianych, w celu przygotowania zawodowego;

- **Ponowna wypłata świadczenia postojowego.**

Proponuje się, by w miejsce jednokrotnego wsparcia dla przedsiębiorców i osób wykonujących umowy cywilnoprawne – w postaci świadczenia postojowego wprowadzić

możliwość ponownego przyznania tego świadczenia, nie więcej niż trzykrotnie, pozostawiając jednocześnie Radzie Ministrów możliwość podjęcia decyzji o ewentualnych kolejnych wypłatach w drodze rozporządzenia. Świadczenie postojowe skierowane jest do wszystkich prowadzących pozarolniczą działalność gospodarczą, zarówno prowadzących ją jednoosobowo i zatrudniających pracowników, jak i osób wykonujących pracę na podstawie umów cywilnoprawnych, jeśli spełniają określone warunki. Ponowne przyznanie świadczenia postojowego będzie mogło nastąpić nie wcześniej niż w miesiącu następującym po miesiącu wypłaty po raz pierwszy tego świadczenia, pod warunkiem wykazania w oświadczeniu, że sytuacja materialna nie uległa poprawie:

- zmiana w programie pożyczkowym realizowanym przez BGK „Pierwszy biznes-wsparcie w starcie”,
w tym m.in. wprowadzenie ulg w spłacie zaciągniętych pożyczek z programu;
 - wprowadzenie możliwości renegotjacji warunków kredytu bankowego przez wszystkich przedsiębiorców, niezależnie od ich wielkości (ostateczne rozwiązania będą oczywiście wynikiem negocjacji stron umowy kredytu, pożądane jest jednak stworzenie przez ustawodawcę możliwości zmiany warunków w obliczu epidemii);
 - przedłużenie terminów sporządzenia lokalnej i grupowej dokumentacji cen transferowych, odpowiednio do 30 września i 31 grudnia 2020 r.;
 - podatnik będący podatkową grupą kapitałową, który poniesie w 2020 r. negatywne konsekwencje ekonomiczne z powodu COVID-19 i nie spełni z tego powodu warunku rentowności oraz braku zaległości podatkowych, zachowa status podatkowej grupy kapitałowej;
5. Uruchomienie już w 2020 r. Funduszu Szerokopasmowego celem niezwłocznego przeprowadzenia interwencji w obszarze zapewnienia obywatelom możliwości dostępu do podstawowych usług społecznych, które mogą być realizowane za pomocą środków komunikacji elektronicznej. Fundusz zostanie zasilony dotacją z budżetu państwa. Realizacja nowych zadań operatora Ogólnopolskiej Sieci Edukacyjnej umożliwią w efekcie korzystanie przez wszystkich obywateli na równych zasadach z usług dostępu do internetu, a przez to z usług publicznych, które mogą być świadczone za pomocą środków komunikacji elektronicznej;
6. Umożliwienie wyposażania szkół w sprzęt komputerowy i inne urządzenia multimedialne oraz oprogramowanie do prowadzenia zajęć zdalnych, celem ich udostępnienia nauczycielom i uczniom;

7. Rozszerzenie katalogu podmiotów, które będą uprawnione do świadczeń na rzecz ochrony miejsc pracy o organizacje pozarządowe i podmioty w rozumieniu *ustawy o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie*;
8. Wprowadzanie dalszych rozwiązań zmierzających do redukcji obciążeń dla obywateli w trakcie wystąpienia stanu epidemii lub stanu zagrożenia epidemicznego, w tym m.in. dotyczących usprawnienia funkcjonowania Poczty Polskiej:

- a. wprowadzenie rozwiązania, aby, przesyłka listowa będąca przesyłką rejestrowaną mogła być doręczona do „skrzynki pocztowej” - bez konieczności składania wniosku na poczcie;
- b. świadczenie usług pocztowych w zakresie przesyłek kurierskich z pominięciem obowiązku uzyskania potwierdzenia odbioru.

Wprowadzone zmiany pozwolą na zapewnienie ciągłości świadczenia usług pocztowych, co szczególnie istotne dla wywiązania się z obowiązków operatora wyznaczonego jakim jest Poczta Polska. Poczta Polska bowiem ma obowiązek świadczenia usług powszechnych na terytorium całego kraju;

9. Pomoc dla rolników oraz przedsiębiorców sektora rolno-spożywczego, w tym m.in.:
 - a. rolnikom i pracującym z nimi domownikom, w sytuacji objęcia obowiązkową kwarantanną, nadzorem epidemiologicznym lub hospitalizacją w związku z COVID-19, przysługiwał będzie zasiłek w wysokości 50% minimalnego wynagrodzenia za pracę;
 - b. umożliwienie przedsiębiorcom funkcjonującym w sektorze rolno-spożywczym, w przypadku ogłoszenia stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii dokonywania określonych czynności z zakresu prawa pracy, umożliwiających zachowanie ciągłości działania na poszczególnych etapach produkcji i dystrybucji. Elastyczność w zakresie organizacji pracy tego sektora jest niezbędna do utrzymania normalnego funkcjonowania tych przedsiębiorstw w nadzwyczajnych warunkach, tak aby zapewnić bezpieczeństwo żywnościowe obywateli;
 - c. umożliwienie sprawnej realizacji PROW 2014-2020, poprzez umożliwienie załatwiania spraw bez konieczności osobistego stawiennictwa wnioskodawców lub beneficjentów i kontaktu z pracownikami podmiotów wdrażających. Zmiany pozwalają na przywrócenie spraw w których uchybiono terminom, nie spełniono warunków lub nie wykonano zobowiązań w związku ze stanem zagrożenia lub stanem epidemicznym;
10. Wydłużenie terminów na realizację obowiązków przez obywateli, w tym m.in. dotyczących posiadaczy pojazdów:

- a. zachowanie ważności w okresie do 30 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii: praw jazdy, uprawnień do kierowania pojazdami oraz szkoleń okresowych i badań lekarskich i psychologicznych do pracy na stanowisku kierowcy, których termin ważności upłynął;
 - b. zachowanie ważności w okresie do 14 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii: pozwoleń czasowych i tablic rejestracyjnych, jeżeli termin ważności czasowej rejestracji upłynął w okresie stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii;
 - c. wydłużenie okresu obowiązywania certyfikatów audytora bezpieczeństwa ruchu drogowego o okres stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii.;
 - d. zawieszenie na okres zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii przeprowadzania badań lekarskich i psychologicznych oraz przedłużeniu ważności orzeczeń lekarskich i psychologicznych dla maszynistów i pracowników kolejowych zatrudnionych na stanowiskach bezpośrednio związanych z prowadzeniem i bezpieczeństwem ruchu kolejowego;
11. Wprowadzenie wyjątkowego rozwiązania dotyczącego zeznań i oświadczeń PIT-OP (składane przez emerytów i rencistów, których rozliczył organ rentowy) złożonych w związku z rozliczeniem za 2019 r. Złożenie zeznania lub oświadczenia PIT-OP po terminie, nie później jednak, niż do dnia 1 czerwca 2020 r. oraz w przypadku korekty tego zeznania złożonej do dnia 30 czerwca 2020 r., umożliwi przekazanie 1% na rzecz wskazanej przez podatnika organizacji pożytku publicznego;
 12. Wprowadzenie redukcji obciążeń wpływających znacząco na powstawanie kluczowej infrastruktury w sytuacjach wyjątkowych i nadzwyczajnych – infrastruktury telekomunikacyjnej;
 13. Nałożenie na zarządzających lotniskami obowiązku utrzymania minimalnej gotowości operacyjnej dostosowanej do planowanych startów i lądowań statków powietrznych w okresie stanu zagrożenia epidemicznego oraz stanu epidemii. Jednocześnie przewiduje się udzielenie zarządzającym lotniskami dotacji z budżetu państwa na sfinansowanie kosztów minimalnej gotowości operacyjnej lotnisk;
 14. Umożliwienie uzyskania z Polskiego Funduszu Rozwoju środków finansowych na dofinansowanie infrastruktury transportu lotniczego/infrastruktury krytycznej portów lotniczych;
 15. Likwidacja konieczności stosowania wyłącznie podpisu własnoręcznego w przypadku sporządzania zapisów na akcje, co umożliwi skrócenie tego procesu i jego automatyzację.

Powyższe rozwiązania nie mogą zostać wdrożone w sposób inny niż legislacyjny. Zostaną one zatem wprowadzone w drodze zmiany ustawy o szczególnych rozwiązaniach

związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw, jako II etap tzw. „Tarczy antykryzysowej”.

Należy mieć także na uwadze fakt, iż sieci telekomunikacyjne, a w szczególności zasięg mobilnych sieci telekomunikacyjnych, gwarantują możliwość świadczenia obywatelom pracy zdalnej oraz edukacji zdalnej (przeprowadzanie zajęć przez internet) - kontekst edukacji ma fundamentalne znaczenie, obok bezpieczeństwa publicznego. Przerwy w edukacji mogą głęboko zaszkodzić rozwojowi dziecka i utrudnić zmniejszenie różnic w osiągnięciach między rodzinami o wysokich i niskich dochodach. Dlatego w związku z obecnym zamknięciem przedszkoli, szkół, uczelni oraz wszelkiego rodzaju placówek oświatowych i kulturalnych konieczne jest zapewnienie wszystkim obywatelom dostępu do szerokopasmowego internetu. W obliczu sytuacji w jakiej obecnie znajduje się Polska kluczowe dla administracji rządowej jest zapewnienie obywatelom bezpieczeństwa publicznego i odpowiedniej opieki zdrowotnej.

Podjęte zostaną działania, które będą dążyły do usprawnienia procesu inwestycyjnego poprzez usunięcie zbędnych nadregulacji prawnych, wprowadzeniu nowych rozwiązań przyspieszających eksploatację infrastruktury telekomunikacyjnej oraz wprowadzających większą cyfryzację postępowań administracyjnych w procesie inwestycyjnym, a także szybsze uruchomienie środków finansowych pochodzących z Funduszu Szerokopasmowego.

[Link](#)

9. Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 22 kwietnia 2020 r. w sprawie określenia innych terminów przekazywania Narodowemu Bankowi Polskiemu sprawozdań

Rozporządzenie weszło w życie z dniem 25 kwietnia 2020 r.

W związku z zaistniałą sytuacją (ogłoszenie stanu epidemii w związku z zakażeniami wirusem SARS-CoV-2) konieczne jest wydanie przez Ministra Finansów rozporządzenia w sprawie określenia innych (wydłużonych) terminów przekazywania Narodowemu Bankowi Polskiemu sprawozdań niezbędnych do sporządzania bilansu płatniczego oraz międzynarodowej pozycji inwestycyjnej, niż określone w rozporządzeniu Ministra Rozwoju i Finansów z dnia 9 sierpnia 2017 r. w sprawie przekazywania Narodowemu Bankowi Polskiemu danych niezbędnych do sporządzania bilansu płatniczego oraz międzynarodowej pozycji inwestycyjnej (Dz. U. poz.1548), wydanym na podstawie art. 30 ust. 3 ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. - Prawo dewizowe (Dz. U. z 2019 r. poz. 160 oraz z 2020 r. poz. 284).

Przesunięcie terminów sprawozdawczych ułatwi podmiotom sprawozdawczym wywiązywanie się z obowiązków sprawozdawczych.

Proponowana zmiana dotyczy określenia wydłużonych terminów dla:

- 1) sprawozdań miesięcznych za miesiąc luty 2020 r. - do dnia 20 kwietnia 2020 r.;
- 2) sprawozdań miesięcznych za miesiąc marzec 2020 r. i kolejne miesiące - zamiast 20 wprowadza się 34 dni po zakończeniu danego miesiąca;
- 3) sprawozdań kwartalnych za I kwartał 2020 r. i kolejne kwartały - zamiast 26 wprowadza się 40 dni po zakończeniu danego kwartału;
- 4) sprawozdań kwartalnych sporządzanych przez kantory wymiany walut za I kwartał 2020 r. i kolejne kwartały - zamiast 10 wprowadza się 24 dni po zakończeniu danego kwartału.

[Link](#)

10. Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 16 marca 2020 r. w sprawie wzorów oświadczenia o wyborze opodatkowania zryczałtowanym podatkiem od wartości sprzedanej produkcji oraz zeznań o wysokości tego podatku

Rozporządzenie weszło w życie z dniem 22 kwietnia 2020 r.

Wykonanie upoważnienia zawartego w art. 14 ustawy z dnia 6 lipca 2016 r. o aktywizacji przemysłu okrętowego i przemysłów komplementarnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 471), w związku z wejściem w życie z dniem 25 listopada 2018 r. ustawy z dnia 5 lipca 2018 r. o zarządzie sukcesyjnym przedsiębiorstwem osoby fizycznej (Dz. U. poz. 1629). Zgodnie z wyżej wymienionym przepisem, minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki morskiej określi, w drodze rozporządzenia, wzór zeznania o wysokości zryczałtowanego podatku od wartości sprzedanej produkcji za dany rok podatkowy - wraz z objaśnieniami, co do sposobu ich wypełnienia, terminu i miejsca składania, mając na względzie zakres informacji niezbędnych do prawidłowego ustalenia zobowiązania podatkowego.

Określenie wzoru zeznania podatkowego składanego przez przedsiębiorcę okrętowego będącego przedsiębiorstwem w spadku, umożliwiającego podatnikowi wykazanie zryczałtowanego podatku od wartości sprzedanej produkcji.

[Link](#)

Wejdzie w życie

1. Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 6 maja 2020 r. **zmieniające rozporządzenie w sprawie obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej z tytułu wykonywania czynności agencyjnych**

Rozporządzenie wejdzie w życie z dniem 12 czerwca 2020 r

Konieczność podwyższenia minimalnych sum gwarancyjnych w obowiązkowym ubezpieczeniu odpowiedzialności cywilnej agentów ubezpieczeniowych i agentów oferujących ubezpieczenia uzupełniające, wykonujących czynności agencyjne na rzecz więcej niż jednego zakładu ubezpieczeń w zakresie tego samego działu ubezpieczeń wiąże się z przyjęciem i opublikowaniem w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/1935 z dnia 13 maja 2019 r. zmieniającego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2016/97 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dostosowujących kwotę bazową w euro w odniesieniu ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej z tytułu wykonywania zawodu i zdolności finansowej pośredników ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych. Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2019/1935 będzie stosowane począwszy od dnia 12 czerwca 2020 r. Zgodnie z art. 2 pkt 1 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/1935, kwoty bazowe, które określają minimalną sumę gwarancyjną z tytułu ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej pośredników ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych lub porównywalnej gwarancji odpowiedzialności wynikającej z zaniedbania zawodowego:

- 1) w stosunku do każdego roszczenia, oraz
- 2) w stosunku do wszystkich roszczeń łącznie - zostaną podwyższone odpowiednio do wysokości 1 300 380 euro oraz 1 924 560 euro.

Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2016/97 w sprawie dystrybucji ubezpieczeń została implementowana do prawa polskiego jako ustawa z dnia 15 grudnia 2017 r. o dystrybucji ubezpieczeń i wydane na podstawie tej ustawy rozporządzenia wykonawcze, w tym rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 18 maja 2018 r. w sprawie obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej z tytułu wykonywania czynności agencyjnych. W rozporządzeniu z dnia 18 maja 2018 r. minister właściwy do spraw instytucji finansowych określił m.in. minimalną sumę gwarancyjną ubezpieczenia OC. W związku z podwyższeniem kwot bazowych określonych w art. 10 ust. 4 dyrektywy w sprawie dystrybucji ubezpieczeń konieczna będzie nowelizacja rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 18 maja 2018 r.

[Link](#)

2. Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 6 maja 2020 r. **zmieniające rozporządzenie w sprawie obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej z tytułu wykonywania działalności brokerskiej**

Rozporządzenie wejdzie w życie z dniem 12 czerwca 2020 r

Konieczność podwyższenia minimalnych sum gwarancyjnych w obowiązkowym ubezpieczeniu odpowiedzialności cywilnej brokerów ubezpieczeniowych i brokerów reasekuracyjnych wiąże się z przyjęciem i opublikowaniem w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/1935 z dnia 13 maja 2019 r. zmieniającego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2016/97 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dostosowujących kwotę bazową w euro w odniesieniu ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej z tytułu wykonywania zawodu i zdolności finansowej pośredników ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych. Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2019/1935 będzie stosowane począwszy od dnia 12 czerwca 2020 r. Zgodnie z art. 2 pkt 1 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/1935, kwoty bazowe, które określają minimalną sumę gwarancyjną z tytułu ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej pośredników ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych lub porównywalnej gwarancji odpowiedzialności wynikającej z zaniedbania zawodowego:

- 1) w stosunku do każdego roszczenia, oraz
- 2) w stosunku do wszystkich roszczeń łącznie - zostaną podwyższone odpowiednio do wysokości 1 300 380 euro oraz 1 924 560 euro.

Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2016/97 w sprawie dystrybucji ubezpieczeń została implementowana do prawa polskiego jako ustawa z dnia 15 grudnia 2017 r. o dystrybucji ubezpieczeń i wydane na podstawie tej ustawy rozporządzenia wykonawcze, w tym rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 18 maja 2018 r. w sprawie obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej z tytułu wykonywania działalności brokerskiej. W rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 18 maja 2018 r. minister właściwy do spraw instytucji finansowych określił m.in. minimalną sumę gwarancyjną ubezpieczenia OC. W związku z podwyższeniem kwot bazowych określonych w art. 10 ust. 4 dyrektywy w sprawie dystrybucji ubezpieczeń konieczna będzie nowelizacja rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 18 maja 2018 r.

[Link](#)

3. Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 23 kwietnia 2020 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie minimalnej sumy gwarancji ubezpieczeniowej z tytułu wykonywania czynności agencyjnych przez agentów oferujących ubezpieczenia uzupełniające

Rozporządzenie wejdzie w życie z dniem 12 czerwca 2020 r.

Konieczność podwyższenia minimalnych wysokości sum gwarancji ubezpieczeniowej w obowiązkowej umowie gwarancji ubezpieczeniowej agentów oferujących ubezpieczenia uzupełniające, wykonujących czynności agencyjne na rzecz więcej niż jednego zakładu ubezpieczeń w zakresie tego samego działu ubezpieczeń wiąże się z przyjęciem i opublikowaniem w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/1935 z dnia 13 maja 2019 r. zmieniającego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2016/97 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dostosowujących kwotę bazową w euro w odniesieniu ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej z tytułu wykonywania zawodu i zdolności finansowej pośredników ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych. Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2019/1935 będzie stosowane począwszy od dnia 12 czerwca 2020 r.

Zgodnie z art. 2 pkt 1 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/1935, kwoty bazowe, które określają minimalną sumę gwarancyjną z tytułu ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej pośredników ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych lub porównywalnej gwarancji odpowiedzialności wynikającej z zaniedbania zawodowego:

1) w stosunku do każdego roszczenia, oraz

2) w stosunku do wszystkich roszczeń łącznie

- zostaną podwyższone odpowiednio do wysokości 1 300 380 euro oraz 1 924 560 euro.

Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2016/97 w sprawie dystrybucji ubezpieczeń, została implementowana do prawa polskiego jako ustawa z dnia 15 grudnia 2017 r. o dystrybucji ubezpieczeń i wydane na podstawie tej ustawy rozporządzenia wykonawcze, w tym rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 18 maja 2018 r. w sprawie w sprawie minimalnej sumy gwarancji ubezpieczeniowej z tytułu wykonywania czynności agencyjnych przez agentów oferujących ubezpieczenia uzupełniające. W rozporządzeniu z dnia 18 maja 2018 r. minister właściwy do spraw instytucji finansowych określił m.in. minimalną sumę gwarancji ubezpieczeniowej. W związku z podwyższeniem kwot bazowych określonych w art. 10 ust. 4 dyrektywy w sprawie dystrybucji ubezpieczeń konieczna będzie nowelizacja rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 18 maja 2018 r.

[Link](#)

4. Ustawa z dnia 11 września 2019 r. o zmianie ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji oraz niektórych innych ustaw

Ustawa wejdzie w życie z dniem 30 lipca 2020 r.

Projektowana regulacja przewiduje uproszenie i usprawnienie postępowania egzekucyjnego.

[Link](#)

Projekty

1. Projekt rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 24 października 2019 r. w sprawie szczegółowych warunków, jakim powinno odpowiadać memorandum informacyjne

Projektowane rozporządzenie służy wykonaniu upoważnienia ustawowego zawartego w art. 55 pkt 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 623, z późn. zm.), dalej zwanej „ustawą o ofercie”, w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 16 października 2019 r. o zmianie ustawy o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...). Ma ono zastąpić obecnie obowiązujące rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 8 sierpnia 2013 r. w sprawie szczegółowych warunków, jakim powinno odpowiadać memorandum informacyjne sporządzone w związku z ofertą publiczną lub ubieganiem się o dopuszczenie instrumentów finansowych do obrotu na rynku regulowanym (Dz. U. z 2013 r. poz. 988).

Konieczność uchylecia dotychczas obowiązującego rozporządzenia i wydania nowego jest związana ze zmianą brzmienia upoważnienia ustawowego wskutek nowelizacji ustawy o ofercie dokonanej ww. ustawą z dnia 16 października 2019 r. o zmianie ustawy o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych oraz niektórych innych ustaw. Wspomniana nowelizacja ustawy o ofercie jest z kolei konsekwencją rozpoczęcia stosowania w dniu 21 lipca 2019 r. rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 2017/1129 z dnia 14 czerwca 2017 r. w sprawie prospektu, który ma być publikowany w związku z ofertą publiczną papierów wartościowych lub dopuszczeniem ich do obrotu na rynku regulowanym oraz uchylecia dyrektywy 2003/71/WE (Dz.U. UE L 168 z 30.06.2017, str. 12).

Projekt rozporządzenia uwzględnia wprowadzony w ramach ww. nowelizacji obowiązek sporządzania nowego rodzaju memorandum, o którym mowa w art. 38b ust. 1 znowelizowanej ustawy o ofercie. Projekt uwzględnia również inne zmiany wynikające z nowelizacji ustawy o ofercie, m.in. w zakresie wyjątków od obowiązku sporządzenia prospektu. Oferty publiczne, które wymagały sporządzenia memorandumów na podstawie rozdziałów 2-4 i 7 uchylanego rozporządzenia nie będą już wymagały sporządzenia dokumentów lub też treść dokumentu regulowana będzie innym aktem prawnym – w tym standardami technicznymi wydanymi przez Komisję Europejską. Z kolei nowo dodany w art. 3 ustawy o ofercie ustęp 1a, w związku ze zmienionym art. 38b ust. 1 tej ustawy, wprowadza nowy typ memorandum zatwierdzanego przez Komisję Nadzoru Finansowego.

Przepisy projektowanego rozporządzenia zostały tak sformułowane, aby memorandum informacyjne zapewniało wszystkim uczestnikom rynku pełen i równy dostęp do rzetelnych i kompletnych informacji dotyczących podstawowych aspektów działalności emitenta, jego sytuacji finansowej, perspektyw rozwoju, zasad przeprowadzania subskrypcji lub sprzedaży papierów wartościowych oraz czynników ryzyka, które związane są z inwestowaniem w papiery wartościowe.

Stan: 14.05.2020 r. – projekt został skierowany do podpisu ministra.

Projekt przewiduje, że rozporządzenie wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

[Link](#)

2. Projekt rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 11 maja 2020 r. w sprawie zaniechania poboru odsetek za zwłokę od niezapłaconej w terminie daniny solidarnościowej w związku z COVID-19

Zgodnie z upoważnieniem zawartym w art. 15za ust. 3 ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych, minister właściwy do spraw finansów publicznych może, w drodze rozporządzenia, zaniechać w całości lub w części poboru odsetek za zwłokę od niewpłaconej w terminie płatności daniny solidarnościowej, o której mowa w rozdziale 6a ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1387, z późn. zm.; dalej także: „ustawa o PIT”), określając w szczególności zakres terytorialny zaniechania, okres, w którym następuje zaniechanie, i grupy obowiązanych, których dotyczy zaniechanie, mając na względzie okres obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego i stanu epidemii w związku z COVID-19 oraz skutki nimi wywołane.

Projekt przewiduje zaniechanie poboru odsetek za zwłokę naliczonych osobie fizycznej w okresie od dnia 1 maja 2020 r. do dnia 1 czerwca 2020 r. od niewpłaconej w terminie daniny solidarnościowej, w części przypadającej na dokonane w tym okresie wpłaty podlegające zaliczeniu na poczet tej daniny.

W związku z powyższym osoby fizyczne obowiązane na podstawie art. 30h ustawy o PIT do zapłaty daniny solidarnościowej, które nie zapłacą tej daniny w terminie, nie poniosą negatywnych konsekwencji finansowych z tego tytułu, pod warunkiem, że uregulują tę należność w terminie do 1 czerwca 2020 r. W przypadku gdy osoba fizyczna nie zapłaci należnej daniny solidarnościowej w terminie do 1 czerwca 2020 r., to będzie obowiązana zapłacić odsetki od niewpłaconej (w całości lub części) należności naliczone za cały okres, w którym pozostawała w zwłoce (tj. od 1 maja 2020 r.).

Zaniechanie poboru odsetek za zwłokę będzie miało zastosowanie na całym terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Zaniechanie poboru odsetek za zwłokę ułatwi podatnikom wywiązanie się z obowiązku zapłaty daniny solidarnościowej, której płatność upłynęła w dniu 30 kwietnia 2020 r.

Stan: 18.05.2020 r. – projekt znajduje się na etapie uzgodnień.

Projekt przewiduje, że rozporządzenie wejdzie w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

[Link](#)

3. Poselski projekt ustawy o dofinansowaniu kosztów stałych przedsiębiorców w warunkach zagrożenia ekonomicznego w następstwie wystąpienia COVID-19

Projektowana ustawa wprowadza możliwość uzyskania dofinansowania kosztów stałych przedsiębiorcy z budżetu państwa do kwoty nieprzekraczającej 50 tys. złotych miesięcznie przez okres 6 miesięcy. Przez koszty stałe rozumie się:

- 1) zapłatę za dostarczanie paliw gazowych lub energii;
- 2) zapłatę za świadczenie publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych;
- 3) zapłatę za zaopatrzenie w wodę lub odprowadzanie ścieków;
- 4) płatność czynszu;
- 5) ratę leasingu i składka z tytułu ubezpieczenia rzeczy od jej utraty w czasie trwania leasingu;
- 6) opłata roczna za oddanie nieruchomości gruntowej w użytkowanie wieczyste;
- 7) składki na ubezpieczenia.

Ustalono również warunek uzyskania dofinansowania, którym jest spadek sprzedaży towarów lub usług, ilościowo lub wartościowo o:

1) nie mniej niż o 20%, jako stosunek łącznych obrotów w ciągu dowolnie wskazanych 2 kolejnych miesięcy kalendarzowych, przypadających w okresie po dniu 1 lutego 2020 r. do dnia poprzedzającego dzień złożenia wniosku, w porównaniu do łącznych obrotów z analogicznych 2 kolejnych miesięcy kalendarzowych roku poprzedniego, lub

2) nie mniej niż o 30%, obliczony jako stosunek obrotów z dowolnie wskazanego miesiąca kalendarzowego, przypadającego po dniu 1 lutego 2020 r. do dnia poprzedzającego dzień złożenia wniosku w porównaniu do obrotów z miesiąca poprzedniego; za miesiąc uważa się także 30 kolejno po sobie następujących dni kalendarzowych.

Dofinansowanie kosztów stałych nie stanowi przedmiotu opodatkowania oraz jest pomocą de minimis.

Stan: 27.04.2020 r. – projekt został skierowany do I czytania w komisjach.

Projekt przewiduje, że ustawa wejdzie w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia, z mocą od 1 kwietnia 2020 roku.

[Link](#)

4. Projekt rozporządzenia Ministra Rozwoju z dnia 16 kwietnia 2020 r. w sprawie udzielania przez Polską Agencję Rozwoju Przedsiębiorczości pomocy finansowej niezwiązanej z programami operacyjnymi

Konieczność wydania aktu prawnego wynika z:

1) zmiany brzmienia przepisu upoważniającego do wydania rozporządzenia, tj. art. 6b ust. 11 ustawy z dnia 9 listopada 2000 r. o utworzeniu Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości. Zgodnie z art. 3 ustawy z dnia 4 kwietnia 2019 r. o zmianie ustawy o utworzeniu PARP przepisy rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 2 grudnia 2006 r. w sprawie udzielania przez Polską Agencję Rozwoju Przedsiębiorczości pomocy finansowej niezwiązanej z programami operacyjnymi (Dz. U. z 2018 r. poz. 315 oraz z 2019 r. poz. 2113), wydanego na podstawie art. 6b ust. 11 ustawy, zostały utrzymane w mocy na okres 18 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy zmieniającej, tj. od 22 maja 2019 r. W konsekwencji, niezbędne jest wydanie nowego rozporządzenia zastępującego dotychczas obowiązujące rozporządzenie;

2) potrzeby zapewnienia podstawy prawnej dla wdrażania instrumentów pomocy finansowej w ramach działań i programów kontynuowanych przez Agencję; 3) potrzeby

uelastycznienia obowiązujących przepisów w celu lepszej realizacji zadań i efektywniejszego wykorzystania środków finansowych.

Rekomendowanym rozwiązaniem ww. problemów jest wydanie nowego rozporządzenia w sprawie udzielania przez Polską Agencję Rozwoju Przedsiębiorczości pomocy finansowej niezwiązanej z programami operacyjnymi stanowiącego program pomocowy w rozumieniu przepisów o pomocy publicznej. W związku z powyższym proponuje się:

1) uregulowanie w niezmienionym kształcie następujących instrumentów pomocy finansowej:

- a) wsparcia na utworzenie partnerstwa,
- b) wsparcia na pokrycie wydatków związanych z realizacją działań bilateralnych między Rzeczpospolitą Polską a Królestwem Norwegii,
- c) wsparcia na rozwój współpracy,
- d) pomocy na rozwój,
- e) wsparcia na koszty operacyjne dla regionalnych instytucji finansujących,
- f) wsparcia dla startupów,
- g) finansowania kosztów usług doradczych lub szkoleniowych świadczonych dla przedsiębiorców,
- h) wsparcia w ramach Erasmusa;

2) wprowadzenie zmian w obowiązujących przepisach uelastyczniających warunki udzielania wsparcia na ich podstawie:

a) w ramach wsparcia NMF i wsparcia NMF dla kobiet - dopuszczenie możliwości realizacji projektu jedynie w zakresie opracowania innowacji albo w zakresie poniesienia wydatków w toku opracowania innowacji, jeżeli beneficjent wykaże na podstawie niezależnej ekspertyzy lub niezależnej analizy rynkowej, że opracowanie lub wdrożenie innowacji jest technicznie niemożliwe lub ekonomicznie nieopłacalne,

b) w zakresie wsparcia na uzyskanie grantu - odstąpienie od wymogu przeprowadzenia audytu wydatków i certyfikowania ich przez biegłego rewidenta, z uwagi na nadmierne obciążenia administracyjne,

3) dostosowanie do zmian legislacyjnych wynikających z wejścia w życie ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce i uchylenia ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki, siatki pojęciowej dotyczącej wykonawców usługi i partnerów przedsiębiorców w ramach międzynarodowego programu innowacyjnego (jednostki naukowe) w przepisach regulujących wsparcie w ramach bonu na współpracę w zakresie innowacji oraz wsparcie na uzyskanie grantu;

4) zmianę brzmienia przepisów regulujących wsparcie na pokrycie kosztów związanych ze świadczeniem usług Europejskiej Sieci Przedsiębiorczości oraz wsparcie na

prowadzenie punktu kontaktowego do spraw instrumentów finansowych uwzględniającą fakt, że w Komisji Europejskiej trwają obecnie prace legislacyjne nad nowymi wieloletnimi ramami finansowymi Unii Europejskiej na lata 2021–2027.

Ponadto proponuje się uchylene przepisów, które nie mają zastosowania ze względu na nieudzielanie już przez Agencję pomocy finansowej we wskazanych w nich formach i zakresie, tj. wsparcia na: na ochronę własności przemysłowej; na rozwój technostarterów; dla technostarterów; na rozwój międzynarodowej współpracy klastra; na wzmocnienie potencjału podmiotu zarejestrowanego w Krajowym Systemie Usług dla Małych i Średnich Przedsiębiorstw; na usługi informacyjne dla podmiotów zarejestrowanych w Krajowym Systemie Usług dla Małych i Średnich Przedsiębiorstw; na wdrożenie CSR; w ramach dużego bonu; w ramach bonu na innowacje oraz na powiększenie kapitału funduszu pożyczkowego.

Oczekiwanym efektem kontynuacji instrumentów wsparcia jest zwiększenie absorpcji środków dostępnych poza programami operacyjnymi, w tym w ramach inicjatyw i programów Unii Europejskiej oraz zwiększenie konkurencyjności przedsiębiorstw funkcjonujących na rynku poprzez zapewnienie finansowania projektów.

Finansowanie przedsięwzięć innowacyjnych wpłynie pozytywnie na poziom innowacyjności polskiej gospodarki oraz liczbę rozwijających się w Polsce małych i średnich przedsiębiorców. Wprowadzone zmiany uelastyczniające obowiązujące przepisy pozwolą na efektywniejsze wykorzystanie środków finansowych oraz skuteczniejszą realizację zadań.

Niewydanie rozporządzenia spowoduje brak postawy prawnej dla udzielania pomocy finansowej przez Agencję, w szczególności w ramach Norweskiego Mechanizmu Finansowego i brak możliwości wsparcia przez Agencję innych inicjatyw skierowanych do przedsiębiorców.

Stan: 30.04.2020 r. – projekt znajduje się na etapie konsultacji publicznych.

Projekt przewiduje, że rozporządzenie wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

[Link](#)

5. Projekt rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 24 kwietnia 2020 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie wniosków o wpis do rejestru agentów ubezpieczeniowych i agentów oferujących ubezpieczenia uzupełniające

W związku z ogłoszoną przez Światową Organizację Zdrowia z dniem 11 marca 2020 r. pandemią COVID-19 oraz w wyniku wprowadzenia od dnia 20 marca 2020 r. na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej stanu epidemii w związku z zakażeniami wirusem SARS-CoV-2, poprzedzonego trwającym do 19 marca 2020 r. stanem zagrożenia epidemicznego, oraz

szeregu zasad bezpieczeństwa obywateli dotyczących m.in. ograniczeń w gromadzeniu się ludności oraz przemieszczaniu się, znacznie utrudniony jest proces gromadzenia przez zakład ubezpieczeń niezbędnych dokumentów do sporządzenia wniosków o wpis lub zmianę wpisu do rejestru agentów ubezpieczeniowych i agentów oferujących ubezpieczenia uzupełniające.

Projektowane rozporządzenie, mając na uwadze konieczność zapewnienia ciągłości procesów rejestracyjnych w obszarze agentów ubezpieczeniowych i agentów oferujących ubezpieczenia uzupełniające, zakłada czasowe odformalizowanie dopuszczalnych rozporządzeniem zasad gromadzenia dokumentacji przez zakłady ubezpieczeń poprzez dopuszczenie możliwości składania wniosków do rejestru po zgromadzeniu jedynie kopii wymaganych dokumentów. W takim przypadku zakład ubezpieczeń składałaby wniosek na podstawie skanów dokumentów. Jednocześnie zakład byłby zobowiązany do uzupełnienia dokumentów w podstawowej formie (oryginał bądź kopia poświadczona za zgodność z oryginałem) w terminie 30 dni od odwołania stanu zagrożenia epidemicznego, stanu epidemii albo stanu nadzwyczajnego.

Stan: 8.05.2020 r. – projekt znajduje się na etapie opiniowania.

Projekt przewiduje, że rozporządzenie wejdzie w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

[Link](#)

6. Projekt rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 22 kwietnia 2020 r. w sprawie postępowania wierzycieli należności pieniężnych

Rozporządzenie wykonuje delegację zawartą w art. 6 § 2 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2019 r. poz. 1438, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą”, w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 11 września 2019 r. o zmianie ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 2070 z późn.zm.). Przepis ten upoważnia ministra właściwego do spraw finansów publicznych do określenia w drodze rozporządzenia: formy działań informacyjnych, o których mowa w art. 6 § 1b ustawy, przypadki, w których mogą być te działania podejmowane oraz sposób ich ewidencjonowania, mając na względzie zapewnienie efektywności tych działań, a także tryb postępowania wierzycieli należności pieniężnych przy podejmowaniu czynności zmierzających do zastosowania środków egzekucyjnych, mając na względzie zapewnienie terminowości i prawidłowości przesyłania zobowiązanemu upomnienia, o którym mowa w art. 15 § 1, a także kierowania do organu egzekucyjnego wniosków egzekucyjnych i tytułów wykonawczych.

Kluczowe, z punktu dokonywanych zmian, są zmiany regulacji w zakresie dalszego, zmienionego i kolejnego tytułu wykonawczego oraz wyłączenie do odrębnego rozporządzenia regulacji dotyczących elementów wezwania do złożenia oświadczenia o posiadanym majątku i źródłach dochodu oraz samego oświadczenia o posiadanym majątku i źródłach dochodu zobowiązanego, a także sposobu sporządzania i przekazywania do organu egzekucyjnego wniosku egzekucyjnego, tytułu wykonawczego oraz informacji, o której mowa w art. 26 § 1e ustawy.

Projektowane rozporządzenie określa formy działań informacyjnych podejmowanych przez wierzyciela wobec zobowiązanego, zmierzające do dobrowolnego wykonania obowiązku, dookreśla szczególne przypadki, w których niezwłoczne przesłanie upomnienia jest niezbędne, wskazuje obligatoryjne elementy tego upomnienia, w tym pouczenia zobowiązanego o obowiązku zawiadomienia wierzyciela o każdej zmianie adresu zamieszkania lub siedziby i konsekwencjach niewykonania tego obowiązku. Dodatkowo wprowadza w upomnieniu pouczenie zobowiązanego o obowiązku zapłaty należności pieniężnej i odsetek z tytułu niezapłacenia jej w terminie naliczonych na dzień wpłaty.

Ponadto w projekcie rozporządzenia doprecyzowano regulacje w zakresie tytułu wykonawczego, dalszego tytułu wykonawczego, zmienionego oraz kolejnego tytułu wykonawczego oraz określono tryb postępowania wierzyciela w razie utraty tytułu wykonawczego przed wszczęciem egzekucji administracyjnej.

Stan: 18.05.2020 r. – projekt znajduje się na etapie opiniowania.

Projekt przewiduje, że rozporządzenie wejdzie w życie z dniem 30 lipca 2020 r.

[Link](#)

7. Projekt rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 16 kwietnia 2020 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie wyznaczenia organów Krajowej Administracji Skarbowej do wykonywania niektórych zadań Krajowej Administracji Skarbowej oraz określenia terytorialnego zasięgu ich działania

W związku z ustanowieniem w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz.U. z 2019, poz. 1396) instytucji opłaty emisyjnej, zachodzi konieczność zmiany rozporządzenia Ministra Rozwoju i Finansów z dnia 27 lutego 2017 r. w sprawie wyznaczenia organów Krajowej Administracji Skarbowej do wykonywania niektórych zadań Krajowej Administracji Skarbowej oraz określenia terytorialnego zasięgu ich działania, poprzez dodanie do zadań Naczelnika Urzędu Skarbowego w Nowym Targu czynności

związanych z poborem opłaty emisyjnej, której wierzycielem jest Naczelnik Trzeciego Urzędu Skarbowego w Szczecinie.

Projektowane rozporządzenie przewiduje uzupełnienie wymienionych w dotychczasowym rozporządzeniu zadań Naczelnika Urzędu Skarbowego w Nowym Targu czynności związanych z poborem o opłaty emisyjne, których wierzycielem jest Naczelnik Trzeciego Urzędu Skarbowego w Szczecinie.

Stan: 14.05.2020 r. – projekt znajduje się na etapie uzgodnień.

Projekt przewiduje, że rozporządzenie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

[Link](#)

8. Projekt rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 27 kwietnia 2020 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie zakresu działania i sposobu organizacji Komitetu Standardów Rachunkowości

Komitet Standardów Rachunkowości (Komitet) działa przy Ministrze Finansów na podstawie przepisów ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2019 r. poz. 351, z późn. zm.) oraz rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 28 listopada 2001 r. w sprawie zakresu działania i sposobu organizacji Komitetu Standardów Rachunkowości (Dz. U. z 2019 r. poz. 2030). Do zakresu działania Komitetu należy w szczególności wydawanie krajowych standardów rachunkowości oraz stanowisk w problematycznych kwestiach z zakresu rachunkowości. Posiedzenia Komitetu zwołuje i prowadzi Przewodniczący. Przewodniczący może zarządzić rozpatrywanie spraw należących do właściwości Komitetu w trybie korespondencyjnego uzgadniania stanowisk. Z trybu obiegowego zostały wyłączone uchwały, których podejmowanie następuje wyłącznie na posiedzeniach. Obecny stan związany z epidemią COVID-19 uwidoczniał potrzebę zastosowania szczególnych rozwiązań pozwalających Komitetowi na zwoływanie i prowadzenie posiedzeń oraz podejmowanie uchwał za pośrednictwem nowoczesnych technologii informacyjno-komunikacyjnych, dzięki czemu zapewniona zostanie ciągłość działania Komitetu.

Proponuje się umożliwienie Komitetowi podejmowanie uchwał przy użyciu środków komunikacji elektronicznej, w tym w trybie obiegowym. Proponuje się również wprowadzenie rozwiązań umożliwiających zwoływanie i przeprowadzanie posiedzeń za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej (np. odbycie posiedzenia z wykorzystaniem programów do telekonferencji) oraz rozpatrywanie spraw należących do właściwości Komitetu w trybie obiegowym.

Stan: 6.05.2020 r. – projekt znajduje się na etapie uzgodnień.

Projekt przewiduje, że rozporządzenie wejdzie w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

[Link](#)

9. Projekt rozporządzenia Ministra Funduszy i Polityki Regionalnej z dnia 5 maja 2020 r. w sprawie udzielania pomocy na działalność badawczo-rozwojową związaną z wystąpieniem pandemii COVID-19, pomocy inwestycyjnej na infrastrukturę służącą do testowania i przygotowania do masowej produkcji produktów służących zwalczaniu pandemii COVID-19 oraz pomocy inwestycyjnej na produkcję produktów służących zwalczaniu pandemii COVID-19, w ramach programów operacyjnych na lata 2014-2020

Od dnia 4 marca 2020 r., kiedy w Polsce odnotowano pierwszy przypadek choroby COVID-19, liczba potwierdzonych przypadków zakażenia wirusem SARS-CoV-2 wzrosła do 14 006 (wg stanu na 5 maja 2020 r.). Kwarantanną objęto blisko 100 tys., nadzorem epidemiologicznym – blisko 18 tys. Podejmowane w odpowiedzi na pandemię przez władze publiczne środki prewencyjne - ograniczenie kontaktów personalnych, restrykcje w zakresie przemieszczania się, kwarantanny, zamknięcia placówek handlowych i kulturalnych itp. – mają na celu jak największe ograniczenie skali i czasu trwania kryzysu. Środki te wywierają jednak bezpośredni wpływ zarówno na popyt, jak i na podaż, istotnie oddziałując na przedsiębiorstwa i pracowników, zwłaszcza w sektorze zdrowia, turystyki, kultury, handlu detalicznego i transportu. Pandemia COVID-19 niesie coraz większe konsekwencje dla zwykłych obywateli, dla których stanowi poważne zagrożenie dla zdrowia i życia, ale także wpływa negatywnie na rozwój i podtrzymywanie więzi rodzinnych i społecznych. Rozwój pandemii ma również poważne konsekwencje dla krajowej gospodarki – ograniczenie prowadzenia działalności handlowo – usługowej, kulturalnej czy turystycznej powoduje z każdym dniem coraz większe straty w gospodarce narodowej. Wpływ na sytuację ma także przerwanie łańcuchów dostaw surowców i półproduktów oraz zmiana charakteru popytu. Skutki odczuwane są w szczególności w zakresie płynności finansowej. W przypadkach wielu przedsiębiorstw nastąpiło już ograniczenie lub zawieszenie działalności gospodarczej, planowane są redukcje zatrudnienia, narastają zatory płatnicze. W celu zatrzymania tych negatywnych trendów konieczne jest jak najszybsze zdobycie jak najszerszej wiedzy na temat funkcjonowania i mechanizmów działania wirusa w organizmie człowieka, jak i poza jego ustrojem, w celu wypracowania skutecznych metod zwalczania go w każdym środowisku. Potrzebne jest tym samym wsparcie publiczne, aby zapewnić dostępność do finansowania dla instytucji, które poprzez prowadzenie działań badawczo-rozwojowych będą

w stanie przyczynić się do wypracowania skutecznych sposobów zwalczania COVID-19, jak i tych, które będą w stanie wdrożyć wypracowane przez sektor B+R rozwiązania do produkcji. Niezbędne jest także wsparcie celem zapewnienia szybkiego dostępu (uruchomienie lub zwiększenie produkcji) do nowoczesnych narzędzi diagnostycznych, odpowiedniej ilości środków do utylizacji wirusa lub utrudniających jego rozprzestrzenianie się, środków ochrony osobistej dla służb medycznych i obywateli, w tym umożliwiających im bezpieczne wykonywanie obowiązków zawodowych.

19 marca 2020 r. Komisja Europejska przyjęła tymczasowe ramy prawne umożliwiające państwom członkowskim wykorzystanie pełnej elastyczności przewidzianej w przepisach dotyczących pomocy państwa w celu wsparcia gospodarki w kontekście pandemii COVID-19. Pozwalają one państwom członkowskim na wprowadzenie środków prawnych dla zapewnienia dostępności wystarczającej płynności na rynkach, przeciwdziałania szkodom dla przedsiębiorstw oraz zachowania ciągłości działalności gospodarczej w trakcie i po pandemii COVID-19, jak również środków prawnych umożliwiających wsparcie projektów badawczo-rozwojowych związanych z pandemią COVID-19 oraz innych istotnych dla jej zwalczania badań nad chorobami wirusowymi. Projektowane rozporządzenie tworzy podstawę prawną do udzielania pomocy publicznej dopuszczonej przez Komisję Europejską w przyjętych tymczasowych ramach prawnych. Pomoc może być udzielona w formie dotacji lub pomocy zwrotnej. Rozporządzenie przewiduje udzielanie pomocy publicznej zarówno MŚP, jak i dużym przedsiębiorcom na działalność badawczo-rozwojową związaną z pandemią COVID-19, na infrastrukturę służącą do testowania i przygotowania do masowej produkcji wyrobów służących do zwalczania pandemii COVID-19 oraz na produkcję wyrobów służących zwalczaniu pandemii COVID-19.

Pomoc może być udzielona przedsiębiorcom, którzy w dniu jej udzielenia nie znajdują się w trudnej sytuacji w rozumieniu art. 2 pkt 18 rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu (Dz. Urz. UE L 187 z 26.06.2014, str. 1, z późn. zm.) oraz przedsiębiorcom, którzy nie znajdowali się w trudnej sytuacji w dniu 31 grudnia 2019 r., ale którzy później znaleźli się w trudnej sytuacji z powodu wystąpienia pandemii COVID-19. Pomoc udzielana będzie w ramach programów operacyjnych perspektywy finansowej 2014-2020. Pomoc udzielana będzie nie później niż do dnia 31 grudnia 2020 r. Indykacyjny budżet programu pomocowego to ok. 2 mld zł, szacuje się, że wsparciem zostanie objętych ok. 1 tys. podmiotów. Jednocześnie nie ma możliwości osiągnięcia celu wprowadzenia przedmiotowej regulacji w sposób inny niż przez podjęcie właściwych działań legislacyjnych.

Stan: 15.05.2020 r. – projekt znajduje się na etapie uzgodnień.

Projekt przewiduje, że rozporządzenie wejdzie w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

[Link](#)

10. Projekt rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 17 kwietnia 2020 r. w sprawie sposobu, trybu oraz warunków prowadzenia działalności przez towarzystwa funduszy inwestycyjnych

Wydanie rozporządzenia wynika ze zmiany art. 48a ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi dokonanej ustawą z dnia 16 października 2019 r. o zmianie ustawy o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 2217). W wyniku tej zmiany został rozszerzony zakres upoważnienia. W związku z tym projektowane rozporządzenie określa szczegółowe kryteria w zakresie spełniania przez członków zarządu i rady nadzorczej towarzystw funduszy inwestycyjnych wymogów posiadania nieposzlakowanej opinii, wiedzy, kompetencji i doświadczenia oraz tryb i warunki postępowania przy dokonywaniu oceny oraz weryfikacji spełniania przez członków zarządu i rady nadzorczej stosowanych wobec nich wymogów w zakresie posiadania nieposzlakowanej opinii, wiedzy, kompetencji i doświadczenia, a także tryb i warunki postępowania w zakresie utrzymywania i doskonalenia wiedzy i kompetencji tych osób.

W pozostałym zakresie w projekcie zachowano rozwiązania dotychczasowe, zawarte w rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 29 maja 2018 r. w sprawie szczegółowych warunków technicznych i organizacyjnych dla firm inwestycyjnych, banków, o których mowa w art. 70 ust. 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, i banków powierniczych (Dz. U. poz. 1111) oraz rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 25 kwietnia 2019 r. w sprawie szczegółowych kryteriów dla członków zarządu i rady nadzorczej spółki prowadzącej rynek regulowany (Dz. U. poz. 874).

Celem projektu jest zapewnienie, aby osoby wchodzące w skład zarządu i rady nadzorczej towarzystwa funduszy inwestycyjnych posiadały cechy dające rękojmię należytego wykonywania powierzonych im obowiązków i funkcji. Przewiduje się, że nowe regulacje w konsekwencji wpłyną na prawidłowe i skuteczne, a także bardziej ostrożne i stabilne zarządzanie towarzystwem funduszy inwestycyjnych, i przyczyni się w ten sposób do zwiększenia ochrony inwestorów dokonujących inwestycji w fundusze inwestycyjne.

Stan: 21.04.2020 r. – projekt znajduje się na etapie opiniowania.

Projekt przewiduje, że rozporządzenie wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

[Link](#)

11. Projekt rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 17 kwietnia 2020 r. w sprawie określenia innego terminu podjęcia przez walne zgromadzenie spółki uchwały w sprawie polityki wynagrodzeń członków zarządu i rady nadzorczej

Projektowane rozporządzenie stanowi wykonanie upoważnienia ustawowego zawartego w art. 15zzw ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych.

Obecnie obowiązujący przepis art. 36 ust. 1 ustawy z dnia 16 października 2019 r. o zmianie ustawy o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 2217, z późn. zm.) przewiduje, że walne zgromadzenie spółki podejmuje uchwałę w sprawie polityki wynagrodzeń członków zarządu i rady nadzorczej do dnia 30 czerwca 2020 r. Przyjęty termin miał na celu umożliwienie przyjęcia polityki wynagrodzeń w ramach zwyczajnego walnego zgromadzenia zwoływanego celem zatwierdzenia sprawozdania finansowego spółki. W związku z ogłoszonym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej stanem epidemii i związanymi z tym ograniczeniami zgromadzeń, przeprowadzenie walnego zgromadzenia do dnia 30 czerwca 2020 r. mogłoby okazać się niemożliwe, a zarazem nadmiarowe w sytuacji gdzie spółki w oparciu o przepisy ww. ustawy zdecydują o przesunięciu walnego zgromadzenia zatwierdzającego sprawozdanie finansowe za rok obrotowy 2019 na termin późniejszy.

Projektowane rozporządzenie zakłada przesunięcie terminu podjęcia uchwały w sprawie polityki wynagrodzeń o dwa miesiące, co przyczyni się do wsparcia podmiotów obowiązanych w wypełnieniu obowiązku terminowego przyjęcia polityki wynagrodzeń w związku ze szczególnymi okolicznościami i warunkami funkcjonowania związanymi z ogłoszeniem stanu epidemii.

Stan: 18.05.2020 r. – projekt znajduje się na etapie Komisji Prawniczej.

Projekt przewiduje, że rozporządzenie wejdzie w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

[Link](#)

12. Projekt rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 3 kwietnia 2020 r. w sprawie szczególnego trybu postępowania przy sprzedaży zajętych ruchomości ulegających szybkiemu zepsuciu oraz przechowywaniu i sprzedaży zajętych kosztowności

Materia uregulowana w projekcie rozporządzenia obecnie unormowana jest rozporządzeniem Ministra Finansów z dnia 20 maja 2014 r. w sprawie trybu postępowania przy sprzedaży zajętych ruchomości ulegających szybkiemu zepsuciu oraz przechowywaniu i sprzedaży niektórych ruchomości (Dz. U. 2016 r. poz. 1023). Potrzeba wydania nowego rozporządzenia podyktowana jest zmianą z dniem 30 lipca 2020 r. delegacji ustawowej, o której mowa w art. 109 § 1 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, zwanej dalej „ustawą”, wprowadzoną ustawą z dnia 11 września 2019 r. o zmianie ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 2070), zwanej dalej „ustawą zmieniającą”.

Projekt rozporządzenia zawiera zmiany w zakresie szczególnego trybu sprzedaży ruchomości ulegających szybkiemu zepsuciu i kosztowności i praktyczne zmiany w zakresie przechowywania zajętych kosztowności. W pozostałym zakresie utrzymuje się dotychczasowy stan, określony w obowiązującym rozporządzeniu. Regulowana przedmiotowym projektem materia dotyczy wyłącznie sprzedaży egzekucyjnej, a zatem sprzedaży dokonywanej przez organ egzekucyjny.

W zakresie szczególnego trybu postępowania przy sprzedaży ruchomości ulegających szybkiemu zepsuciu wprowadzono zasadę, zgodnie z którą przed przystąpieniem do sprzedaży, organ egzekucyjny, dokona wyboru takiej formy sprzedaży, o której mowa w art. 105 § 1 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, która zapewni niezwłoczną sprzedaż i uzyskanie, jak najkorzystniejszej ceny nabycia. Organ egzekucyjny będzie podawał do publicznej wiadomości informację o zamiarze sprzedaży tych ruchomości, wskazując w której formie ruchomości te będą sprzedawane. Utrzymuje się zasadę, zgodnie z którą organ egzekucyjny zwraca zobowiązanemu ruchomości, które nie mogą być dopuszczone do użytku lub spożycia na podstawie odrębnych przepisów. Zwrot zobowiązanemu ruchomości dotyczy również ruchomości niesprzedanych. Taka regulacja jest racjonalna. Jeżeli bowiem cel egzekucji nie został osiągnięty poprzez szybką sprzedaż zajętych ruchomości bezpośrednio po ich zajęciu, należy zwrócić zobowiązanemu ruchomości zanim ulegną one zepsuciu. Wprowadzono nieznaczne zmiany w trybie postępowania organu egzekucyjnego przy przechowywaniu zajętych kosztowności. Dotychczas organ egzekucyjny po zajęciu kosztowności i dokonaniu ich opisu, miał obowiązek zabezpieczenia kosztowności poprzez włożenie ich

do koperty, wraz z egzemplarzem protokołu zajęcia. Koperta z podpisami i odciskiem imiennej pieczęci, składana była do kasy pancерnej lub skrytki bankowej będącej w wyłącznej dyspozycji organu egzekucyjnego. Nie zawsze jednak jest możliwe włożenie zajętej kosztowności do koperty z uwagi na jej rozmiary (np. figurka z bursztynu o znacznych rozmiarach). Wprowadzono zatem praktyczne zmiany polegające na tym, że kosztowności po ich zajęciu i opisie, będą wkładane do koperty, o ile to będzie możliwe. Kosztowności włożone do koperty, jak i te których do koperty nie można było włożyć niezwłocznie będą składane do kasy pancерnej albo skrytki bankowej będącej w dyspozycji organu egzekucyjnego. Powyższy fakt znajdzie odzwierciedlenie w protokole zajęcia ruchomości przechowywanym w aktach egzekucyjnych. Organ egzekucyjny będzie dokonywał wyboru formy sprzedaży, o której mowa w art. 105 § 1 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, mając na celu uzyskanie jak najkorzystniejszej ceny. Tu kryterium niezwłocznej sprzedaży, odmiennie niż przy sprzedaży ruchomości ulegających szybkiemu zepsuciu, nie będzie miało zastosowania. Do publicznej wiadomości będzie podawana informacja o zamiarze sprzedaży zajętych kosztowności i forma, w której będą one sprzedawane.

Stan: 10.04.2020 r. – projekt znajduje się na etapie opiniowania.

Projekt przewiduje, że rozporządzenie wejdzie w życie z dniem 30 lipca 2020 r.

[Link](#)

13. Projekt rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 3 kwietnia 2020 r. w sprawie wstrzymania administracyjnych postępowań egzekucyjnych należności pieniężnych

Ustawa z dnia 27 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 568) wprowadziła do ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych upoważnienie dla Rady Ministrów do wydania rozporządzenia, na mocy którego mogą zostać wstrzymane administracyjne postępowania egzekucyjne należności pieniężnych na czas obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii ogłoszonego w związku z zagrożeniem COVID-19.

Celem wydania projektowanego rozporządzenia Rady Ministrów jest ochrona zobowiązanych, wobec których jest prowadzone administracyjne postępowanie

egzekucyjne, w okresie obowiązywania stanu epidemii ogłoszonego w związku z zakażeniami wirusem SARS-CoV-2 albo ogłoszonego bezpośrednio po nim stanu zagrożenia epidemicznego w związku z tymi zakażeniami. W związku z wprowadzeniem stanu epidemii zostały wprowadzone liczne ograniczenia w zakresie prowadzenia działalności gospodarczej i zarobkowej. Dalsze prowadzenie postępowania egzekucyjnego do majątku zobowiązanego, który nie może prowadzić działalności zarobkowej czy gospodarczej w związku z ogłoszeniem stanu epidemii i stanu zagrożenia epidemicznego mogłoby doprowadzić do pozbawienia tego zobowiązanego niezbędnych zasobów do zabezpieczenia funkcjonowania w tym okresie czy też podjęcia działalności po upływie tego okresu. Z powyższego względu jest konieczne, aby Rada Ministrów na mocy rozporządzenia wstrzymała administracyjne postępowania egzekucyjne należności pieniężnych.

Projekt rozporządzenia przewiduje wstrzymanie określonych w nim administracyjnych postępowań egzekucyjnych z mocy samego prawa na terytorium całego kraju, od momentu jego wejścia w życie do odwołania stanu epidemii w związku z zakażeniami wirusem SARS-CoV-2 bądź stanu zagrożenia epidemicznego w związku z tymi zakażeniami, jeżeli ten stan zostanie ogłoszony bezpośrednio po stanie epidemii.

Wstrzymaniu będą podlegały administracyjne postępowania egzekucyjne należności pieniężnych za wyjątkiem tych, które dotyczą:

- kar pieniężnych wymierzanych na podstawie ustawy 6 września 2001 r. – Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2019 r. poz. 499, z późn. zm.), ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (Dz. U. z 2019 r. poz. 1239, z późn. zm.) oraz ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych,

- grzywien nakładanych w drodze mandatu karnego, do których stosuje się przepisy ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. z 2019 r. poz. 1120, z późn. zm.).

Stan: 5.05.2020 r. – projekt znajduje się na etapie opiniowania.

Projekt przewiduje, że rozporządzenie wejdzie w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

[Link](#)

14. Projekt ustawy z dnia 19 marca 2020 r. o zmianie ustawy – Prawo bankowe i niektórych innych ustaw

Celem projektu jest dokonanie zmian w krajowym porządku prawnym w związku z wejściem w życie regulacji prawnych Unii Europejskiej dotyczących wymogów kapitałowych dla instytucji finansowych, tzw. pakietu CRD V/CRR II, który obejmuje:

- dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/878 z dnia 20 maja 2019 r. zmieniającą dyrektywę 2013/36/UE w odniesieniu do podmiotów zwolnionych, finansowych spółek holdingowych, finansowych spółek holdingowych o działalności mieszanej, wynagrodzeń, środków i uprawnień nadzorczych oraz środków ochrony kapitału (Dz. Urz. UE L 150 z 07.06.2019, str. 253), zwaną dalej „dyrektywą CRD V”,
- rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/876 z dnia 20 maja 2019 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do wskaźnika dźwigni, wskaźnika stabilnego finansowania netto, wymogów w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, ryzyka kredytowego kontrahenta, ryzyka rynkowego, ekspozycji wobec kontrahentów centralnych, ekspozycji wobec przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania, dużych ekspozycji, wymogów dotyczących sprawozdawczości i ujawniania informacji, a także rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 150 z 7.06.2019, str. 1), zwane dalej „rozporządzeniem CRR II”.

Dyrektywa CRD V oraz rozporządzenie CRR II stanowią elementy pakietu legislacyjnego obejmującego również zmiany:

- dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2019/879/UE z dnia 20 maja 2019 r. zmieniającej dyrektywę 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. w odniesieniu do zdolności do pokrycia strat i dokapitalizowania instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz dyrektywę 98/26/WE2012 (Dz. Urz. UE L 150 z 07.06.2019, str. 296) oraz
- rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/877 z dnia 20 maja 2019 r. zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 806/2014 w odniesieniu do zdolności do pokrycia strat i dokapitalizowania instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych (Dz. Urz. UE L 150 z 07.06.2019, str. 226).

Pakiet ten jest wynikiem reformy przeprowadzonej przez UE polegającej na zmianie ram regulacyjnych w zakresie usług finansowych. Zmiany zostały przeprowadzone w odpowiedzi na kryzys finansowy, który rozpoczął się w latach 2007– 2008, i stanowią odzwierciedlenie standardów uzgodnionych na szczeblu międzynarodowym. Celem dyrektywy CRD V oraz rozporządzenia CRR II jest uzupełnienie programu reform o rozwiązania wypracowane przez podmioty odpowiedzialne za ustanawianie ogólnościatowych standardów, tj. Bazylejski Komitet Nadzoru Bankowego i Radę Stabilności Finansowej.

Rekomendowanym (koniecznym) rozwiązaniem jest inicjatywa legislacyjna, która prowadzi do implementacji dyrektywy CRD V. Główne zmiany wynikające z dyrektywy CRD V implikują wprowadzenie:

- przepisów dotyczących zatwierdzania finansowych spółek holdingowych i finansowych spółek holdingowych o działalności mieszanej. Finansowe spółki holdingowe i finansowe spółki holdingowe o działalności mieszanej mogą być jednostkami dominującymi grup bankowych i stosowanie wymogów ostrożnościowych jest wymagane na podstawie skonsolidowanej sytuacji takich spółek holdingowych. Ponieważ instytucja kontrolowana przez takie spółki holdingowe nie zawsze jest w stanie zapewnić spełnienie wymogów na zasadzie skonsolidowanej w całej grupie, konieczne jest, aby niektóre finansowe spółki holdingowe i finansowe spółki holdingowe o działalności mieszanej zostały objęte bezpośrednim zakresem uprawnień nadzorczych w celu zapewnienia spełnienia wymogów na zasadzie skonsolidowanej. W związku z tym wprowadzona zostanie procedura zatwierdzania działalności oraz bezpośrednio uprawnienia nadzorcze w odniesieniu do niektórych finansowych spółek holdingowych i finansowych spółek holdingowych o działalności mieszanej, aby zapewnić bezpośrednią odpowiedzialność takich spółek holdingowych za zapewnienie spełniania skonsolidowanych wymogów ostrożnościowych bez obejmowania tych spółek dodatkowymi wymogami ostrożnościowymi mającymi zastosowanie na zasadzie indywidualnej; obowiązku posiadania pośredniej unijnej jednostki dominującej w przypadku, gdy co najmniej dwie instytucje z siedzibą w Unii wchodzi w skład tej samej grupy z państwa trzeciego, a całkowita wartość aktywów w Unii grupy z państwa trzeciego wynosi co najmniej 40 mld euro;

- standardowej metodyki i uproszczonej standardowej metodyki oceny ryzyka stopy procentowej (oprócz dotychczas funkcjonującego systemu zarządzania ryzykiem);

- zwolnienia małych instytucji oraz pracowników otrzymujących niskie wynagrodzenie zmienne ze stosowania polityki wynagrodzeń. W celu zapewnienia zbieżności praktyk nadzorczych oraz wspierania równych warunków prowadzenia działalności przez instytucje i odpowiednią ochronę deponentów, inwestorów i konsumentów w Unii, doprecyzowano zasady stosowania polityki wynagrodzeń poprzez zdefiniowanie kategorii pracowników, których działalność zawodowa ma istotny wpływ na profil ryzyka instytucji oraz wskazano kryteria na potrzeby identyfikacji podmiotów podlegających obowiązkowi sporządzenia i stosowania polityki wynagrodzeń. Uznano bowiem, że wymogi dotyczące odroczenia wypłaty i wypłaty w instrumentach są zbyt uciążliwe i niewspółmierne do korzyści osiągniętych pod względem ostrożnościowym w przypadku stosowania tych wymogów w odniesieniu do małych instytucji. Stwierdzono także, że koszty związane ze stosowaniem tych wymogów przekraczają korzyści osiągnięte pod względem ostrożnościowym w przypadku pracowników otrzymujących niskie wynagrodzenie zmienne, gdyż taka wysokość wynagrodzenia zmiennego nie stwarza dla tych pracowników żadnych zachęt do podejmowania nadmiernego ryzyka lub zachęty te są niewielkie;

- obowiązku dostarczenia przez podmiot składający wniosek o zezwolenie na utworzenie banku, oprócz dotychczas wymaganych dokumentów, także informacji o podmiotach należących do tej samej grupy kapitałowej oraz o powiązaniach w ramach grupy;
- upoważnienia dla Komisji Nadzoru Finansowego do odwołania członka rady nadzorczej lub zarządu banku, finansowej spółki holdingowej i finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej oraz członka zarządu domu maklerskiego, w przypadku gdy dana osoba nie spełnia wymogów niezbędnych do pełnienia danej funkcji;
- umożliwienia organowi nadzoru nałożenia na podmiot nadzorowany dodatkowych obowiązków sprawozdawczych lub zwiększenia ich częstotliwości. Dodatkowe obowiązki będą mogły być nałożone tylko w przypadku gdy będą odpowiednie i proporcjonalne z punktu widzenia celu, w którym będą wymagane, a żądane informacje nie będą mogły być tożsame z informacjami przekazywanymi z innych tytułów;
- rozszerzenia katalogu podmiotów, którym udzielenie określonych informacji nie stanowi naruszenia tajemnicy zawodowej;
- uelastycznienia bufora ryzyka systemowego – dotychczas mógł zostać nałożony na sektor finansowy lub jego podzbiór; po zmianach dodatkowo będzie możliwość ustanowienia bufora albo na wszystkie ekspozycje albo na określony podzbiór ekspozycji. Dzięki tej zmianie łatwiejsze stanie się dopasowanie narzędzia do zidentyfikowanego ryzyka systemowego. Ponadto nowa regulacja wprowadza algorytm służący do wyliczenia bufora ryzyka systemowego;
- zmiany maksymalnego poziomu bufora innej instytucji o znaczeniu systemowym (O-SII) z 2% do 3%. Ponadto, za zgodą Komisji Europejskiej, będzie możliwość ustanowienia bufora O-SII w wysokości przekraczającej 3%;
- w odniesieniu do bufora globalnych instytucji o znaczeniu systemowym (G-SII) – rozszerzenia dotychczasowej definicja G-SII przez dodanie przepisu, zgodnie z którym G-SII jest też grupa, na której czele stoi unijna instytucja dominująca, unijna dominująca finansowa spółka holdingowa lub unijna dominująca finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej. Ponadto wprowadza się dodatkową metodę identyfikacji G-SII, której dodatkowy łączny wynik może przyczynić się do przeniesienia G-SII z wyższej do niższej kategorii;
- ograniczenia dotyczącego wypłat zysków w razie niespełniania wymogu bufora wskaźnika dźwigni. W związku z tym niezbędne będzie wprowadzenie zmian w zakresie: – ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2019 r. poz. 2357, z późn. zm.), – ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o Banku Gospodarstwa Krajowego (Dz. U. z 2019 r. poz. 2144, z późn. zm.), – ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2020 r. poz. 89, z późn. zm.), – ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o

nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2020 r. poz. 180 i 284), – ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o nadzorze makroostrożnościowym nad systemem finansowym i zarządzaniu kryzysowym w systemie finansowym (Dz. U. z 2019 r. poz. 483).

Stan: 9.04.2020 r. – projekt znajduje się na etapie opiniowania.

Projekt przewiduje, że ustawa wejdzie w życie z dniem 29 grudnia 2020 r., z wyjątkami.

[Link](#)

15. Projekt rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 2 kwietnia 2020 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie kapitału wewnętrznego, systemu zarządzania ryzykiem, programu oceny nadzorczej oraz badania i oceny nadzorczej, a także polityki wynagrodzeń w domu maklerskim

Celem projektu jest dokonanie niezbędnych zmian w krajowym porządku prawnym w związku z wejściem w życie regulacji prawnych Unii Europejskiej dotyczących wymogów kapitałowych dla instytucji finansowych, tzw. pakietu CRD V/CRR II, który obejmuje:

- dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/878 z dnia 20 maja 2019 r. zmieniającą dyrektywę 2013/36/UE w odniesieniu do podmiotów zwolnionych, finansowych spółek holdingowych, finansowych spółek holdingowych o działalności mieszanej, wynagrodzeń, środków i uprawnień nadzorczych oraz środków ochrony kapitału, zwaną dalej „dyrektywą CRD V”;

- rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/876 z dnia 20 maja 2019 r. zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do wskaźnika dźwigni, wskaźnika stabilnego finansowania netto, wymogów w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, ryzyka kredytowego kontrahenta, ryzyka rynkowego, ekspozycji wobec kontrahentów centralnych, ekspozycji wobec przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania, dużych ekspozycji, wymogów dotyczących sprawozdawczości i ujawniania informacji, a także rozporządzenie (UE) nr 648/2012, zwane dalej „rozporządzeniem CRR II”.

Dyrektywa CRD V oraz rozporządzenie CRR II stanowią elementy pakietu legislacyjnego obejmującego również zmiany rozporządzenia (UE) nr 806/2014 (rozporządzenie w sprawie jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub rozporządzenie w sprawie SRM) i dyrektywy 2014/59/UE (dyrektywa w sprawie naprawy oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków lub BRRD). Pakiet ten jest wynikiem gruntownej reformy przeprowadzonej przez UE, która dotyczyła zmiany ram regulacyjnych w zakresie usług finansowych w celu zwiększenia odporności instytucji kredytowych lub firm inwestycyjnych prowadzących działalność w sektorze

finansowym UE. Zmiany zostały przeprowadzone w odpowiedzi na kryzys finansowy, który rozpoczął się w latach 2007–2008, i stanowią odzwierciedlenie standardów uzgodnionych na szczeblu międzynarodowym. Mimo, że wspomniane reformy zwiększyły stabilność i odporność systemu finansowego na wiele rodzajów możliwych przyszłych kryzysów, nie rozwiązały one jednak w sposób kompleksowy wszystkich zidentyfikowanych problemów. Celem dyrektywy CRD V oraz rozporządzenia CRR II jest zatem uzupełnienie programu reform poprzez usunięcie pozostałych niedociągnięć i wdrożenie pewnych niezrealizowanych jeszcze elementów reformy, które mają zasadnicze znaczenie dla zapewnienia odporności instytucji, ale które to elementy zostały dopiero niedawno sfinalizowane przez podmioty odpowiedzialne za ustanawianie ogólnosięwiatowych standardów, tj. Bazylejski Komitet Nadzoru Bankowego i Radę Stabilności Finansowej, m.in.: wiążącego wskaźnika dźwigni lub wskaźnika stabilnego finansowania netto.

Rekomendowanym rozwiązaniem zw. z implementacją dyrektywy CRD V jest inicjatywa legislacyjna, która prowadzi do zbliżenia krajowych regulacji w UE.

Stan: 27.04.2020 r. – projekt znajduje się na etapie konsultacji publicznych.

Projekt przewiduje, że rozporządzenie wejdzie w życie z dniem 29 grudnia 2020 r., z wyjątkami.

[Link](#)

16. Projekt rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 2 kwietnia 2020 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie systemu zarządzania ryzykiem i systemu kontroli wewnętrznej, polityki wynagrodzeń oraz szczegółowego sposobu szacowania kapitału wewnętrznego w bankach

Celem projektu jest dokonanie niezbędnych zmian w krajowym porządku prawnym w związku z wejściem w życie regulacji prawnych Unii Europejskiej dotyczących wymogów kapitałowych dla instytucji finansowych, tzw. pakietu CRD V/CRR II, który obejmuje:

- dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/878 z dnia 20 maja 2019 r. zmieniającej dyrektywę 2013/36/UE w odniesieniu do podmiotów zwolnionych, finansowych spółek holdingowych, finansowych spółek holdingowych o działalności mieszanej, wynagrodzeń, środków i uprawnień nadzorczych oraz środków ochrony kapitału, zwaną dalej „dyrektywą CRD V”;

- rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/876 z dnia 20 maja 2019 r. zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do wskaźnika dźwigni, wskaźnika stabilnego finansowania netto, wymogów w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, ryzyka kredytowego kontrahenta, ryzyka rynkowego, ekspozycji wobec kontrahentów centralnych, ekspozycji wobec

przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania, dużych ekspozycji, wymogów dotyczących sprawozdawczości i ujawniania informacji, a także rozporządzenie (UE) nr 648/2012, zwane dalej „rozporządzeniem CRR II”.

Dyrektywa CRD V oraz rozporządzenie CRR II stanowią elementy pakietu legislacyjnego obejmującego również zmiany rozporządzenia (UE) nr 806/2014 (rozporządzenie w sprawie jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub rozporządzenie w sprawie SRM) i dyrektywy 2014/59/UE (dyrektywa w sprawie naprawy oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków lub BRRD). Pakiet ten jest wynikiem gruntownej reformy przeprowadzonej przez UE, która dotyczyła zmiany ram regulacyjnych w zakresie usług finansowych w celu zwiększenia odporności instytucji kredytowych lub firm inwestycyjnych prowadzących działalność w sektorze finansowym UE. Zmiany zostały przeprowadzone w odpowiedzi na kryzys finansowy, który rozpoczął się w latach 2007–2008, i stanowią odzwierciedlenie standardów uzgodnionych na szczeblu międzynarodowym. Mimo, że wspomniane reformy zwiększyły stabilność i odporność systemu finansowego na wiele rodzajów możliwych przyszłych kryzysów, nie rozwiązały one jednak w sposób kompleksowy wszystkich zidentyfikowanych problemów. Celem dyrektywy CRD V oraz rozporządzenia CRR II jest zatem uzupełnienie programu reform poprzez usunięcie pozostałych niedociągnięć i wdrożenie pewnych niezrealizowanych jeszcze elementów reformy, które mają zasadnicze znaczenie dla zapewnienia odporności instytucji, ale które to elementy zostały dopiero niedawno sfinalizowane przez podmioty odpowiedzialne za ustanawianie ogólnoświatowych standardów, tj. Bazylejski Komitet Nadzoru Bankowego i Radę Stabilności Finansowej, m.in.: wiążącego wskaźnika dźwigni lub wskaźnika stabilnego finansowania netto.

Rekomendowanym rozwiązaniem zw. z implementacją dyrektywy CRD V jest inicjatywa legislacyjna, która prowadzi do zbliżenia krajowych regulacji w UE.

Stan: 27.04.2020 r. – projekt znajduje się na etapie konsultacji publicznych.

Projekt przewiduje, że rozporządzenie wejdzie w życie z dniem 29 grudnia 2020 r., z wyjątkami.

[Link](#)

17. Projekt rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 27 marca 2020 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie kryteriów i sposobu przeprowadzania badania i oceny nadzorczej w bankach

Celem projektu jest dokonanie niezbędnych zmian w krajowym porządku prawnym w związku z wejściem w życie regulacji prawnych Unii Europejskiej dotyczących wymogów kapitałowych dla instytucji finansowych, tzw. pakietu CRD V/CRR II, który obejmuje:

- dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/878 z dnia 20 maja 2019 r. zmieniającą dyrektywę 2013/36/UE w odniesieniu do podmiotów zwolnionych, finansowych spółek holdingowych, finansowych spółek holdingowych o działalności mieszanej, wynagrodzeń, środków i uprawnień nadzorczych oraz środków ochrony kapitału, zwaną dalej „dyrektywą CRD V”;

- rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/876 z dnia 20 maja 2019 r. zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do wskaźnika dźwigni, wskaźnika stabilnego finansowania netto, wymogów w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, ryzyka kredytowego kontrahenta, ryzyka rynkowego, ekspozycji wobec kontrahentów centralnych, ekspozycji wobec przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania, dużych ekspozycji, wymogów dotyczących sprawozdawczości i ujawniania informacji, a także rozporządzenie (UE) nr 648/2012, zwane dalej „rozporządzeniem CRR II”.

Dyrektywa CRD V oraz rozporządzenie CRR II stanowią elementy pakietu legislacyjnego obejmującego również zmiany rozporządzenia (UE) nr 806/2014 (rozporządzenie w sprawie jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub rozporządzenie w sprawie SRM) i dyrektywy 2014/59/UE (dyrektywa w sprawie naprawy oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków lub BRRD). Pakiet ten jest wynikiem gruntownej reformy przeprowadzonej przez UE, która dotyczyła zmiany ram regulacyjnych w zakresie usług finansowych w celu zwiększenia odporności instytucji kredytowych lub firm inwestycyjnych prowadzących działalność w sektorze finansowym UE. Zmiany zostały przeprowadzone w odpowiedzi na kryzys finansowy, który rozpoczął się w latach 2007–2008, i stanowią odzwierciedlenie standardów uzgodnionych na szczeblu międzynarodowym. Mimo, że wspomniane reformy zwiększyły stabilność i odporność systemu finansowego na wiele rodzajów możliwych przyszłych kryzysów, nie rozwiązały one jednak w sposób kompleksowy wszystkich zidentyfikowanych problemów.

Celem dyrektywy CRD V oraz rozporządzenia CRR II jest zatem uzupełnienie programu reform poprzez usunięcie pozostałych niedociągnięć i wdrożenie pewnych niezrealizowanych jeszcze elementów reformy, które mają zasadnicze znaczenie dla zapewnienia odporności instytucji, ale które to elementy zostały dopiero niedawno sfinalizowane przez podmioty odpowiedzialne za ustanawianie ogólnosięwiatowych standardów, tj. Bazylejski Komitet Nadzoru Bankowego i Radę Stabilności Finansowej, m.in.: wiążącego wskaźnika dźwigni lub wskaźnika stabilnego finansowania netto. Rekomendowanym rozwiązaniem zw. z implementacją dyrektywy CRD V jest inicjatywa legislacyjna, która prowadzi do zbliżenia krajowych regulacji w UE.

Stan: 9.04.2020 r. – projekt znajduje się na etapie opiniowania.

Projekt przewiduje, że rozporządzenie wejdzie w życie z dniem 29 grudnia 2020 r., z wyjątkami.

[Link](#)

18. Projekt rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 2 kwietnia 2020 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie identyfikatorów i numerów rozliczeniowych nadawanych niektórym usług płatniczych oraz unikatowych identyfikatorów nadawanych rachunkom płatniczym prowadzonym przez tych dostawców

Rozporządzenie stanowi wykonanie przewidzianego w art. 4a ust. 5 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych upoważnienia dla ministra właściwego do spraw instytucji finansowych do określenia, po zasięgnięciu opinii Prezesa NBP, sposobu nadawania unikatowych identyfikatorów rachunkom płatniczym prowadzonym przez dostawców usług płatniczych niebędących bankami, uczestniczącym w systemach płatności, sposobu nadawania numerów rozliczeniowych tym dostawcom, szczegółowego zakresu oraz sposobu przekazywania przez tych dostawców informacji do NBP w celu nadania numerów rozliczeniowych, a także sposobu nadawania dostawcom usług płatniczych identyfikatorów dostawcy.

Zmiana rozporządzenia Ministra Rozwoju i Finansów z dnia 5 lipca 2017 r. w sprawie identyfikatorów i numerów rozliczeniowych nadawanych niektórym dostawcom usług płatniczych oraz unikatowych identyfikatorów nadawanych rachunkom płatniczym prowadzonym przez tych dostawców (Dz. U. poz. 1360) wynika z potrzeby doprecyzowania postępowania z numerami rozliczeniowymi i unikatowymi identyfikatorami rachunków płatniczych w przypadku zastosowania instrumentów przymusowej restrukturyzacji, o których mowa w art. 110 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowanych depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji (Dz. U. z 2019 r. poz. 795, z późn. zm.), tj. przejęcia przedsiębiorstwa lub utworzenia instytucji pomostowej.

Wprowadzenie przepisów umożliwiających przejęcie identyfikatorów i numerów rozliczeniowych dostawców prowadzących rachunki płatnicze i uczestniczących w systemach płatności przez podmiot przejmujący lub instytucję pomostową w przypadku zastosowania instrumentów przymusowej restrukturyzacji, o których mowa w art. 110 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowanych depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji.

Stan: 7.04.2020 r. – projekt znajduje się na etapie opiniowania.

Projekt przewiduje, że rozporządzenie wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

[Link](#)

19. Projekt rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 20 marca 2020 r. w sprawie wyznaczenia organu do prowadzenia systemu teleinformatycznego przeznaczonego do przekazywania tytułów wykonawczych i innych dokumentów do naczelnika urzędu skarbowego

Ustawa z dnia 11 września 2019 r. o zmianie ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 2070) wprowadza nowe zasady w zakresie sposobu przekazywania tytułów wykonawczych i innych dokumentów do organu egzekucyjnego. Wskazany projekt zakłada, że podstawowym sposobem przekazywania tytułów wykonawczych do organu egzekucyjnego będzie droga elektroniczna, przy czym wnioski egzekucyjne, tytuły wykonawcze lub informacje, o których mowa w art. 26 § 1e ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji będą przekazywane do naczelnika urzędu skarbowego za pośrednictwem dedykowanego systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 26aa ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji. Przepis ten stanowi, że system teleinformatyczny prowadzony będzie przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej. Ustawa przewiduje również możliwość wyznaczenia w drodze rozporządzenia innego organu Krajowej Administracji Skarbowej do prowadzenia tego systemu.

Rekomenduje się wyznaczenie Dyrektora Izby Administracji Skarbowej w Szczecinie jako organu właściwego do prowadzenia systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 26aa ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji. Przy wyborze Dyrektora Izby Administracji Skarbowej w Szczecinie kierowano się dotychczasowym doświadczeniem pracowników tej izby w zakresie pełnienia roli Centrum Kompetencyjnego Egzekucji Administracyjnej. Ponadto wzięto po uwagę, że pracownicy tej jednostki posiadają niezbędne kompetencje i biorą czynny udział m.in. w projektach przygotowujących programy informatyczne wspomagające pracę organów egzekucyjnych.

Stan: 23.04.2020 r. – projekt znajduje się na etapie opiniowania.

Projekt przewiduje, że rozporządzenie wejdzie w życie z dniem 30 lipca 2020 r.

[Link](#)

20. Projekt rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 31 marca 2020 r. w sprawie określenia innych terminów obowiązków sprawozdawczych i informacyjnych

Rozporządzenie wykonuje upoważnienie zawarte w art. 15zzg ust. 1 ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. poz. 374 i 568)

Obowiązujące przepisy nakładają na podmioty nadzorowane przez Komisję Nadzoru Finansowego szereg obowiązków informacyjnych i sprawozdawczych; określają również terminy sporządzenia poszczególnych danych lub dokumentów oraz ich przekazania organowi nadzoru. W przypadku niedopełnienia tych obowiązków przewidziane są sankcje administracyjne.

Wypełnianie tych obowiązków informacyjnych może być szczególnie utrudnione w okresie stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii, tym bardziej, że niektóre sprawozdania muszą być wcześniej zaopiniowane przez biegłych rewidentów. W związku z tym istnieje konieczność określenia innych terminów przekazania przez podmioty nadzorowane poszczególnych danych lub dokumentów. Projektowane rozwiązanie ma przejściowo przyczynić się do wsparcia podmiotów w wypełnianiu obowiązków informacyjnych i sprawozdawczych wynikających z właściwych ustaw przez dostosowanie terminów ich wykonania do szczególnych okoliczności i warunków funkcjonowania związanych z ogłoszeniem stanu epidemicznego lub epidemii.

Przedłużenie terminów określonych w następujących aktach prawnych:

- 1) ustawie z dnia z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 2214);
- 2) ustawie z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (Dz. U. z 2020 r. poz. 95);
- 3) ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowym (Dz. U. z 2020 r. poz. 89, z późn. zm.);
- 4) ustawie z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 2412, z późn. zm.);
- 5) ustawie z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. z 2019 r. poz. 659, z późn. zm.);
- 6) ustawie z dnia 5 sierpnia 2015 r. o nadzorze makroostrożnościowym nad systemem finansowym i zarządzaniu kryzysowym w systemie finansowym (Dz. U. z 2019 r. poz. 483);

- 7) ustawie dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Dz. U. z 2019 poz. 381, z późn. zm.);
- 8) ustawie z dnia 9 października 2015 r. o wsparciu kredytobiorców, którzy zaciągnęli kredyt mieszkaniowy i znajdują się w trudnej sytuacji finansowej (Dz. U. z 2019 r. poz. 2138);
- 9) ustawie z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji (Dz. U. z 2019 r. poz. 795, z późn. zm.);
- 10) rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 28 listopada 2003 r. w sprawie sprawozdania z działalności Polskiego Biura Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. Nr 211, poz. 2059);
- 11) rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 23 kwietnia 2004 r. w sprawie sposobu, zakresu i terminów przekazywania przez podmioty uczestniczące w rozliczeniach pieniężnych i rozrachunkach międzybankowych danych niezbędnych do dokonywania przez Narodowy Bank Polski oceny funkcjonowania rozliczeń pieniężnych i rozrachunków międzybankowych (Dz. U. poz. 1139);
- 12) rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 29 kwietnia 2016 r. w sprawie dodatkowych sprawozdań finansowych i statystycznych zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji (Dz. U. z 2018 r. poz. 392);
- 13) rozporządzenia Ministra Rozwoju i Finansów z dnia 25 stycznia 2017 r. w sprawie nadania statutu Bankowemu Funduszowi Gwarancyjnemu (Dz. U. z 2017 r. poz. 203);
- 14) rozporządzeniu Ministra Rozwoju i Finansów z dnia 8 maja 2017 r. w sprawie danych i informacji przekazywanych przez podmioty prowadzące depozyt papierów wartościowych, system rejestracji instrumentów finansowych niebędących papierami wartościowymi oraz system rozrachunku (Dz. U. poz. 948);
- 15) rozporządzeniu Ministra Rozwoju i Finansów z dnia 28 czerwca 2017 r. w sprawie okresowych sprawozdań oraz bieżących informacji dotyczących działalności i sytuacji finansowej towarzystw funduszy inwestycyjnych i funduszy inwestycyjnych dostarczanych przez te podmioty Komisji Nadzoru Finansowego (Dz. U. poz. 1285);
- 16) rozporządzeniu Ministra Rozwoju i Finansów z dnia 28 lipca 2017 r. w sprawie sprawozdań spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych oraz Krajowej Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo-Kredytowej (Dz. U. poz. 1455);
- 17) rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 29 marca 2018 r. w sprawie informacji bieżących i okresowych przekazywanych przez emitentów papierów wartościowych oraz warunków uznawania za równoważne informacji wymaganych przepisami prawa państwa niebędącego państwem członkowskim (Dz. U. poz. 757);
- 18) rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 6 lutego 2019 r. w sprawie sprawozdania z działalności brokerskiej (Dz.U. z 2019 r. poz. 329);

- 19) rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 22 lutego 2019 r. w sprawie zawieszania wypłaty środków gwarantowanych deponentom w przypadku blokady środków zdeponowanych na rachunku (Dz. U. z 2019 r. poz. 389);
- 20) rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 22 lutego 2019 r. w sprawie zakresu, trybu i formy oraz terminów przekazywania Komisji Nadzoru Finansowego informacji przez firmy inwestycyjne, banki, o których mowa w art. 70 ust. 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, i banki powiernicze (Dz. U. poz. 531);
- 21) rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 12 lipca 2019 r. w sprawie szczegółowego zakresu, trybu i terminów przekazywania Bankowemu Funduszowi Gwarancyjnemu informacji innych niż przekazywane do Narodowego Banku Polskiego i do Komisji Nadzoru Finansowego, niezbędnych do wykonywania zadań Bankowego Funduszu Gwarancyjnego (Dz. U. z 2019 r. poz. 1299);
- 22) rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 19 marca 2020 r. w sprawie szczególnych zasad rachunkowości oraz sprawozdań z działalności Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego (Dz. U. poz. 541).

Stan: 23.04.2020 r. – projekt znajduje się na etapie Komisji Prawniczej.

Projekt przewiduje, że rozporządzenie wejdzie w życie z dniem ogłoszenia.

[Link](#)

21. Poselski projekt ustawy o pomocy przedsiębiorcom w czasie trwania stanu zagrożenia epidemicznego spowodowanego rozprzestrzenianiem się wirusa SARS-COV-2

Projekt zawiera regulacje szczególne mające na celu skuteczne przeciwdziałanie następstwom pandemii koronawirusa w obszarze gospodarki, rozwoju i przedsiębiorczości. W projekcie przewidziano, że przedsiębiorcy, którzy nie prowadzą działalności lub odnotowali spadek przychodów w wysokości co najmniej 20% w porównaniu do średniomiesięcznego przychodu osiągniętego w 2019 r. na skutek oraz w czasie trwania stanu zagrożenia epidemicznego spowodowanego rozprzestrzenianiem się wirusa SARS-CoV-2 zostają zwolnieni z obowiązku:

- Płatności należności z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne oraz
- Płacenia zaliczek na podatek dochodowy.

Stan: 6.04.2020 r. – projekt został skierowany do I czytania na posiedzeniu Sejmu.

Projekt przewiduje, że ustawa wejdzie w życie z dniem ogłoszenia.

[Link](#)

22. Projekt rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 4 marca 2020 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie nadania statutu Bankowemu Funduszowi Gwarancyjnemu

W ustawie z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji, wprowadzono od 1 grudnia 2018 r.: Dział IVa. „Restrukturyzacja banków”, który stanowi uzupełniającą implementację dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/49/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie systemów gwarancji depozytów (Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014, str. 149, z późn. zm.).

Zgodnie z wprowadzoną zmianą, w odniesieniu do podmiotów, względem których spełnione byłyby przesłanki upadłościowe, jednak nie występowałby interes publiczny stanowiący warunek sine qua non wszczęcia procedury przymusowej restrukturyzacji, mogłyby być realizowane procesy przejęć prywatnych, zamiast skierowania podmiotu na drogę zwykłego postępowania upadłościowego.

Dodatkowo wprowadzono także możliwość wsparcia finansowego ze strony BFG dla podmiotów uczestniczących w ww. przejęciach, co ma zwiększyć ich skuteczność oraz zwiększyć skłonność rzeczonych podmiotów rynkowych do partycypacji w całym procesie przejęcia na podstawie nowych przepisów.

Tym samym zmiana ustawy o BFG umożliwiła interwencję względem podmiotu, u którego nie występuje interes publiczny (przesłanka objęcia podmiotu postępowaniem w zakresie przymusowej restrukturyzacji), ale którego likwidacja w ramach zwykłego postępowania upadłościowego wiązałaby się w negatywnymi skutkami dla sektora, bądź którego dalsze funkcjonowanie, z innych powodów (w ocenie BFG), jest korzystne.

Konieczne wydaje się zatem odzwierciedlenie tych kwestii w przepisach dotyczących zasad tworzenia i wykorzystywania funduszy własnych BFG.

Jednocześnie na podstawie art. 10 pkt 4 lit. b ustawy z dnia 9 listopada 2018 r. o zmianie niektórych ustaw w związku ze wzmocnieniem nadzoru nad rynkiem finansowym oraz ochrony inwestorów na tym rynku, rozszerza się skład Komisji Nadzoru Finansowego o czterech dodatkowych członków, wśród których znajdują się przedstawiciele Prezesa Rady Ministrów, Bankowego Funduszu Gwarancyjnego, Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów oraz ministra - członka Rady Ministrów właściwego do spraw koordynowania działalności służb specjalnych. Wiąże się to z koniecznością wyznaczenia przedstawiciela BFG jako członka Komisji Nadzoru Finansowego, o którym mowa w art. 5 ust. 2 pkt 6 ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2020 r. poz. 180 i 284), co również powinno znaleźć wyraz w statucie BFG.

Rozporządzenie standaryzuje określone w statucie BFG stosunki pomiędzy Zarządem BFG a Radą BFG w zakresie opiniowania przez Radę decyzji i uchwał Zarządu. Doprecyzowanie dotyczące przekazywania przez Zarząd dokumentów niezbędnych dla Rady na potrzeby wyrażenia przez Radę opinii (zarówno obligatoryjnej, jak również fakultatywnej), ma na celu zapewnienie Radzie niezbędnego minimalnego okresu do zapoznania się z motywami i przesłankami podejmowanych przez Zarząd działań.

Ostatnia z projektowanych zmian nakłada na Zarząd BFG obowiązek zapewnienia realizacji dodatkowych zadań, które Minister Finansów mógłby potencjalnie nałożyć na BFG w przepisach, które zostałyby wydane na podstawie art. 5 ust. 7 ustawy o BFG w związku z art. 5 ust. 1 pkt 7 ustawy o BFG. Zdaniem projektodawcy możliwość realizacji tych zadań, które mają ustawową podstawę powinna również mieć odzwierciedlenie w statucie BFG.

Rekomendowanym rozwiązaniem jest nowelizacja obecnie obowiązującego rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie nadania statutu Bankowemu Funduszowi Gwarancyjnemu zmierzająca do dostosowania przepisów niniejszego rozporządzenia do przepisów działu IVa ustawy o BFG oraz innych zmian wynikających z ustawy z dnia 9 listopada 2018 r. o zmianie niektórych ustaw w związku ze wzmocnieniem nadzoru nad rynkiem finansowym oraz ochrony inwestorów na tym rynku.

Stan: 26.03.2020 r. – projekt znajduje się na etapie opiniowania.

Projekt przewiduje, że rozporządzenie wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

[Link](#)

23. Projekt rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 4 marca 2020 r. w sprawie wzorów wezwań do zapisywania się na sprzedaż lub zamianę akcji spółki publicznej, szczegółowego sposobu ich ogłaszania oraz warunków nabywania akcji w wyniku tych wezwań

Wydanie rozporządzenia wynika ze zmiany brzmienia upoważnienia zawartego w art. 81 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych, dokonanej ustawą z dnia 16 października 2019 r. o zmianie ustawy o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 2217).

Nowelizacja upoważnienia ustawowego dla ministra właściwego do spraw instytucji finansowych do wydania projektowanego rozporządzenia polegała na zastąpieniu odesłania do art. 91 ust. 6 ustawy odesłaniem do art. 91 ust. 5. Przyjęte w projekcie regulacje co do istoty nie różnią się od przepisów zawartych w aktualnie obowiązującym rozporządzeniu Ministra Rozwoju i Finansów z dnia 14 września 2017 r. w sprawie wzorów wezwań do zapisywania się na sprzedaż lub zamianę akcji spółki publicznej, szczegółowego sposobu ich ogłaszania oraz warunków nabywania akcji w wyniku tych wezwań (Dz. U. poz. 1748). Dokonane zmiany mają na celu dostosowanie dotychczasowych przepisów do obecnego stanu prawnego.

Stan: 11.03.2020 r. – projekt znajduje się na etapie opiniowania.

Projekt przewiduje, że rozporządzenie wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

[Link](#)

24. Projekt rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 14 lutego 2020 r. w sprawie zakresu informacji wykazywanych w sprawozdaniach finansowych i skonsolidowanych sprawozdaniach finansowych, wymaganych w prospekcie dla emitentów z siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, dla których właściwe są polskie zasady rachunkowości

Wydanie rozporządzenia wynika ze zmiany brzmienia upoważnienia zawartego w art. 55 pkt 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych dokonanej ustawą z dnia 16 października 2019 r. o zmianie ustawy o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 2217).

Nowelizacja upoważnienia do wydania rozporządzenia polega na usunięciu z jej treści odesłania do uchylonego rozporządzenia Komisji (WE) nr 809/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie implementacji dyrektywy 2003/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady odnośnie do informacji zamieszczanych w prospekcie emisyjnym, formy prospektu emisyjnego, zamieszczania informacji poprzez odwołania, publikacji prospektu emisyjnego oraz rozpowszechniania informacji o charakterze reklamowym (Dz. Urz. UE L 149 z 30.04.2004, str. 1, z późn. zm. – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne rozdz. 6, t. 7, str. 307).

Przyjęte w projekcie regulacje co do istoty nie różnią się od zawartych w aktualnie obowiązującym rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 18 października 2005 r. w sprawie zakresu informacji wykazywanych w sprawozdaniach finansowych i skonsolidowanych sprawozdaniach finansowych, wymaganych w prospekcie emisyjnym dla emitentów z siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, dla których właściwe są polskie zasady rachunkowości (Dz. U. z 2019 r. poz. 1449). Dokonane zmiany mają na celu dostosowanie dotychczasowych przepisów do obecnego stanu prawnego.

Stan: 10.04.2020 r. – projekt znajduje się na etapie opiniowania.

Projekt przewiduje, że rozporządzenie wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

[Link](#)

25. Projekt rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 20 stycznia 2020 r. w sprawie adnotacji w sprawie przekazania egzekucji do rzeczy albo prawa majątkowego

Projekt rozporządzenia wynika ze zmiany art. 63a § 2 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, zawierającego delegację do wydania rozporządzenia w sprawie sposobu sporządzania i dokonywania doręczeń z użyciem środków komunikacji elektronicznej odpisów dokumentów w przypadku wystąpienia zbiegu egzekucji. Ustawa z dnia 11 września 2019 r. o zmianie ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 2070) zmienia sposób postępowania organów egzekucyjnych w przypadku wystąpienia zbiegu egzekucji do tej samej rzeczy albo prawa majątkowego. Ciążący na organach egzekucyjnych obowiązek przekazywania odpisów tytułów wykonawczych, dokumentów zajęć oraz innych dokumentów niezbędnych do prowadzenia egzekucji zostanie zastąpiony obowiązkiem przekazywania adnotacji w sprawie przekazania egzekucji do rzeczy albo prawa majątkowego, zwanej dalej „adnotacją w sprawie zbiegu”, która zawierać będzie wszelkie informacje konieczne do łącznego prowadzenia egzekucji, aktualne na dzień sporządzenia adnotacji.

Projekt rozporządzenia zobowiązuje organy egzekucyjne, by w sytuacji wystąpienia zbiegu egzekucji do określonego składnika majątku zobowiązanego przekazywały organowi właściwemu do łącznego prowadzenia egzekucji z tego składnika adnotację w sprawie zbiegu. Zgodnie z wprowadzaną ustawą zmieniającą art. 62b § 1b ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji adnotacja w sprawie zbiegu będzie przekazywana w postaci elektronicznej odpowiadającej strukturze logicznej dostępnej w

Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej ministra właściwego do spraw finansów publicznych. Adnotacja w sprawie zbiegu będzie sporządzana w formacie XML. Organ egzekucyjny będzie ją doręczał sądowemu organowi egzekucyjnemu na adres elektroniczny na elektronicznej platformie usług administracji publicznej, zwanej dalej „ePUAP”, powiązany z kontem tego komornika na ePUAP. Sądowy organ egzekucyjny będzie doręczał adnotację w sprawie zbiegu organowi egzekucyjnemu na jego elektroniczną skrzynkę podawczą, wykorzystując konto komornika na ePUAP.

Takie same zasady doręczania obowiązywać będą w przypadku konieczności doręczenia innych niż adnotacja w sprawie zbiegu pism (np. wezwania do przekazania adnotacji w sprawie zbiegu, zawiadomienia o nieprzystąpieniu do prowadzenia łącznie egzekucji z rzeczy albo prawa majątkowego czy o sposobie rozliczenia środków pieniężnych).

Taki sposób działania przyspieszy i uprości egzekucję w przypadku wystąpienia zbiegu.

Stan: 10.04.2020 r. – projekt znajduje się na etapie opiniowania.

Projekt przewiduje, że rozporządzenie wejdzie w życie z dniem 30 lipca 2020 r.

[Link](#)

26. Projekt rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 18 lutego 2020 r. w sprawie przekazywania tytułu wykonawczego i innych dokumentów do organu egzekucyjnego

Ustawa z dnia 11 września 2019 r. o zmianie ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz.2070) wprowadza nowe zasady w zakresie sposobu przekazywania tytułów wykonawczych, wniosków egzekucyjnych i dodatkowych informacji do organu egzekucyjnego. Wskazany projekt zakłada, że podstawowym sposobem przekazywania tytułów wykonawczych do organu egzekucyjnego będzie droga elektroniczna.

Wspomniany projekt ustawy wprowadza jako obligatoryjny sposób przekazywania przez wierzyciela tytułu wykonawczego do organu egzekucyjnego – drogę elektroniczną. W art. 27 § 2b ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji określono zakres spraw do uregulowania w drodze rozporządzenia, m. in. szczegółowy sposób przekazywania tytułów wykonawczych do organów egzekucyjnych. Z uwagi na to, że przekazywanie tytułów wykonawczych do organu egzekucyjnego będącego naczelnikiem urzędu skarbowego będzie się odbywało za pośrednictwem dedykowanego systemu teleinformatycznego, określonego w art. 26aa § 1 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w

administracji, ustalono w rozporządzeniu zasadę uzyskiwania przez wierzycieli niebędących naczelnikami urzędów skarbowych dostępu do wymienionego systemu teleinformatycznego. Ponadto mając na względzie elektroniczną przekazywanie tytułów wykonawczych do naczelnika urzędu skarbowego, a także automatyczną weryfikację i rejestrację tych tytułów w systemie teleinformatycznym obsługującym postępowanie egzekucyjne, konieczne jest również określenie formatu danych wniosku egzekucyjnego, tytułu wykonawczego oraz dodatkowej informacji, o której mowa w art. 26 § 1e ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, oraz zakresu danych weryfikowanych z danymi zawartymi w rejestrach publicznych (rejestr PESEL, CEiDG).

Stan: 10.04.2020 r. – projekt znajduje się na etapie opiniowania.

Projekt przewiduje, że rozporządzenie wejdzie w życie z dniem 30 lipca 2020 r.

[Link](#)

27. Projekt rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 12 lutego 2020 r. w sprawie wzorów zarządzenia zabezpieczenia

Wzór zarządzenia zabezpieczenia stosowany przy zabezpieczeniu należności pieniężnych (ZZ-1), stanowiący załącznik nr 1 do projektu rozporządzenia, został oparty na obowiązującym wzorze stanowiącym załącznik do rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 16 maja 2014 r. w sprawie wzoru zarządzenia zabezpieczenia (Dz. U. poz. 645). W związku z nowymi elementami zarządzenia zabezpieczenia zmianie uległo pouczenie zobowiązanego o sposobie i skutkach wniesienia przez zobowiązanego zarzutów w sprawie zabezpieczenia. Stosownie do zmienionego art. 156 § 1 pkt 8 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji zobowiązany będzie pouczany, iż przysługuje mu prawo wniesienia do wierzyciela, za pośrednictwem organu egzekucyjnego, zarzutu w sprawie zabezpieczenia. Natomiast w zakresie skutków wniesienia zarzutu pouczenie zostało dostosowane do zmienianego art. 35 § 1 ww. ustawy – zobowiązany będzie informowany, iż wniesienie zarzutu w sprawie zabezpieczenia, w terminie 7 dni od dnia doręczenia zobowiązanemu odpisu/wydruku zarządzenia zabezpieczenia, zawiesza postępowanie zabezpieczające, z dniem doręczenia tego zarzutu organowi egzekucyjnemu do czasu zawiadomienia tego organu o ostatecznym zakończeniu postępowania w sprawie tego zarzutu oraz, że wniesienie zarzutu po tym terminie nie zawiesza postępowania zabezpieczającego.

W zarządzeniu zabezpieczenia stosowanym przy zabezpieczeniu należności pieniężnych zmianie uległo również pouczenie zobowiązanego o skutkach niezawiadomienia organu egzekucyjnego o zmianie adresu miejsca zamieszkania lub siedziby, stosownie do

dodawanego w art. 156 § 1 pkt 8a oraz zmienionego art. 36 § 3 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji. Zobowiązany będzie pouczany również, że w razie zaniechania tego zawiadomienia doręczenie pisma pod dotychczasowym adresem ma skutek prawny. Dodano także pouczenie zobowiązanego o prawie wniesienia przez jego małżonka sprzeciwu w sprawie odpowiedzialności majątkiem wspólnym, zgodnie z nowym elementem zarządzenia zabezpieczenia określonym w art. 156 § 1 pkt 8b ww. ustawy. W nowym wzorze zarządzenia zabezpieczenia zobowiązany zostanie pouczony, iż małżonkowi zobowiązanego przysługuje prawo wniesienia do wierzyciela, za pośrednictwem organu egzekucyjnego, sprzeciwu w sprawie zabezpieczenia na majątku wspólnym. Ponadto, w związku wymogami wprowadzonymi przez Poczta Polską w zakresie umieszczanych na przesyłce danych adresowych zrezygnowano z wymogu wskazywania nazwy miejscowości, w której znajduje się urząd pocztowy.

W związku z nowymi rozwiązaniami w zakresie sporządzania pism przez wierzyciela i organ egzekucyjny w postaci elektronicznej informacja o wydruku sporządzonego elektronicznego zarządzenia zabezpieczenia, zawarta w części E, została dostosowana do brzmienia art. 26e § 3 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji poprzez wskazanie, że w przypadku sporządzenia zarządzenia zabezpieczenia w postaci elektronicznej jego wydruk stanowi dowód tego, co zostało w nim stwierdzone. W objaśnieniach do części D i E wzoru zarządzenia zabezpieczenia dostosowano wyjaśnienia w zakresie podpisywania zarządzenia sporządzonego w postaci elektronicznej do art. 26e § 1 ww. ustawy – nie będzie wymagany podpis osoby upoważnionej do działania w imieniu wierzyciela, analogicznie – organu egzekucyjnego, w przypadku opatrzenia zarządzenia zabezpieczenia zaawansowaną pieczęcią elektroniczną albo kwalifikowaną pieczęcią elektroniczną.

W przypadku wystawienia zarządzenia zabezpieczenia, gdy zobowiązany zmarł przed wszczęciem postępowania zabezpieczającego zaproponowano zmianę objaśnień poprzez wskazanie, aby wierzyciel w części A nie wypełniał poz. 2, zaś w poz. 3 wskazał imię i nazwisko zobowiązanego oraz firmę zobowiązanego z dodaniem oznaczenia „w spadku”.

Zaproponowano także zmianę objaśnień dotyczących wypełniania bloku C.1. poz. 3 zarządzenia zabezpieczenia stosowanego przy zabezpieczeniu należności pieniężnych w zakresie wskazywania przez wierzyciela wysokości odsetek, z uwzględnieniem przepisów art. 33 § 3 oraz art. 33c § 1 ustawy – Ordynacja podatkowa, poprzez wskazanie, że wpisuje się wysokość odsetek z tytułu niezapłacenia należności pieniężnej w terminie określonej w decyzji o zabezpieczeniu lub innym orzeczeniu stanowiącym podstawę prawną obowiązku, a w przypadku braku określenia w tym orzeczeniu wysokości odsetek – wysokość odsetek obliczoną na dzień wystawienia zarządzenia zabezpieczenia.

W załączniku nr 2 zaproponowano wzór kolejnego zarządzenia zabezpieczenia stosowanego przy zabezpieczeniu należności pieniężnych (ZZ-2). Załącznik ten został on oparty na wzorze zarządzenia zabezpieczenia stosowanego przy zabezpieczeniu należności pieniężnych (ZZ-1) z uwzględnieniem elementów określonych ustawą z dnia 11 września 2019 r., tj. dodany został numer porządkowy, oznaczenie celu, dla którego został wydany (zabezpieczenie nieruchomości wchodzącej w skład majątku wspólnego zobowiązanego i jego małżonka), dane małżonka zobowiązanego, datę wystawienia kolejnego zarządzenia zabezpieczenia, imię i nazwisko osoby upoważnionej do działania w imieniu wierzyciela, która sporządziła kolejne zarządzenie zabezpieczenia oraz informację wierzyciela o nadaniu zarządzeniu zabezpieczenia klauzuli o skierowaniu do zabezpieczenia.

Załącznik nr 3 do projektowanego rozporządzenia stanowi wzór zarządzenia zabezpieczenia wykonania obowiązków o charakterze niepieniężnym (ZZ-3). Został on oparty na wzorze zarządzenia zabezpieczenia stosowanego przy zabezpieczeniu należności pieniężnych (ZZ-1) z uwzględnieniem elementów określonych w art. 156 § 1 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji oraz przepisów art. 167 i 168 tej ustawy.

Oczekuje się, że zaproponowane zmiany wzoru zarządzenia zabezpieczenia stosowanego przy zabezpieczeniu należności pieniężnych oraz kolejne zarządzenie zabezpieczenia stosowane przy zabezpieczeniu należności pieniężnych usprawnią dokonanie zabezpieczenia należności pieniężnych, w tym zabezpieczenia na majątku wspólnym zobowiązanego i jego małżonka. Natomiast wzór zarządzenia zabezpieczenia wykonania obowiązków o charakterze niepieniężnym usprawni dokonywanie zabezpieczenia tych obowiązków.

Stan: 27.03.2020 r. – projekt znajduje się na etapie opiniowania.

Projekt przewiduje, że rozporządzenie wejdzie w życie z dniem 30 lipca 2020 r.

[Link](#)

28. Projekt rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 18 lutego 2020 r. w sprawie wzorów tytułów wykonawczych stosowanych w egzekucji administracyjnej

Potrzeba wydania rozporządzenia w sprawie wzorów tytułów wykonawczych stosowanych w egzekucji administracyjnej wynika ze zmiany przepisu upoważniającego ministra właściwego do spraw finansów publicznych w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości do wydania rozporządzenia w sprawie wzorów tytułów wykonawczych stosowanych w egzekucji administracyjnej dokonanej ustawą z dnia 11 września 2019 r. o zmianie ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 2070), zwanej dalej „ustawą zmieniającą”. Przepis art. 26 § 2 stanowi podstawę

do określenia, w drodze rozporządzenia wzoru tytułu wykonawczego, jak również wzoru kolejnego tytułu wykonawczego.

Wzory ww. tytułów wykonawczych stanowiące załączniki nr 1-3 do rozporządzenia uwzględniają również inne zmiany wynikające z ustawy zmieniającej w zakresie elementów tytułów wykonawczych i kolejnego tytułu wykonawczego określonych zmienionymi przepisami ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2019 r. poz. 1438, z późn. zm.), a ponadto uwzględniają zmiany wynikające z:

- ustawy z dnia 4 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1553, z późn. zm.) przewidującego możliwość opatrywania tytułu wykonawczego zaawansowaną lub kwalifikowaną pieczęcią elektroniczną;
- ustawy z dnia 5 lipca 2018 r. o zarządzie sukcesyjnym przedsiębiorstwem osoby fizycznej i innych ułatwieniach związanych z sukcesją przedsiębiorstw (Dz. U. poz. 1629 i z 2019 r. poz. 1495) w zakresie oznaczenia zobowiązanego, który zmarł przed wszczęciem postępowania egzekucyjnego;
- ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1588) w zakresie rezygnacji z „połowy odsetek za zwłokę”.

Dokonano zmian dostosowujących do przepisów opisanych w pkt 1 we wzorach tytułów wykonawczych stanowiących załączniki do rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 8 sierpnia 2016 r. w sprawie wzorów tytułów wykonawczych stosowanych w egzekucji administracyjnej (Dz. U. z 2018 r. poz. 850). Na podstawie obowiązujących wzorów określono wzór tytułu wykonawczego stosowanego w egzekucji:

- 1) tytułu wykonawczego stosowanego w egzekucji należności pieniężnych, stanowiący załącznik nr 1 do rozporządzenia;
 - 2) tytułu wykonawczego stosowanego w egzekucji obowiązków o charakterze niepieniężnym, stanowiący załącznik nr 2 do rozporządzenia;
 - 3) kolejnego tytułu wykonawczego, stanowiący załącznik nr 3 do rozporządzenia.
- dokonując zmian dostosowujących do przepisów opisanych w pkt 1.

Przyjęcie takiego rozwiązania zapewni zgodne z przepisami prawa wykonywanie czynności przez wierzycieli oraz administracyjne organy egzekucyjne.

Stan: 29.04.2020 r. – projekt został skierowany do podpisu ministra.

Projekt przewiduje, że rozporządzenie wejdzie w życie z dniem 30 lipca 2020 r.

[Link](#)

29. Projekt rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 10 lutego 2020 r. w sprawie dopuszczania instrumentów finansowych niebędących papierami wartościowymi do obrotu na rynku regulowanym

Wydanie rozporządzenia wynika ze zmiany brzmienia upoważnienia do wydania rozporządzenia zawartego w art. 55 pkt 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych dokonanej ustawą z dnia 16 października 2019 r. o zmianie ustawy o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 2217).

Nowelizacja upoważnienia ustawowego obligująca ministra właściwego do spraw instytucji finansowych do wydania projektowanego rozporządzenia nie wprowadziła w nim merytorycznych zmian. W znowelizowanym upoważnieniu odesłanie do art. 44 ust. 1 ustawy o ofercie publicznej zastąpione zostało odesłaniem do art. 55d ust. 1. Należy przy tym zauważyć, że brzmienie art. 55d ust. 1 jest tożsame z brzmieniem dotychczasowego art. 44 ust. 1. Z tego względu projektowane rozporządzenie, co do zasady, powtarza przepisy zastępowanego rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 11 października 2005 r. w sprawie dopuszczania instrumentów finansowych niebędących papierami wartościowymi do obrotu na rynku regulowanym (Dz. U. poz. 1699). Dokonane zmiany mają zasadniczo na celu dostosowanie dotychczasowych przepisów do obecnego stanu prawnego.

Stan: 7.04.2020 r. – projekt znajduje się na etapie opiniowania.

Projekt przewiduje, że rozporządzenie wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

[Link](#)

30. Projekt ustawy z dnia 24 marca 2020 r. o udzielaniu pomocy publicznej w celu ratowania lub restrukturyzacji przedsiębiorców

Udzielanie pomocy publicznej na ratowanie lub restrukturyzację przedsiębiorstw w trudnościach w formie wsparcia finansowego wymaga wydania nowych przepisów na poziomie ustawowym, które w miejsce uchylonej ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o zasadach wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa określą źródło finansowania pomocy i wskażą podmiot jej udzielający, a dodatkowo określą warunki i zasady jej udzielania.

Delegacja do wydania rozporządzenia o udzielaniu takiego wsparcia, niejako w miejsce uchylonych przepisów regulujących działalność ministra Skarbu Państwa w tym zakresie, znajduje się w ustawie z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne.

Ze względu na rozszerzenie zakresu zagadnień, które powinny objąć całość problematyki, regulowanej dotychczas ww. ustawą i rozporządzeniem Ministra Skarbu Państwa z dnia 20 marca 2015 r. w zakresie udzielania pomocy publicznej na ratowanie i restrukturyzację, istniejąca delegacja jest zbyt wąska. Dlatego też konieczne jest uregulowanie wszystkich tych kwestii w akcie rangi ustawowej.

Projektowana regulacja wprowadza nową formę pomocy na restrukturyzację w postaci ulgi w wykonaniu administracyjnej kary pieniężnej.

Projekt ustawy wskazuje budżet państwa jako źródło finansowania pomocy publicznej w formie wsparcia finansowego, wskazując jednocześnie jaka kwota jest przewidywana rocznie na udzielenie takiej pomocy.

Projekt ustawy określa:

- warunki, jakie będą musieli spełnić przedsiębiorcy, aby móc się ubiegać o pomoc publiczną na ratowanie i restrukturyzację w formie wsparcia finansowego i pomoc publiczną na restrukturyzację w formie ulg w wykonaniu administracyjnej kary pieniężnej,
- zasady, według których będzie udzielana pomoc publiczna na ratowanie i restrukturyzację w ww. formach.

Projekt ustawy określa, że pomocy publicznej w formie wsparcia finansowego będzie udzielał minister właściwy do spraw gospodarki, a pomocy publicznej w formie ulg w wykonaniu administracyjnej kary pieniężnej – organ, który nałożył ww. karę.

Minister właściwy do spraw gospodarki, wskazany w ustawie jako organ udzielający pomocy publicznej na ratowanie i restrukturyzację w formie wsparcia finansowego będzie mógł powierzyć udzielanie tej pomocy Agencji Rozwoju Przemysłu Spółce Akcyjnej. w drodze umowy. Umożliwienie przekazania tego zadania Agencji podyktowane jest faktem, iż Agencja od lat jest zaangażowana w proces restrukturyzacji przedsiębiorstw i posiada niekwestionowane doświadczenie w tym zakresie.

Projekt ustawy przewiduje ponadto uchylenie przepisu znajdującego się w ustawie z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne, który zawiera delegację do wydania rozporządzenia w sprawie warunków, zasad, trybu i podmiotu w zakresie udzielania pomocy publicznej na ratowanie i restrukturyzację.

Efektom wprowadzenia projektowanej regulacji będzie możliwość wsparcia przez środki publiczne procesów restrukturyzacyjnych w przedsiębiorstwach, podejmujących działania naprawcze w związku z występującymi sytuacjami kryzysowymi. Uchwalenie projektu ustawy zapewni wdrożenie programu pomocowego, zaakceptowanego przez KE, przewidzianego jako jeden z instrumentów programu Polityka Nowej Szansy.

Stan: 5.05.2020 r. – sprawozdanie Komisji Gospodarki i Rozwoju.

Projekt przewiduje, że ustawa wejdzie w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

[Link](#)

31. Projekt ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw

Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/879 z dnia 20 maja 2019 r. zmieniająca dyrektywę 2014/59/UE w odniesieniu do zdolności do pokrycia strat i dokapitalizowania instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz dyrektywę 98/26/WE (Dz. U. UE L 150 z dnia 7.6.2019), dalej: BRRDII, ma na celu dalszą reformę regulacyjną związaną z wprowadzoną na fali doświadczeń kryzysowych procedurą przymusowej restrukturyzacji (resolution). BRRDII wprowadza zmodyfikowane rozwiązania w odniesieniu do minimalnego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych (MREL), który ma na celu wzmocnienie zdolności banków do pokrycia strat i dokapitalizowania (rekapitalizacji) w sytuacji, gdy konieczne jest przeprowadzenie procesu przymusowej restrukturyzacji.

Polska jako członek Unii Europejskiej jest zobligowana do dokonania transpozycji BRRDII do prawa krajowego do dnia 28 grudnia 2020 r.

Ustawa ma na celu usprawnienie dotychczasowych rozwiązań funkcjonujących na podstawie ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji (Dz. U. z 2019 r. poz. 795, z późn. zm.), którą wdrożono pierwotną dyrektywę BRR oraz dyrektywę DGS. Propozycje zmian w tym zakresie wynikają z dotychczasowych doświadczeń i praktyki stosowania tych przepisów, a ich intencją jest bardziej precyzyjne dostosowanie regulacji krajowych do implementowanych przepisów wspólnotowych. Zakres zmian wprowadzonych w drodze BRRDII będzie wymagał głównie nowelizacji ww. ustawy.

BRRDII wprowadza zmodyfikowane rozwiązania w odniesieniu do minimalnego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych (MREL), który ma na celu wzmocnienie zdolności banków do pokrycia strat i dokapitalizowania (rekapitalizacji), w sytuacji gdy konieczne jest przeprowadzenie procesu resolution.

Przesłanką wprowadzenia MREL jest dążenie do zapewnienia, by banki mogły być restrukturyzowane sprawnie i szybko, przy zachowaniu stabilności całego systemu finansowego, jak również przy minimalnym wykorzystaniu środków publicznych, tj., by w trakcie procedury przymusowej restrukturyzacji oraz bezpośrednio po jej zakończeniu

instytucje mogły kontynuować wykonywanie funkcji krytycznych bez narażenia na ryzyko środków finansowych podatników lub stabilności finansowej.

Odpowiednikiem MREL w odniesieniu do banków działających globalnie jest wymóg w zakresie całkowitej zdolności do absorpcji strat (TLAC), który został implementowany w UE w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 2019/876 z dnia 20 maja 2019 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do wskaźnika dźwigni, wskaźnika stabilnego finansowania netto, wymogów w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, ryzyka kredytowego kontrahenta, ryzyka rynkowego, ekspozycji wobec kontrahentów centralnych, ekspozycji wobec przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania, dużych ekspozycji, wymogów dotyczących sprawozdawczości i ujawniania informacji, a także rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 150 z 07.06.2019, str. 1), dalej: CRRII, i nie wymaga tym samym wdrażania do prawa krajowego, gdyż rozporządzenie obowiązuje bezpośrednio wszystkie państwa członkowskie. BRRDII uspoźnia wymóg TLAC i MREL pod względem metodologicznym (zgodnie z założeniem, że standardy TLAC i MREL mają wspólny cel, jakim jest zapewnienie, aby instytucje i podmioty mające siedzibę w Unii posiadały wystarczającą zdolność do pokrycia strat i dokapitalizowania, z tego względu powinny stanowić uzupełniające się elementy wspólnych ram). Należy także zwrócić również uwagę, iż istotną częścią regulacji dotyczącej wymogu MREL są zobowiązania kwalifikowalne, które zostały uregulowane w CRRII i nie wymagają implementacji do prawa krajowego.

Zharmonizowanie wymogów MREL i TLAC ułatwi stosowanie instrumentu umorzenia lub konwersji długu w odniesieniu do instytucji i podmiotów działających w skali transgranicznej, dodatkowo oczekuje się pozytywnego wpływu na konkurencyjność i rynek wewnętrzny, ponieważ w obecnym kształcie ponoszone przez instytucje i podmioty koszty zapewnienia zgodności z obowiązującymi wymogami i standardem TLAC mogą się istotnie różnić w całej UE.

Poza przepisami dotyczącymi wymogu MREL, kluczowe zmiany przewidziane przez BRRDII i planowane do implementacji w projekcie ustawy to:

- wprowadzenie nowych terminów „podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji” (resolution entity) oraz „grupa restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji” (resolution group), które są ustalane przy preferowanej strategii resolution, a tym samym determinują sposób przeprowadzania procesu przymusowej restrukturyzacji;
- wprowadzenie moratorium, tj. uprawnienia dla organu przymusowej restrukturyzacji do tymczasowego zawieszania realizacji niektórych zobowiązań względem określonych wierzycieli podmiotu na etapie przed wszczęciem procesu resolution, ale po uznaniu banku za będący u progu upadłości;

- wprowadzenie przepisów mających na celu ochronę inwestorów detalicznych przed ryzykiem inwestowania w papiery dłużne banku mogące podlegać umorzeniu lub konwersji długu (bail-in);
- wprowadzenie przepisów dotyczących umownego uznania zawieszenia zobowiązań wynikających z umów finansowych zawieranych przez podmiot krajowy jeżeli umowa jest regulowana prawem państwa trzeciego;
- modyfikacja przepisów dotyczących umownego uznania bail-in w odniesieniu do zobowiązań regulowanych prawem państwa trzeciego.

Dodatkowe zmiany przewiduje się w zakresie: ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, ustawy z dnia 12 lutego 2009 r. o udzielaniu przez Skarb Państwa wsparcia instytucjom finansowym ustawy z dnia 12 lutego 2010 r. o rekapitalizacji niektórych instytucji oraz o rządowych instrumentach stabilizacji finansowej oraz ustawę z dnia 15 grudnia 2016 r. o Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej.

Stan: 4.05.2020 r. – projekt znajduje się na etapie opiniowania.

Projekt przewiduje, że ustawa wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkami.

[Link](#)

32. Projekt ustawy z dnia 27 lutego 2020 r. o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu oraz niektórych innych ustaw

Projekt ustawy o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu ma przede wszystkim na celu implementację przepisów dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/843 z dnia 30 maja 2018 r. zmieniającej dyrektywę (UE) 2015/849 w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu oraz zmieniającej dyrektywy 2009/138/WE i 2013/36/UE (Dz. Urz. UE L nr 156 z 19.06.2018 r., str. 43), zwanej dalej dyrektywą 2018/843. Nałożony na państwa członkowskie Unii Europejskiej (UE) termin implementacji przepisów ww. dyrektywy 2018/843 został określony na 10 stycznia 2020 r.

Projektowana regulacja przewiduje m.in.:

- doprecyzowanie listy instytucji obowiązanych, w tym poprzez dodanie do niej przedsiębiorców w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców, prowadzących działalność polegającą na: obrocie lub pośrednictwie w obrocie

działami sztuki, przedmiotami kolekcjonerskimi oraz antykami, a także przechowywaniu, obrocie lub pośrednictwie w obrocie ww. towarami (w zakresie transakcji o wartości równej lub przekraczającej równowartość 10 000 euro, bez względu na to, czy transakcja jest przeprowadzana jako pojedyncza operacja, czy kilka operacji, które wydają się być ze sobą powiązane);

- uszczegółowienie niektórych definicji, m. in. beneficjenta rzeczywistego, państwa członkowskiego oraz grupy;
- rozszerzenie zakresu gromadzonych przez Generalnego Inspektora Informacji Finansowej (GIIF) statystyk;
- uszczegółowienie zasad dotyczących stosowania przez instytucje obowiązane środków bezpieczeństwa finansowego, a także działań podejmowanych przez nie w zakresie relacji związanych z państwami trzecimi wysokiego ryzyka;
- doprecyzowanie zasad przechowywania przez instytucje obowiązane dokumentów i informacji uzyskanych w wyniku stosowania środków bezpieczeństwa finansowego;
- obowiązek publikacji i aktualizacji przez państwa członkowskie UE wykazu stanowisk i funkcji publicznych, które zgodnie z prawem krajowym kwalifikują się jako eksponowane stanowiska polityczne;
- wprowadzenie mechanizmów weryfikacji danych zawartych w Centralnym Rejestrze Beneficjentów Rzeczywistych (CRBR);
- obowiązek rejestrowania „podmiotów świadczących usługi wymiany walut pomiędzy walutami wirtualnymi a fiducjarnymi” i „dostawców kont waluty wirtualnej”.

Zmiany przepisów przewidziane w ww. projekcie ustawy powinny przyczynić się do lepszego dostosowania prawa krajowego do przepisów UE oraz rekomendacji międzynarodowych, które je wdrażają.

Stan: 7.05.2020 r. – projekt znajduje się na etapie opiniowania.

Projekt przewiduje, że ustawa wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkami.

[Link](#)

33. Projekt ustawy z dnia 3 stycznia 2020 r. o zmianie ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych oraz ustawy o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej

Projekt ustawy zakłada zmianę w art. 14 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze

Ubezpieczycieli Komunikacyjnych. Proponowane zmiany odnoszą się do środków nadzorczych stosowanych wobec krajowych zakładów ubezpieczeń oraz zagranicznych zakładów ubezpieczeń z tytułu naruszenia przepisów art. 14 ust. 1-3 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych określających termin na wypłatę odszkodowania. Z powyższą propozycją zmiany łączy się konieczność wprowadzenia zmian w art. 102 ust. 2 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych w zakresie nowej grupy danych, jakie będą przekazywane przez zagraniczne zakłady ubezpieczeń do Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego, oraz w art. 119 w zakresie nowej grupy informacji dotyczących zagranicznych zakładów ubezpieczeń, jakie będą przedstawiane przez Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny w rocznym sprawozdaniu z działalności.

Z kolei zmiany w ustawie o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej zakładają możliwość natychmiastowej i nadzwyczajnej interwencji organu nadzoru w przypadku konieczności niezwłocznego usunięcia lub zapobieżenia naruszenia interesów ubezpieczających, ubezpieczonych i uprawnionych z umów ubezpieczenia. W tym zakresie projektowana ustawa implementuje do polskiego porządku prawnego art. 155 ust. 4 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Wypłacalność II). Zgodnie z jego treścią przepisy określające procedurę zwykłą nie mają wpływu na uprawnienia zainteresowanych państw członkowskich do podejmowania odpowiednich środków nadzwyczajnych w celu zapobiegania nieprawidłowościom lub karania za nieprawidłowości na ich terytorium. Uprawnienia te obejmują możliwość zapobiegania dalszemu zawieraniu przez zakład ubezpieczeń nowych umów ubezpieczenia na ich terytoriach. Zaproponowane zmiany pozostają również w zgodności z wyrokiem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w sprawie C-559/15 Onix Asigurari. Proponowane zwiększenie uprawnień nadzorczych Komisji Nadzoru Finansowego będzie miało pośredni wpływ na obywateli korzystających z usług zagranicznych zakładów ubezpieczeń oraz zakładów reasekuracji z państw członkowskich Unii Europejskiej wykonujących działalność na terenie Rzeczypospolitej Polskiej, którzy zyskają dodatkową ochronę swoich interesów w przypadkach nadzwyczajnych, co może zwiększyć zaufanie do instytucji ubezpieczeniowych.

Nowelizacja art. 229 ust. 8 pkt 2 lit. b ustawy o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej, wprowadza zmianę progu spreadu skorygowanego o ryzyko stosowanego przy obliczaniu korekty z tytułu zmienności do odpowiedniej stopy procentowej wolnej od ryzyka.

Osiągnięcie celu projektu możliwe jest jedynie poprzez zmiany przepisów ustawowych.

Stan: 6.05.2020 – I czytanie w Komisji Finansów Publicznych.

Projekt przewiduje, że ustawa wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkami.

[Link](#)

34. Projekt rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 18 grudnia 2019 r. w sprawie odbierania przez Komisję Nadzoru Finansowego zgłoszeń naruszeń rozporządzenia 596/2014 oraz rozporządzenia 2017/1129

Wydanie rozporządzenia wynika ze zmiany art. 3a ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym ustawą z dnia 16 października 2019 r. o zmianie o zmianie ustawy o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 2217).

Nadrzędnym celem projektu jest określenie procedury przyjmowania przez Komisję Nadzoru Finansowego zgłoszeń naruszeń lub potencjalnych naruszeń rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1129 z dnia 14 czerwca 2017 r. w sprawie prospektu, który ma być publikowany w związku z ofertą publiczną papierów wartościowych lub dopuszczeniem ich do obrotu na rynku regulowanym oraz uchylecia dyrektywy 2003/71/WE (Dz. Urz. UE L 168 z 30.06.2017, str. 12).

Przyjęte w projekcie rozwiązania zostały oparte na funkcjonującym obecnie modelu przyjmowania przez Komisję Nadzoru Finansowego zgłoszeń naruszeń i potencjalnych naruszeń rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 596/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie nadużyć na rynku (rozporządzenie w sprawie nadużyć na rynku) oraz uchylającego dyrektywę 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i dyrektywy Komisji 2003/124/WE, 2003/125/WE i 2004/72/WE (Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014, str. 1, z późn. zm.). Obecny sposób postępowania sprawdza się bowiem w praktyce, zapewnia sprawne działanie organu nadzoru oraz ochronę osób dokonujących zgłoszeń, a przy tym jest oparty na rozwiązaniach przyjętych w Unii Europejskiej. W związku z tym procedura przyjmowania zgłoszeń naruszeń przepisów rozporządzenia 2017/1129 będzie identyczna jak w przypadku przyjmowania zgłoszeń naruszeń przepisów rozporządzenia 596/2014.

Stan: 3.03.2020 r. – projekt znajduje się na etapie opiniowania.

Projekt przewiduje, że rozporządzenie wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

[Link](#)

35. Projekt rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 18 lutego 2020 r. w sprawie wzorów dokumentów stosowanych w egzekucji należności pieniężnych

Projektowane wzory zawiadomień i protokołów stosowanych w egzekucji należności pieniężnych oparte zostały na obowiązujących wzorach stanowiących załączniki nr 1–12 do rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 12 września 2018 r. w sprawie wzorów dokumentów stosowanych w egzekucji należności pieniężnych (Dz. U. poz. 1804, z późn. zm.). We wzorach zawiadomień oraz protokołach zostało zmienione objaśnienie dotyczące oznaczenia zobowiązanego poprzez dodanie, iż podaje się również numer w Krajowym Rejestrze Sądowym albo numer w innym rejestrze lub ewidencji, o ile są znane organowi egzekucyjnemu. Ponadto zostało zmienione pouczenie dla zobowiązanego w zakresie terminu wnoszenia oraz podstaw skargi na czynności egzekucyjne, o której mowa w art. 54 ustawy. Zobowiązany zostanie pouczony, iż skargę na czynności egzekucyjne wnosi się do organu egzekucyjnego, który dokonał tej czynności oraz, że skarga nie zastępuje innych środków zaskarżenia przewidzianych w ustawie. W załącznikach nr 1–5, 7–11 zostanie pouczony, że w postępowaniu egzekucyjnym wszczętym do 29 lipca 2020 r. skargę wnosi się w terminie nie później niż 14 dni od dnia doręczenia zobowiązanemu odpisu niniejszego zawiadomienia, zaś w postępowaniu egzekucyjnym zaś wszczętym po 29 lipca 2020 r. skargę wnosi się w terminie nie później niż 7 dni od dnia doręczenia zobowiązanemu odpisu niniejszego zawiadomienia, a także że podstawą skargi jest dokonanie czynności egzekucyjnej z naruszeniem ustawy lub zastosowanie zbyt uciążliwego środka egzekucyjnego oraz skarga na czynność egzekucyjną określa zaskarżoną czynność egzekucyjną, zakres żądania i jego uzasadnienie. W załączniku nr 6 stanowiącym zawiadomienie o zajęciu innej wierzytelności pieniężnej, stosownie do przepisu art. 13 ust. 5 w związku z ust. 1 i 2 ustawy zmieniającej, zobowiązany zostanie pouczony o terminie do wniesienia skargi w zależności od rodzaju wierzytelności, której dotyczy zawiadomienie. W przypadku zajęcia wierzytelności pieniężnej innej niż wierzytelność z tytułu nadpłaty lub zwrotu podatku pouczenie dla zobowiązanego dotyczące skargi na czynności egzekucyjne będzie analogiczne jak powyżej. Zaś w przypadku zajęcia wierzytelności z tytułu nadpłaty lub zwrotu podatku, a także w załączniku 12 stanowiącym protokół zajęcia i odbioru ruchomości, zobowiązany zostanie pouczony, że skargę wnosi się w terminie nie później niż 7 dni od dnia doręczenia zobowiązanemu odpisu niniejszego zawiadomienia, podstawą skargi jest dokonanie czynności egzekucyjnej z naruszeniem ustawy lub zastosowanie zbyt uciążliwego środka egzekucyjnego oraz że skarga na czynność egzekucyjną określa zaskarżoną czynność egzekucyjną, zakres żądania i jego uzasadnienie.

W załącznikach 1–4, 6, 7, 10 i 11 do projektu rozporządzenia zostały zmienione pouczenia dla dłużnika zajętej wierzytelności w przypadku zbiegu egzekucji oraz kolejnego zbiegu egzekucji. Stosownie do art. 69a § 1 ustawy, dłużnik zajętej wierzytelności zostanie poinformowany, któremu organowi egzekucyjnemu obowiązany jest przekazać środki pieniężne w przypadku zbiegu. Zmianie ulega bowiem właściwość organu egzekucyjnego właściwego do prowadzenia łącznej egzekucji w przypadku zbiegu egzekucji sądowej i administracyjnej, gdy egzekucja sądowa dotyczy świadczenia alimentacyjnego, rentowego lub innego świadczenia powtarzającego się oraz świadczenia pieniężnego w walucie obcej. W załącznikach nr 5, 8, 9 i 12 do projektu rozporządzenia zostały zmienione pouczenia dla zobowiązanego w przypadku zbiegu egzekucji oraz kolejnego zbiegu egzekucji (zgodnie z zasadami określonymi w art. 62 § 1–4 oraz art. 62e ustawy); zobowiązany będzie informowany, który organ egzekucyjny będzie prowadził łącznie egzekucję.

Ponadto w związku ze zmianą brzmienia art. 168d § 3 ustawy, w załącznikach tych w punkcie informującym zobowiązanego o możliwości nałożenia na niego kary pieniężnej, jeżeli nie powiadomi organu egzekucyjnego o zajęciu przez inny organ egzekucyjny składnika majątkowego, zmienione zostało odesłanie do art. 168d § 3 pkt 1 lit. a tiret drugie ustawy.

W załącznikach 1–4, 6, 7, 10 i 11 do projektu rozporządzenia w pouczeniach dla dłużnika zajętej wierzytelności (pracodawcy, organu rentowego, banku, spółki itd.) zostało dodane pouczenie dotyczące sposobu przekazywania środków pieniężnych organowi egzekucyjnemu, stosownie art. 70 § 2a ustawy. W pouczeniu tym wskazano, że przekazując środki pieniężne organowi egzekucyjnemu, dłużnik zajętej wierzytelności obowiązany będzie do podawania informacji niezbędnych do prawidłowego rozliczenia tych środków oraz że szczegółowy zakres tych informacji oraz sposób ich przekazywania będzie określało rozporządzenie Ministra Finansów w sprawie realizacji zajęcia egzekucyjnego przez dłużnika zajętej wierzytelności (rozporządzenie to zostanie wydane na podstawie art. 70 § 2b ustawy).

Ponadto w związku z tym, że egzekucja z majątku wspólnego zobowiązanego i jego małżonka może być prowadzona na podstawie tytułu wykonawczego wystawionego na zobowiązanego lub kolejnego tytułu wykonawczego, stosownie do dodawanego art. 27e § 1 ustawy, we wzorach zawiadomień i protokołów stanowiących załączniki nr 3–12, oprócz zobowiązanego, organ egzekucyjny będzie mógł wskazać dane małżonka zobowiązanego, jeżeli zgodnie z odrębnymi przepisami odpowiedzialność zobowiązanego obejmuje majątek osobisty zobowiązanego i majątek wspólny zobowiązanego i jego małżonka. Natomiast z uwagi na możliwość prowadzenia egzekucji z rzeczy i prawa majątkowego obciążonego zastawem skarbowym lub hipoteką przymusową na podstawie

tytułu wykonawczego wystawionego na zobowiązanego lub kolejnego tytułu wykonawczego na podstawie dodawanego art. 27i ustawy, organ będzie mógł wskazać niebędącego zobowiązanym właściciela przedmiotu zastawu skarbowego (w załącznikach 3–12) lub hipoteki przymusowej (w załącznikach 3–11).

W załączniku nr 3 do projektu rozporządzenia stanowiącym zawiadomienie o zajęciu rachunku bankowego i wkładu oszczędnościowego zmieniona została tabela zawierająca „Dane dotyczące dochodzonej należności”. W kolumnie „rodzaj należności głównej” organ będzie wskazywał, czy dochodzona należność stanowi zobowiązanie podatkowe, czy też inną należność pieniężną, zaś w kolumnie „kwota należności” będzie wskazywał, nie tylko jak dotychczas, kwotę należności głównej, ale również kwotę kosztów upomnienia i kosztów egzekucyjnych odrębnie dla każdego tytułu wykonawczego.

W związku ze zmianą zasad realizacji zajęcia wierzytelności z tytułu nadpłaty lub zwrotu podatku, w załączniku nr 6, stanowiącym zawiadomienie o zajęciu innej wierzytelności pieniężnej, zostało wyodrębnione pouczenie w przypadku zajęcia wierzytelności z tego tytułu, które będzie pomijane w przypadku zajęcia wierzytelności pieniężnej z innego tytułu. Pouczenie dla dłużnika zajętej wierzytelności realizującego zajecie nadpłaty lub zwrotu podatku zawiera analogiczne zapisy jak w przypadku realizacji innych wierzytelności pieniężnych z uwzględnieniem szczególnych rozwiązań zawartych w art. 89a ustawy, tj. pouczenie o obowiązku zawiadomienia o braku swojej właściwości, jeżeli nie jest dłużnikiem wierzytelności oraz niestosowaniem art. 89 § 3 pkt 1 ustawy (wyłączenie obowiązku składania oświadczenia o uznaniu zajętej wierzytelności). Ponadto z uwagi na odrębny sposób postępowania w przypadku zajęcia wierzytelności z tytułu nadpłaty i zwrotu podatku przez dwa lub więcej organy egzekucyjne zostało dodane pouczenie dla dłużnika zajętej wierzytelności w przypadku zajęcia wierzytelności z tytułu nadpłaty lub zwrotu podatku w wysokości nie wyższej niż 100 zł oraz zbiegu egzekucji do wierzytelności z tytułu nadpłaty lub zwrotu podatku w wysokości powyżej 100 zł.

Zmiany zaproponowane w załączniku nr 12 do projektu rozporządzenia stanowiącego protokół zajęcia i odbioru ruchomości mają na celu umożliwienie sporządzenia na podstawie tego druku również uzupełniającego protokołu zajęcia ruchomości, o którym mowa w art. 99 § 1a ustawy. Zaproponowano dodanie kwadratu, który odpowiednio będzie zaznaczany w przypadku sporządzenia protokołu zajęcia ruchomości lub protokołu uzupełniającego protokół zajęcia ruchomości. Natomiast w tabeli zawierającej dane zajętych ruchomości została dodana kolumna „Opis zajętych ruchomości”, w której pracownik obsługujący organu egzekucyjnego będzie opisywał zajętą ruchomość, stosownie do art. 99 § 1 ustawy. Zostały także dodane objaśnienia dotyczące sposobu sporządzania uzupełniającego protokołu zajęcia ruchomości. W takim

przypadku w tabeli zawierającej dane zajętych ruchomości w kolumnie „Lp.” pracownik będzie wskazywał liczbę porządkową zajętej ruchomości wskazaną w protokole zajęcia ruchomości. Kolumna „Opis zajętych ruchomości” będzie wypełniana, jeżeli zajdzie niezgodność w protokole zajęcia ruchomości opisu zajętej ruchomości z jej rzeczywistym stanem. Z kolei kolumna „Wartość szacunkowa w zł” będzie wypełniana, gdy nie oznaczono wartości szacunkowej ruchomości w protokole zajęcia ruchomości. Ponadto wzór protokołu zajęcia i odbioru ruchomości został dostosowany do terminologii wprowadzonej ustawą zmieniającą – wyrazy „poborca skarbowy” zastąpiono „pracownik obsługujący organ egzekucyjny”, stosownie do art. 97 i następne ustawy. Zmienione zostało także pouczenie dla dozorca zgodnie z art. 102 § 1 i 2 oraz 103 § 3 ustawy.

Ponadto we wzorach zawiadomień i protokołów uaktualniono publikatory aktów prawnych oraz dokonano drobnych zmian redakcyjnych.

Oczekuje się, że wejście projektowanego rozporządzenia w życie umożliwi zgodne z przepisami prawa wykonywanie czynności przez administracyjne organy egzekucyjne oraz ułatwi dłużnikom zajętych wierzytelności oraz zobowiązanym wywiązywanie się z ich ustawowych obowiązków.

Stan: 27.03.2020 r. – projekt znajduje się na etapie opiniowania.

Projekt przewiduje, że rozporządzenie wejdzie w życie z dniem 30 lipca 2020 r.

[Link](#)

36. Senacki projekt ustawy o zmianie ustawy o finansach publicznych

Celem projektu ustawy o zmianie ustawy o finansach publicznych jest zmiana limitu udziału środków, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (dalej ufp), w finansowaniu programów, projektów lub zadań dofinansowanych ze środków UE, od którego stosuje się wyłączenie z indywidualnego wskaźnika zadłużenia (art. 243 ust. 1 ufp) zobowiązań zaciąganych na sfinansowanie wkładu własnego (krajowego) w tych przedsięwzięciach.

W nowelizacji ustawy z dnia 8 listopada 2013 r. (Dz. U. z 2013 r. poz. 1646), w art. 243, określającym indywidualny limit zobowiązań jednostek samorządu terytorialnego (dalej JST), dodano ust. 3a, który pozwolił na wyłączenie z limitu zadłużenia zobowiązań zaciąganych na sfinansowanie wkładu własnego (krajowego) przy realizacji projektów dofinansowywanych ze środków UE. W uzasadnieniu projektu tej ustawy (druk nr 1789, VII kadencja Sejmu) wskazano, że „proponowane rozwiązanie poprawi zdolność jednostek samorządu terytorialnego do wykorzystania środków unijnych. Rozwiązanie to nabiera szczególnego znaczenia w świetle zbliżającej się nowej perspektywy finansowej UE. Projektowane rozwiązanie odnosi się do zadań, projektów i

programów finansowanych w przeważającej mierze ze środków UE, co będzie ułatwieniem dla jednostek samorządu terytorialnego realizujących projekty wymagające znacznych nakładów ze środków własnych.”. Uznano wówczas, że to wyłączenie będzie stosowane w sytuacji, gdy dofinansowanie unijne wynosi co najmniej 60% ogólnych kosztów realizacji zadania objętego umową o dofinansowanie.

Proponowana nowelizacja zakłada zmniejszenie tego limitu z 60 do 40%, co pozwoli zwiększyć liczbę projektów unijnych, w realizacji których zobowiązania zaciągane na sfinansowanie wkładu własnego JST zostaną objęte wyłączeniem z indywidualnego limitu zadłużenia, wprowadzonym w 2013 roku.

Zmiana ta pozwoli na zwiększenie stopnia wykorzystania przez JST dostępnych środków z obecnej perspektywy finansowej UE, jak również planowanych w nowym okresie programowania, co jest istotne wobec dużego wzrostu kosztów inwestycji, wynikającego z obecnych uwarunkowań rynkowych. Wzrost kosztów inwestycji powoduje, że projekty wstępnie skalkulowane jako dofinansowane w 60-70%, obecnie są na droższe a stopień dofinansowania przy ustalonej już kwocie dotacji spada do 40-50%.

Stan: 24.03.2020 r. – projekt został skierowany do I czytania w Komisji Finansów Publicznych.

Projekt przewiduje, że ustawa wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

[Link](#)

37. Ustawa z dnia 14 lutego 2020 r. o zmianie niektórych ustaw w związku z promocją prozdrowotnych wyborów konsumentów

Zasadniczym celem ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z promocją prozdrowotnych wyborów konsumentów jest wykorzystanie polityki fiskalnej jako narzędzia walki z nadwagą i otyłością przez nałożenie opłaty na napoje z dodatkiem monosacharydów, disacharydów, środków spożywczych zawierających te substancje, substancji słodzących, o których mowa w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1333/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie dodatków do żywności (Dz. U. L 354 z 31.12.2008, s. 16 z późn. zm.), kofeiny lub tauryny.

Wpływy z tytułu opłaty od napojów będą przekazywane w wysokości 98% do NFZ na finansowanie świadczeń opieki zdrowotnej, w wysokości 2% do budżetu państwa (dysponentem ich będzie minister właściwy do spraw finansów publicznych i będą one przeznaczone na koszty egzekucji należności z tytułu tych opłat i obsługę administracyjną ich pozyskiwania). NFZ będzie przeznaczał pozyskane środki na działania o charakterze edukacyjnym i profilaktycznym oraz na świadczenia opieki zdrowotnej związane z

utrzymaniem i poprawą stanu zdrowia świadczeniobiorców z chorobami rozwiniętymi na tle niewłaściwych wyborów i zachowań zdrowotnych, w szczególności z nadwagą i otyłością. Ponadto, projekt ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z promocją prozdrowotnych wyborów konsumentów wprowadza zmianę w ustawie z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2277), zwanej dalej „ustawą”. Przedsiębiorcy posiadający zezwolenie na obrót hurtowy, o którym mowa w art. 9 ust 1 i 2 tej ustawy, zobowiązani będą do wnoszenia opłaty za korzystanie z zezwolenia za sprzedaż napojów alkoholowych o ilości nominalnej napoju nieprzekraczającej 300 ml przedsiębiorcom posiadającym zezwolenie na sprzedaż detaliczną napojów alkoholowych przeznaczonych do spożycia poza miejscem sprzedaży. Proponowana opłata wynosi 10 zł za każdy litr napoju alkoholowego podlegającego opłacie.

W ustawie zaproponowano, aby Naczelnik Pierwszego Urzędu Skarbowego w Bydgoszczy dokonywał podziału wpływów z opłaty. Przewiduje się, że 50% łącznych wpływów z opłaty, proporcjonalnie do wpływów uzyskiwanych przez gminy z opłat, o których mowa w art. 11¹ ustawy, tj. za korzystanie z zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych, stanowić będzie dochód gmin, zaś pozostałe 50% stanowić będzie przychód NFZ. Wpływy z opłat stanowiące dochód gminy będą przeznaczane na działania mające na celu realizację lokalnej międzysektorowej polityki przeciwdziałania negatywnym skutkom spożywania alkoholu, z kolei przychody NFZ zostaną przeznaczone na świadczenia opieki zdrowotnej związane z leczeniem następstw zdrowotnych spożycia alkoholu.

Analiza rozwiązań fiskalnych wprowadzonych w innych krajach wskazuje na skuteczność wdrożonych działań w kontekście zmiany nawyków i zachowań żywieniowych konsumentów. Długofalowe efekty wprowadzenia takich rozwiązań będzie można zaobserwować na przestrzeni kilku lat. Przewidywane korzyści:

- 1) zmniejszenie częstości występowania żywieniowych czynników ryzyka przewlekłych chorób niezakaźnych;
- 2) zahamowanie trendów wzrostowych nadwagi i otyłości, a co za tym idzie zmniejszenie częstości występowania chorób metabolicznych, chorób układu krążenia czy nowotworów dietozależnych;
- 3) zmniejszenie kosztów leczenia przewlekłych chorób niezakaźnych;
- 4) sukcesywne zwiększanie na rynku asortymentu żywności o obniżonej zawartości cukrów.

Interwencje fiskalne mogą zachęcać do redukcji żywieniowych czynników ryzyka chorób cywilizacyjnych, generując jednocześnie przychody dla budżetu państwa. Interwencja ta proponowana jest przede wszystkim jako mechanizm wpływu na

zachowania konsumentów przez zachęcanie konsumentów do podejmowania prozdrowotnych decyzji zakupowych.

Mając na celu ochronę zdrowia oraz promowanie zachowań prozdrowotnych zaproponowano także, aby w polityce zakupowej państwa, o której mowa w art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 11 września 2019 r. Prawo zamówień publicznych (Dz. U. poz. 2019) uwzględniać nie tylko aspekty społeczne, ale i zdrowotne.

W celu zwiększenia, mającej pozytywny wpływ na zdrowie, aktywności fizycznej, szczególnie dzieci i młodzieży, w projekcie ujęto zmianę, dzięki której Fundusz Rozwoju Kultury Fizycznej, z którego środków wspierane są Szkolne Kluby Sportowe, będzie otrzymywał środki z Narodowego Funduszu Zdrowia w wysokości 117 mln zł rocznie (87,75 mln zł w 2020 r.).

Stan: 13.03.2020 r. – zajęcie stanowiska przez Senat.

Ustawa wejdzie w życie z dniem 1 lipca 2020 r., z wyjątkami.

[Link](#)

38. Projekt ustawy o doręczeniach elektronicznych

Kluczowe zadanie projektu ustawy o doręczeniach elektronicznych (zwanej dalej „projektem ustawy”) dotyczy zdefiniowania zasad wymiany korespondencji z podmiotami publicznymi w relacji z innymi podmiotami publicznymi oraz podmiotami niepublicznymi, w tym z osobami fizycznymi. Domyślny sposób wymiany niniejszej korespondencji stanowić ma publiczna usługa rejestrowanego doręczenia elektronicznego świadczona na zasadach wzorowanych na tych wskazanych w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 910/2014 z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie identyfikacji elektronicznej i usług zaufania w odniesieniu do transakcji elektronicznych na rynku wewnętrznym oraz uchylającym dyrektywę 1999/93/WE (Dz. Urz. UE L 257 z 28.08.2014, str. 73) (zwanym dalej „rozporządzeniem 910/2014”) dla kwalifikowanych usług rejestrowanego doręczenia elektronicznego. Przy jej wykorzystaniu będzie realizowana wymiana korespondencji wymagającej przez nadawcę potwierdzenia jej nadania lub odbioru. Uzupełnienie jej stanowi publiczna usługa hybrydowa zapewniająca podmiotom publicznym wysyłkę korespondencji w domyślnej postaci elektronicznej również w kontaktach z osobami wykluczonymi cyfrowo lub osobami, które na wymianę korespondencji w postaci elektronicznej z różnych przyczyn nie są jeszcze gotowe. Osoby te z kolei otrzymają możliwość otrzymywania korespondencji w postaci papierowej. Umocowanie w przepisach prawa publicznej usługi rejestrowanego doręczenia elektronicznego oraz publicznej usługi hybrydowej zrealizowane zostanie w sposób

umocowujący ich wykorzystanie w komunikacji między stronami jako metodę skuteczną prawnie na równi z wysłaniem tradycyjnego listu poleconego za potwierdzeniem odbioru lub doręczeniem osobistym.

Projekt ustawy tworzy również podwaliny dla funkcjonowania rynku kwalifikowanych usług rejestrowanego doręczenia elektronicznego, świadczonych w oparciu o określony przez ministra właściwego do spraw informatyzacji standard usługi rejestrowanego doręczenia elektronicznego. Usługi te będą zapewniane przez kwalifikowanych dostawców usług zaufania działających na rynku polskim.

Celami szczegółowymi projektu ustawy są:

- 1) zapewnienie wszystkim – zarówno podmiotom publicznym, jak i niepublicznym, w szczególności osobom fizycznym – możliwości korzystania z jednego, własnego adresu do doręczeń elektronicznych, który będzie mógł być wykorzystany do korespondencji ze wszystkimi pozostałymi podmiotami korzystającymi z usług rejestrowanego doręczenia elektronicznego;
- 2) standaryzacja usługi rejestrowanego doręczenia elektronicznego – tak aby w szczególności możliwa była skuteczna prawnie wymiana korespondencji między wszystkimi podmiotami korzystającymi z publicznej lub kwalifikowanej usługi rejestrowanego doręczenia elektronicznego;
- 3) odmiejscowienie procesu doręczenia przez umożliwienie wysyłania i odbierania korespondencji z dowolnego miejsca – brak konieczności informowania każdorazowo obecnych i potencjalnych korespondujących o zmianie fizycznego miejsca pobytu;
- 4) skrócenie czasu potrzebnego na realizację procesów doręczenia;
- 5) zapewnienie stronom doręczenia wzajemnej identyfikacji;
- 6) zapewnienie stronom doręczenia skutecznych prawnie dowodów doręczenia w postaci dowodów wysłania oraz dowodów otrzymania korespondencji;
- 7) zapewnienie rozliczalności oraz niezaprzeczalności doręczeń dzięki udziałowi trzeciej zaufanej strony – operatora wyznaczonego lub dostawcy usług zaufania świadczącego kwalifikowaną usługę rejestrowanego doręczenia elektronicznego;
- 8) pozostawienie osobom wykluczonym cyfrowo lub tym, które na wymianę korespondencji w postaci elektronicznej z różnych przyczyn nie są jeszcze gotowe, komfortu korzystania z aktualnie dostępnej przesyłki listowej;
- 9) stworzenie podstaw prawnych, organizacyjnych i technologicznych dla realizacji doręczeń transgranicznych.

Stan: 15.04.2020 r. – I czytanie projektu na posiedzeniu Sejmu.

Projekt przewiduje, że ustawa wejdzie w życie z dniem 1 października 2020 r., z wyjątkami.

[Link](#)

39. Projekt rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 maja 2020 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD)

Konieczność nowelizacji rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 24 grudnia 2007 r. w sprawie Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD) (Dz. U. poz. 1885, z późn. zm.) wynika z potrzeby wydzielenia w klasie PKD 93.29 Pozostała działalność rozrywkowa i rekreacyjna, na poziomie krajowym klasyfikacji, podklasy 93.29.A obejmującej działalność rozrywkową i rekreacyjną, organizowaną w pomieszczeniach, miejscach do tańczenia lub innych miejscach o ograniczonej przestrzeni, w szczególności działalność tzw. pokojów zagadek, domów strachu i podobnych form rozrywki lub rekreacji. Proponowane rozwiązanie ma na celu ułatwienie identyfikacji i kontroli tego rodzaju działalności, w szczególności pod kątem zapewnienia bezpieczeństwa przeciwpożarowego w miejscach, gdzie jest ona prowadzona.

Zgodnie z art. 40 ust. 2 ustawy z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej (Dz. U. z 2020 r. poz. 443) standardowe klasyfikacje i nomenklatury wprowadza Rada Ministrów w drodze rozporządzenia.

W obecnym stanie prawnym, od dnia 1 stycznia 2008 r., obowiązuje Polska Klasyfikacja Działalności (PKD), wprowadzona rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 24 grudnia 2007 r. w sprawie Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD), która została opracowana na podstawie obowiązującej w Unii Europejskiej Statystycznej Klasyfikacji Działalności Gospodarczych (NACE Rev. 2), wprowadzonej rozporządzeniem (WE) nr 1893/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie statystycznej klasyfikacji działalności gospodarczej NACE Rev. 2 i zmieniającym rozporządzenie Rady (EWG) nr 3037/90 oraz niektóre rozporządzenia WE w sprawie określonych dziedzin statystycznych (Tekst mający znaczenie dla EOG) (Dz. Urz. UE L 393 z 30.12.2006, str. 1, z późn. zm.), dalej zwanym „rozporządzeniem WE 1893/2006”.

Potrzeba nowelizacji rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 24 grudnia 2007 r. w sprawie Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD) została zgłoszona przez ministra właściwego do spraw gospodarki, który zwrócił się do Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego z wnioskiem o wydzielenie w klasie PKD 93.29 Pozostała działalność rozrywkowa i rekreacyjna podklasy 93.29.A obejmującej działalność rozrywkową i rekreacyjną, organizowaną w pomieszczeniach lub innych miejscach o ograniczonej przestrzeni, w szczególności działalność tzw. pokojów zagadek, domów strachu i podobnych form rozrywki lub rekreacji. Proponowane rozwiązanie ma na celu ułatwienie identyfikacji i kontroli tego rodzaju

działalności, w szczególności pod kątem zapewnienia bezpieczeństwa przeciwpożarowego w miejscach, gdzie jest ona prowadzona.

Zakres zmian, wprowadzonych do Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD), stanowiącej załącznik do ww. rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 24 grudnia 2007 r., odnosi się wyłącznie do klasy PKD 93.29 Pozostała działalność rozrywkowa i rekreacyjna, podklasy PKD 93.29.Z i dotyczy podziału klasy PKD 93.29, na poziomie krajowym klasyfikacji, na dwie podklasy: 93.29.A Działalność pokojów zagadek, domów strachu, miejsc do tańczenia i w zakresie innych form rozrywki lub rekreacji organizowanych w pomieszczeniach lub w innych miejscach o zamkniętej przestrzeni i 93.29.B Pozostała działalność rozrywkowa i rekreacyjna, gdzie indziej niesklasyfikowana. Dwie nowo utworzone podklasy zastąpią dotychczas obowiązującą podklasę PKD 93.29.Z, której zakres zostanie podzielony.

W części 3 załącznika do nowelizowanego rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 24 grudnia 2007 r. Wyjaśnienia PKD 2007 odniesienia do podklasy PKD 93.29.Z, zawarte w opisach podklas PKD: 52.22.A, 52.22.B, 56.30.Z, 77.21.Z, 93.11.Z oraz 93.19.Z, zostaną zastąpione odniesieniami do podklasy 93.29A lub 93.29.B.

Projektowana zmiana znalazła również odzwierciedlenie w Kluczu powiązań PKD 2004 – PKD 2007 (Tablica Nr 1) i Kluczu powiązań PKD 2007 – PKD 2004 (Tablica Nr 2), zawartych w części 4 załącznika do nowelizowanego rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 24 grudnia 2007 r. w sprawie Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD), gdzie dokonano koniecznych zmian dostosowujących.

W wyniku uwag zgłoszonych przez ministra właściwego do spraw gospodarki do projektu w wersji z dnia 10 lipca 2019 r. (projekt skierowany do pierwszych uzgodnień międzyresortowych, opiniowania i konsultacji publicznych) oraz późniejszych uzgodnień dwustronnych między Głównym Urzędem Statystycznym a Ministerstwem Rozwoju dodano do projektowanego rozporządzenia przepis przejściowy (§ 2), zgodnie z którym do wniosków o wpis podmiotów:

- rozpoczynających wykonywanie działalności gospodarczej;
- obecnie wykonujących działalność gospodarczą, której przedmiot jest oznaczony kodem PKD 93.29.Z, i które po wejściu w życie projektowanego rozporządzenia złożą wniosek o zmianę wpisu w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, Krajowym Rejestrze Sądowym lub krajowym rejestrze urzędowym podmiotów gospodarki narodowej - stosowane będą przepisy projektowanego rozporządzenia, tj. przedmiot działalności tych podmiotów oznaczany będzie kodem PKD 93.29.A albo PKD 93.29.B.

Natomiast, jeżeli podmioty obecnie wykonujące działalność gospodarczą, której przedmiot jest oznaczony kodem PKD 93.29.Z, i które po wejściu w życie projektowanego rozporządzenia nie złożą wniosku o zmianę wpisu w żadnym z trzech wymienionych wyżej

rejestrów – stosowane będą przepisy nowelizowanego rozporządzenia w brzmieniu dotychczasowym, tj. przedmiot działalności tych podmiotów w dalszym ciągu oznaczony będzie kodem PKD 93.29.Z, jednak nie dłużej niż przez 12 miesięcy od wejścia w życie projektowanego rozporządzenia.

Osiągnięcie rezultatu polegającego na dokonaniu zmian w Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD) przy pomocy działań innych niż działania legislacyjne nie jest możliwe.

Stan: 12.05.2020 r. – projekt znajduje się na etapie Komisji Prawniczej.

Projekt przewiduje, że rozporządzenie wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

[Link](#)

40. Projekt rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 21 stycznia 2020 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie obowiązków sprawozdawczych w zakresie obrotu papierami wartościowymi emitowanymi przez Skarb Państwa

Zmiana rozporządzenia ma na celu zwiększenie szczegółowości sprawozdań dotyczących skarbowych papierów wartościowych przez rozszerzenie zakresu podmiotów wobec których wykazywane jest zadłużenie Skarbu Państwa z tytułu skarbowych papierów wartościowych – grup inwestorów. Ponadto projektowane zmiany mają na celu dostosowanie otrzymywanych informacji i układu sprawozdań w zakresie grupy inwestorów do klasyfikacji sektorowej zgodnej z ESA 2010, zmian regulacji prawnych, w tym wejścia w życie ustawy z dnia 4 października 2018 r. o pracowniczych planach kapitałowych (Dz. U. poz. 2215, z późn. zm.), a także zwiększenie jakości danych. Dokonywanie bardziej szczegółowej analizy sytuacji na rynku skarbowych papierów wartościowych ma zwiększyć możliwości oddziaływania Ministra Finansów na funkcjonowanie tego rynku i korzystnie wpłynie na szeroko rozumiany proces zarządzania długiem publicznym.

Rozszerzenie zakresu informacji w zakresie sprawozdań miesięcznych w porównaniu z obecnie obowiązującym rozporządzeniem Ministra Finansów z dnia 12 października 2018 r. w sprawie obowiązków sprawozdawczych w zakresie obrotu papierami wartościowymi emitowanymi przez Skarb Państwa (Dz. U. poz. 2064) przez:

1) zmianę układu podmiotowego sprawozdań miesięcznych dotyczących stanu posiadania skarbowych papierów wartościowych oraz obrotu na skarbowych papierach wartościowych, w tym:

- w zakresie grupy „banki” – przez dodanie do tej grupy spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych i instytucji pieniądza elektronicznego,
- zmiany terminologiczne niektórych nazw grup inwestorów takich jak „osoby fizyczne” i „podmioty niefinansowe” – dostosowujące do terminologii ESA2010, tj. odpowiednio na „gospodarstwa domowe” i „przedsiębiorstwa niefinansowe”,
- dodanie nowej grupy inwestorów w kategorii rezydentów – instytucje rządowe i samorządowe;

2) dodanie instrukcji sporządzania sprawozdań miesięcznych.

Oczekiwanym efektem proponowanych zmian jest otrzymywanie danych o większej szczegółowości na temat grup inwestorów co wpłynie na możliwość dokonywania bardziej szczegółowej analizy sytuacji na rynku skarbowych papierów wartościowych oraz dostosowanie zakresu danych o rynku finansowym do zakresu danych zawartych w regulacjach organów i instytucji Unii Europejskiej.

Stan: 9.04.2020 r. – projekt znajduje się na etapie konsultacji publicznych.

Projekt przewiduje, że rozporządzenie wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

[Link](#)

41. Projekt ustawy z dnia 23 września 2019 r. o zmianie ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych

Nowelizacja ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 473, z późn. zm.) ma na celu wprowadzenie odrębnej, kompleksowej regulacji dotyczącej Funduszu Pomocowego, który będzie obsługiwany przez Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny. Z Funduszu Pomocowego będzie udzielana zwrotna pomoc finansowa zakładom ubezpieczeń (w szczególności określonych sytuacjach).

Proponowane regulacje rozszerzają krąg podmiotów, którym może być udzielona zwrotna pomoc finansowa oraz katalog celów, na które ta pomoc może być przeznaczona. Wprowadzenie takich rozwiązań ma na celu umożliwienie przyznawania pomocy finansowej zakładom ubezpieczeń w szerszej skali, niż miało to miejsce dotychczas, co powinno pozytywnie oddziaływać na prawidłowość i stabilność funkcjonowania podmiotów rynku ubezpieczeniowego, a w efekcie całego sektora ubezpieczeniowego w Polsce. Ponadto potrzeba wprowadzenia proponowanych zmian wynika z faktu, iż określone w obowiązującym stanie prawnym zasady i warunki udzielania przez UFG zwrotnej pomocy

finansowej czynią tę pomoc *de facto* nieefektywną, nieskuteczną i praktycznie trudną do zastosowania. Do tej pory zgromadzone środki na zwrotną pomoc finansową dla zakładów ubezpieczeń nie zostały uruchomione.

Potrzeba wprowadzenia planowanych rozwiązań wynika także z faktu, iż regulacje te docelowo wpłyną na ochronę osób zawierających umowy ubezpieczenia, w przypadku zagrożenia wypłacalności zakładu, w szczególności w sytuacji, w której zakład ubezpieczeń nie będzie w stanie wypłacać należnych odszkodowań i świadczeń.

Projekt ma również na celu wprowadzenie zmian w zakresie łączenia uczestnictwa w informatycznej bazie danych prowadzonej przez UFG z członkostwem w Funduszu.

Projekt ustawy zakłada zmiany dotyczące modyfikacji zadań UFG w zakresie udzielania zwrotnej pomocy finansowej. W projekcie ustawy proponuje się uchylenie dotychczasowych przepisów związanych z udzielaniem zwrotnej pomocy finansowej oraz wprowadzenie odrębnej, kompleksowej regulacji dotyczącej Funduszu Pomocowego. Na podstawie proponowanych w projekcie rozwiązań zarówno polskie, jak i zagraniczne zakłady ubezpieczeń wykonujące działalność ubezpieczeniową i reasekuracyjną będą zobowiązane do wniesienia składki na rzecz Funduszu Pomocowego. Będzie to wyodrębniony rachunek w UFG. Z Funduszu Pomocowego będzie udzielana zwrotna pomoc finansowa zakładom ubezpieczeń (w szczególności określonych sytuacjach).

Kolejna grupa propozycji dotyczy zmian w zakresie dotychczasowego łączenia uczestnictwa w informatycznej bazie danych prowadzonej przez UFG z członkostwem w Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym. Propozycja polega na odstąpieniu od dotychczasowej zasady uzależnienia możliwości korzystania z ww. bazy od członkostwa w UFG. Osiągnięcie celu projektu możliwe jest jedynie poprzez zmiany przepisów ustawowych.

Stan: 30.04.2020 r. – projekt znajduje się na etapie Komisji Prawniczej.

Projekt przewiduje, że ustawa wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkami.

[Link](#)

Nazwa Deloitte odnosi się do jednego lub kilku podmiotów Deloitte Touche Tohmatsu Limited („DTTL”), jej firm członkowskich oraz ich podmiotów powiązanych (zwanym łącznie „organizacją Deloitte”). DTTL (zwana również „Deloitte Global”), każda z jej firm członkowskich i podmiotów z nimi powiązanych są prawnie odrębnymi, niezależnymi podmiotami, które nie mogą podejmować decyzji ani zobowiązań za inne podmioty wobec osób trzecich. DTTL, każda z jej firm członkowskich i podmiotów powiązanych ponoszą odpowiedzialność wyłącznie za własne działania i zaniechania, a nie za działania i zaniechania innych firm członkowskich i podmiotów powiązanych. DTTL nie świadczy usług na rzecz klientów. Zapraszamy na stronę www.deloitte.com/pl/onas w celu uzyskania dalszych informacji.

Powyższa publikacja zawiera jedynie informacje natury ogólnej. Deloitte Touche Tohmatsu Limited („DTTL”), globalna sieć jej firm członkowskich oraz jednostek z nimi powiązanych (zwanym łącznie „organizacją Deloitte”) nie świadczą za jej pośrednictwem profesjonalnych usług ani nie udzielają profesjonalnych porad. Przed podjęciem jakichkolwiek decyzji lub działań, które mogą mieć wpływ na finanse lub działalność twojej firmy, należy uzyskać poradę profesjonalną.

Nie składamy żadnych oświadczeń, nie udzielamy gwarancji ani nie podejmujemy zobowiązań (jawnych ani dorozumianych), dotyczących dokładności i kompletności informacji, zawartych w niniejszej publikacji. DTTL, jej firmy członkowskie, podmioty z nimi powiązane, ich pracownicy oraz agenci nie ponoszą odpowiedzialności za straty lub szkody, wynikające bezpośrednio lub pośrednio z wykorzystania niniejszej publikacji. DTTL i jej firmy członkowskie oraz podmioty z nimi powiązane stanowią oddzielne i niezależne podmioty prawa.